NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE I NAREDBE

PROGLAŠENE
OD 1. KOLOVOZA DO 3. RUJNA 1943.

KNJIGA XXXVI. *(Svezak 351. – 360.)*

Uređuje: **A. Mataić**

ZAGREB 1943.

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB

Br. 3459

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI
ZAKONSKE ODREDBE, NAREDBE i t. d.

PROGLAŠENE
OD 1. KOLOVOZA DO 3. RUJNA 1943.

KNJIGA XXXVI.
(SVEZAK 351.—360.)

UREĐUJE: A. MATAIĆ,
VIEĆNIK STOLA SEDMORICE U M.

ZAGREB

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

Tiskanje i razpačavanje dopušteno odlukom Državnog izvještajnog i promičbenog ureda broj 3696-42. od 3. IV. 1942.

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Strana

PROPISNIK

Medicinskog fakulteta o izpitnoj građi i načinu polaganja strogih izpita na Medicinskom fakultetu u Zagrebu

Propisi o polaganju strogih izpita na Medicinskom fakultetu nalaze se u § 12. do § 20. propisnika Ministarstva narodne prosvjete o uređenju, o nastavnom i izpitnom redu Medicinskog fakulteta Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu.

Prema § 15. tog propisnika ustanovljuje fakultetsko vieće posebnim svojim propisnikom izpitnu građu i način polaganja pojedinih izpita.

Način polaganja izpita

Izpiti se polažu pred izpitnim povjerenstvom, koje sačinjavaju predsjednik i izpitivač.

Pitanja postavlja izpitivač, no predsjednik povjerenstva može od izpitivača tražiti, da kandidatu postavi i pitanja iz predmeta. koji se izpituje u sklopu srodnog strogog izpita.

Izpit se održava izpravnim hrvatskim jezikom. Jedino u iznimnim slučajevima može dekan dozvoliti održavanje izpita na kojem stranom jeziku. U tom slučaju mora kandidat podpuno vladati dotičnim jezikom,

jer nikakve jezične potežkoće ne mogu biti izprika za neznanje i ne mogu spriečiti eventualnu lošu ocjenu kandidata.

Izpiti su javni, te se održavaju glasnim govorom. Kandidat mora davati odgovore glasno i razgovietno. Samo u iznimnim slučajevima može izpitivač zatražiti, da kandidat i pismeno odgovori na postavljena pitanja, na pr. da napiše formule, recepte, da sastavi poviest bolesti određenog bolestnika i slično.

Ako kandidat nije pitanje razumio, ima pravo tražiti razjašnjenje, ali u razjašnjenju ne smije biti već sadržan i odgovor.

Izpiti se održavaju po danu i ne smiju početi prije 8 sati ujutro, a ne smiju trajati dulje od 8 sati navečer.

Izpitno povjerenstvo ne smije bez važnog razloga prekinuti izpit. Odgađanje izpita, da bi se time kandidatu omogućilo nadopunjenje znanja, nije dozvoljeno.

Dužnost je izpitivača paziti, da kandidat ne bi unapried saznao pitanja, koja će mu biti postavljena. Nije dozvoljeno ni u jednom obliku objaviti pitanja, koja dolaze u obzir. Isto tako nije dozvoljeno izpisivanje pitanja na ceduljice. koje bi kandidat imao izvlačiti na sreću.

Najmanje tri dana prije izpita nema kandidat pristupa u kliniku, na kojoj će polagati izpit.

Dužnost je izpitivača, da za određeni izpitni rok pribavi za izpit potrebni material (bolestnike, reagencije, aparate, slike i t. d.). Pomanjkanje materiala ne može biti razlogom za odgađanje izpita. U slučaju, da

se najprikladniji material ne može nabaviti, treba izpit održati s manje prikladnim materialom, ali svakako u već određenom roku.

Ako bi kandidat bio nezadovoljan vođenjem izpita ili ocjenom smatrajući, da mu je nanesena nepravda, može u roku od 48 sati poslije završenog izpita podnieti dekanu pismenu žalbu, ali nikako ne smije svojevoljno prekinuti izpit. U iznimnim slučajevima može dekan odrediti drugo povjerenstvo, a protiv prvoga mora povesti izvide. Ukoliko se dokaže, da navodi kandidata nisu bili izpravni, smatrat će se, da je na izpitu pao; ponovni izpit mora polagati pred istim povjerenstvom, a osim toga provodi se protiv kandidata disciplinski postupak.

Pojedinačni izpiti polažu se propisanim redom i obuhvaćaju sliedeću izpitnu građu.

I. RIGOROZ

Fizika

Izpit iz fizike je teoretski. Taj izpit obuhvaća poznavanje glavnih fizikalnih činjenica, potrebnih za razumievanje medicinske nauke i liečničkog postupka; nadalje poznavanje fizikalnih sprava i uređaja, potrebnih u medicini.

Kemija

Izpit iz kemije je praktički i teoretski. Na praktičkom izpitu iz kemije ima kandidat pokazati, da zna dokazivati kvalitativno najvažnije kiselinske i kovin-

ske ionte, osobito one, koji su zastupani u bunarskoj i vodovodnoj vodi, nadalje one, koji su zastupani kao anorganski sastojci mokraće i kao sastavine najobičnijih anorganskih i organskih otrova i liekova. Kvantitativno u obsegu ovoga diela analitičke kemije treba da zna odrediti aciditet i alkalitet vodenih otopina i količinu klorovih ionata titracijom po Mohru i Volhardu. Iz organske kemije treba kandidat da zna kvalitativno dokazivati glavne organske sastojke mokraće. U ovom dielu analitičke kemije treba da zna i kvantitativno odrediti karbamid u mokraći, glukozu u mokraći polarimetrom i po Lehmanu, nadalje proteine albuminometrom po Essbachu.

Teorijski izpit iz kemije obuhvaća obću ili fizikalnu kemiju, anorgansku kemiju proširenu s biokemijom. Iz obće kemije treba da kandidat pozna osnovne kemijske zakone, osnovne zakone elektrokemije, nadalje treba da pozna koloidsko stanje materije i periodski zakon za sistematiku elemenata. Iz anorganske kemije treba da pozna najvažnije elemente i njihove spojeve idući redom od nulte skupine periodskog sastema do uključivo osme skupine toga sistema. Iz organske kemije treba kandidat da pozna kvalitativnu i kvantitativnu (teoretski) elementarnu organsku analizu, zatim najvažnije zasićene i nezasićene skupine organskih mastnih spojeva. a u tim skupinama osobito one, koji su od važnosti za medicinu. Isto tako i navažnije skupine cikličkih spojeva. U aromatskoj kemiji osobito treba da su kandidatu poznati procesi nitriranja, sulfoniranja i diazotiranja aromatskih spojeva. Biokemija mora kandidatu biti poznata u toliko, da znade deskriptivnu kemijsku karakteristiku glavnih grupa fiziložkog materiala, t. j. ugljikovih hidrata, masti, ulja, lipoida, proteina, vitamina, hormona i encima.

Biologija

Izpit iz biologije je teoretski. Izpit obuhvaća: obće pojave i uvjete života, nauku o stanici, staničnu građu viših organizama u vezi s funkcijom, razplodnju, obće smjernice ontogenetsko i filogenetskog razvitka te njihovih činbenika, nauku o kromosomima, osnove biometrike i variacione statistike, nauku o nasljeđivanju i njezino značenje po medicinu.

Anatomija

Izpit iz anatomije je praktički i teoretski. Izpit obuhvaća sistematsku i topografsku anatomiju čovjeka s osnovama primienjene anatomije.

U praktičnom dielu izpita kandidat treba pokazati, da je sposoban u primjerenom vremenu izpreparirati svaki predjel tiela, koji mu se dodieli, i prikazati sve njegove sastavne dielove i njihove topografske odnošaje, kao i praktičnu primjenu, koja odtuda proiztječe.

U teoretskom dielu izpita kandidat će pokazati, da je upoznat u pojedinostima sa svim organskim sustavima čovječjeg tiela i da može svaki organ ili njegov dio na već izrađenom preparatu prepoznati i razjasniti njegov vanjski oblik i unutrašnju građu, bitne elemente njegova razvitka. njegove topografske odnošaje i njegovu funkciju, koliko se ona dade razjasniti anatomskom građom.

Histologija s embriologijom

Izpit iz histologije i embriologije je praktički i teoretski. Na praktičnom dielu izpita iz histologije i embriologije kandidat treba pokazati, da se znade služiti

mikroskopom i da znade protumačiti predložene preparate s obzirom na tehniku, kojom se mogu prirediti, kao i njihovu mikroskopsku građu.

Na teoretskom dielu izpita kandidat ima pokazati da pozna bitne elemente obće histologije i embriologije čovjeka, kao i unutrašnju građu svakog pojedinog organa čovječjeg tiela (mikroskopska anatomija) u pojedinostima.

Fiziologija

Izpit iz fiziologije je praktični i teoretski. U praktičkom dielu izpita iz fiziologije kandidat ima na temelju pokusa s jednostavnom aparaturom pokazati, da se je upoznao s osnovnim načelima metodike fiziološkog rada i da su mu poznate najobičnije laboratorijske pretrage, potrebne u kliničkom radu.

Sadržajem teoretskog diela izpita jesu pitanja o funkciji pojedinih organa odnosno sistema i o njihovoj međusobnoj vezi, kojima se ima utvrditi, da li kandidat poznaje fizikalne, fizikalno-kemijske, fiziložko-kemijske i morfoložke osnove funkcionalnih pojava u obsegu, potrebnom za razumievanje kliničkih predmeta.

II. RIGOROZ

Bakteriologija

Izpit iz bakteriologije je praktički i teoretski. Izpit obuhvaća obću i specialnu medicinsku mikrobiologiju (t. j. protobiologiju — bakteriologiju — protistologiju) s imunologijom i parazitologijom.

Na praktičnom dielu izpita kandidat ima pokazati, da su mu poznate obćenito uobičajene osnovne metode mikrobiložke tehnike dokazivanja patogenih mikroba (t. j. protobi = ultravirusi + bakterije + protisti = protophyta + protozoa), treba da razpoznaje pojedine patogene mikrobe, zatim životinjske i biljne parazite i napokon da znade izvesti najjednostavnije imunoložke reakcije.

Na teoretskom dielu izpita mora kandidat pokazati, da mu je poznata obća i specialna mikrobiologija, obća i specialna parazitologija, a osobito važnost značenja mikroba kao uzročnika zaraznih bolesti, mikrobiložke metode diagnostike, te vrela i načini širenja patogenih mikroba. Zatim treba da mu je poznata biologija prenosioca zaraznog materiala i napokon obća i specialna imunologija i primjena imunoložkih reakcija na razpoznavanje i liečenje zaraznih bolesti.

Patoložka anatomija i histologija

Izpit iz patoložke anatomije i histologije obuhvaća:

1. Sekcija: kandidat mora pokazati, da je sposoban izvršiti njemu dodieljeni dio sekcije, izdiktirati odgovarajući zapisnik i raztumačiti nađene promjene.

2. M a k r o s k o p s k a d i a g n o s t i k a: kandidat mora biti u stanju opisati i diagnosticirati predložene mu preparate.

3. M i k r o s k o p s k a d i a g n o s t i k a: kandidat mora biti u stanju opisati, diagnosticirati i razjasniti predložene mu mikroskopske preparate.

4. Teoretski izpit: kandidat mora odgovarati na različita pitanja iz čitavog područja predmeta.

Farmakologija i toksikologija

Izpit iz farmakologije i toksikologije je praktički i teoretski.

I. Teoretski dio izpita:

1. Patoložka fiziologija — disanja, krvnoga obtoka i bubrežnih funkcija, regulacije topline, tvarne izmjene i prehrane. Funkcionalne smetnje probavnih organa i žliezda, živčanog i endokrinog sustava. Patoložka fiziologija krvi.
2. Načela obće farmakologije — absorpcija liekova i njihova sudbina u tielu. Aktivnost i izlučivanje liekova. Kumulacija. Nepodnošljivost liekova (alergija i anafilaksija). Sinergija liekova. Antagonizam i antidotizam. Specialna farmakologija — tvarne izmjene i avitaminoza. Dietetika. Hormonalna i opoterapija. Farmakologija tkivnih reakcija i rana. Farmakologija središnjeg, perifernog i vegetativnog živčanog sustava, krvnoga obtoka, disanja, probave, krvi i tikva, te bubrega. Proteinska terapija. Kemoterapija. Dezinfekcija.
3. Toksikologija — obćenito o otrovima i otrovanjima. Razpoznavanje najvažnijih eksogenih akutnih i kroničkih otrovanja i njhovo liečenje. Toksikologija liekova. Obrtna otrovanja i bolesti. Bojni otrovi.
4. Eksperimentalna balneologija i klimatologija — temelji fizike i kemije termalnih i mineralnih voda i muljeva. Način djelovanja (farmakologija)

termalnih i mineralnih voda i muljeva. Načela bioklimatologije, faktori klime i njihov utjecaj na organizam. Sve to s posebnim obzirom na domaća vrela i klime.

II. Praktički dio izpita:

Nauka o propisivanju i priređivanju liekova. Recept. Doziranje liekova. Uputa u farmakopeju. Oblici liekova. Inkopatibilnosti. Ekonomično propisivanje liekova. Načela suvremene farmakoterapije.

Glavne metode dokaza otrova. Pohrana i ekspedicija otrovnog materiala.

Interna medicina

Izpit iz interne medicine je praktički i teoretski. Praktički dio izpita sastoji se u tome, da kandidat kod bolestnika (eventualno kod više njih) sastavi kliničku anamnezu. Zatim treba da ustanovi sve objektivne simptome s pomoću fizikalne pretrage (inspekcijom, palpacijom, perkusijom i auskultacijom) i laboratorijskih pregleda — status praesens — poslije čega postavlja kliničku diagnozu i određuje terapiju.

Kod toga ima kandidat pokazati, da pozna diferencialnu diagnostiku i glavne etiološke i patogenske faktore. Osim »terapije izbora« treba da pozna i druge metode liečenja, a u prvom redu treba da pozna indikaciju za eventualno potrebni operativni zahvat. Kandidatu mora biti poznato ne samo medikamentozno liečenje — osobito kod prešnih slučajeva —, nego i sve druge metode terapije, kao dietetska, fizikalna terapija, klimato-balneoterapija, kao i psihoterapija.

Prema potrebi treba da kandidat izvrši i neke od glavnih laboratorijskih pretraga: mjerenje temperature, pritiska krvi, pregled mokraće, mikroskopiranje, obojenje razmaza krvi, iztočenje želudčanog soka, tumačenje rentgenskih snimaka i t. d.

Kod teoretskog diela izpita postavlja se kandidatu više pitanja iz svih poglavlja interne medicine. Pri tome se polaže posebna pažnja na poznavanje »specialnih subjektivnih i objektivnih simptoma internih bolesti«, na diferencialnu dignozu, etiologiju, patogenezu, prognozu i pogotovo na sve metode terapije unutarnjih bolesti.

Osobita se važnost polaže baš na one bolesti, koje su kod nas češće, i na one metode liečenja, koje se vrše u našoj klinici.

Pediatrija

Izpit iz pediatrije je prakitčki i teoretski.

Kandidat mora dokazati:

1. Da dovoljno poznaje pediatričke podloge moderne rasne higiene i narodne pueri-kulture;
2. Da dovoljno poznaje sve mjere za individualnu i kolektivnu prehranu zdrave djece;
3. Da poznaje mjere zaštite dojenčadi i matera kao i pediatričke podloge zaštite veće, odnosno školske djece;
4. Da poznaje iz pediatričke klinike: a) specialnu patologiju najčešćih dječjih bolesti. uključivši u to i bolesti novorođenčeta, akutne egzanteme i druge infekciozne bolesti djetinjstva; b) da može

kod izpita u dodieljenom slučaju provesti sve potrebne (najjednostavnije) pretrage, te postaviti diagnozu i prognozu; c) da može odrediti liečenje t. j. dietetsku, medikamentoznu, vakcionalnu, serumsku, fizikalnu i klimatsku terapiju;

5. da poznaje teoriju i tehniku ciepljenja protiv velikih boginja.

Dermatovenerologija

Izpit iz kožnih i spolnih bolesti polaže se teoretski i praktički. Kandidat mora pokazati, da poznaje pojave kožnih i spolnih bolesti, te njihovo obće i posebno značenje, kako u teoriji tako i prigodom pretrage bolestnika. Kod toga treba uvažiti diferencialnu diagnostiku kliničkih promjena, njihov etiložki i patogenetički doseg i značenje u sklopu organizma i njegove okoline, metodiku pretrage i terapeutske smjernice. Posebna će se pažnja posvećivati epidemiložkoj te socialno medicinskoj strani i problematici zaraznih kožnih i spolnih bolesti, područnih nasljednih bolesti i bolesti zvanja, kao i načinu njihova liečenja odnosno suzbijanja.

III. RIGOROZ

Kirurgija

Izpit iz kirurgije je praktički i teoretski. Kandidat mora na slučajevima, koji su mu dodieljeni, na temelju anamneze i objektivne pretrage staviti diagnozu, raztumačiti slučaj u patoložkom pogledu, te prikazati

prognozu i terapiju slučaja. Kod toga mora kandidat dokazati, da pozna sve potrebite metode pretraživanja i da znade analizirati rentgenske snimke kiruržkih patoložkih nalaza. Poznavanje nauke o zavojima dokazat će izvedbom kojeg od tipičnih zavoja.

Teoretska pitanja obuhvaćaju sva poglavlja iz obće i specialne kirurgije kao i njezinih nuzdisciplina: ortopedije i urologije. Kandidat mora osobito poznavati diagnostiku i terapiju prešnih kiruržkih bolesti.

Osim toga treba da kandidat dokaže dovoljno poznavanje najvažnijih operacija osobito prešnih i topografsko anatomskih odnošaja, koji su potrebni za razumievanje odnosnog zahvata.

Ginekologija i obstetricija

Izpit iz porodničtva i ženskih bolesti je praktički i teoretski. Kod praktičkog izpita mora kandidat kod rodilje ustanoviti točan nalaz, postaviti prognozu poroda i predvidljive zahvate. Na fantomu ima dokazati, da poznaje indikacije, uvjete i tehniku glavnih porodničkih operacija (forceps, okret, ekstrakcija, dissectio foetus).

Kod praktičkog izpita iz ginekologije mora dokazati, da vlada tehnikom pretrage i da su mu poznata pomoćna diagnostička sredstva.

U teoretskom dielu izpita iz porodničtva treba kandidat pokazati. da poznaje fiziologiju i patologiju graviditeta, poroda, i babinja. Iz ginekologije treba da su mu poznata fiziologija i patologija ovarialnih krvarenja promjene položaja genitalnih organa (descensus et pro-

lapsus), etiologija, diagnoza i terapija upalnih oboljenja genitalnih organa, te diagnoza i terapija glavnih benignih i malignih tumora genitalnih organa.

Neurologija i psihiatrija

Izpit iz neurologije i psihiatrije je praktički i teoretski. U praktičkom dielu izpita imade kandidat pregledati jednoga, a po potrebi i više bolestnika. Anamnezu i objektivni nalaz imade sastaviti pismeno. Težište praktičkog diela izpita leži u valjanom poznavanju i pravilnoj primjeni osnovnih diagnostičkih metoda neurologije i psihiatrije, u izpravnosti diagnoze i diferencialne diagnoze, te u određivanju individualno prilagođenih terapeutskih sredstava i metoda.

U teoretskom dielu izpita traži se od kandidata poznavanje osnovnih spoznaja i znanstvenih rezultata obće i specialne neurologije i psihiatrije o osobitim obzirom na normalnu i patoložku anatomiju i fiziologiju živčanog sustava, medicinsku psihologiju, kliničku diagnostiku, etiologiju, patogenezu i prognostiku najvažnijih živčanih i duševnih oboljenja, te s obzirom na temeljne metode suvremene dignostike i terapije živčanih i duševnih oboljenja (neuroložka rentgenologija, likvorna diagnostika, piretoterapija, terapija šokovima). Teoretski dio izpita obuhvaća također i poznavanje osnovnih zasada eugenike, socialno-psihiatrijskog zakonodavstva (osobito s obzirom na skrbničtvo i na zavodsko smještavanje duševnih bolestnika) i sudske psihiatrije.

Oftalmologija

Izpit iz oftalmologije je praktički i teoretski. Praktički dio izpita sastoji se u tome, da kandidat pretraži nekoliko dodieljenih slučajeva bolestnika i da prikaže diagnozu, patologiju, prognozu i terapiju tih slučajeva. Kandidat mora nadalje pokazati, da dovoljno poznaje upotrebu oftalmoskopa za diagnozu bolesti očne pozadine i da poznaje funkcionalno izpitivanje vida i refrakciju oka.

Kandidat mora dokazati svoje teoretsko znanje iz patoložke anatomije i bakteriologije oka.

Teoretska i praktička pitanja mogu se odnositi i na druge bolesti, a ne samo na one, koje su u vezi s dodieljenim slučajevima za pretragu.

Kandidat mora pokazati, da poznaje indikacije za glavne očne operacije i da znade samostalno provesti i jednostavno liečenje vanjskih bolesti oka.

Otorinolaringologija

Izpit iz otorinolaringologije je praktički i teoretski. Na praktičkom dielu izpita mora kandidat dokazati, da svladava glavne metode pretraživanja uha, nosa, ždriela i grla te izpitivanje funkcije tih organa, koliko je to potrebno za praktičkog liečnika.

Teoretski dio izpita obuhvaća glavne za praktičkog liečnika važne bolesti uha, nosa i grla s osobitim obzirom na komplikacije, važne po život.

Nadalje mora kandidat poznavati načela glavnih operativnih zahvata iz ovog područja i njihove indikacije.

Kandidat mora napose dobro poznavati glavne manifestacije zaraznih bolesti u području gornjeg diela respiratornog i digestivnog trakta kao i diagnostiku i terapiju malignih tumora u tom području.

Kod izpita treba pripaziti na to, da kandidat pozna i profilaksu bolesti uha, nosa i grla, te njihovu socialnu i profesionalnu važnost. Osim toga mora kandidat poznavati načela ezofagoskopije i traheobronhoskopije s osobitim obzirom na strane predmete u tim dielovima tiela.

Konačno mora kandidat biti upućen u glavna načela skrbi za gluhonieme i u glavna načela liečenja govornih mana.

Higiena sa socialnom medicinom

Izpiti iz ovih predmeta su praktički i teoretski, a vrše se u jednom izpitnom aktu.

Higiena

U praktičkom dielu izpita mora kandidat dokazati da svaladava glavne metode, sredstva i aparate, kojima može opažanjem, uzimanjem i pregledom materiala — ili odaslavši material na pregled i primivši nalaz — utvrditi pojave bolesti i njihove uzroke, te odrediti navike za ljude, sredstva i uređaje, zakone, odredbe na-

redbe za zaustavu širenja bolesti i za profilaksu ponovne pojave.

Teoretski mora kandidat poznavati i obrazložiti predložene navike za ljude i običaje za narod, pa i predložena sredstva, uređaje i ustanove, upotrebu zakona, odredaba i naredaba.

U teoretsko znanje spada:

1. za uklanjanje uzroka bolesti potrebno je, da kandidat pokaže poznavanje uzroka bolesti i njihovih biološkiih, fizikalnih, kemijskih i psihološkiih odlika, s higienskog gledišta; sprečavanje tih uzroka u njihovu djelovanju kao i njihovo uništavanje: higienskim odgojem ljudi, zatim aparatima, uređajima, sanacijom (sterilizacija, dezinsekcija, dezinfekcija, asepsa, antisepsa, naprava za čuvanje od djelovanja uzroka sanacijom i sanitacijom).
2. za smanjivanje ekspozicije prema bolestima potrebno je, da kandidat pokaže poznavanje i obrazloženje mentalnih i kinetičkih navika pojedinca i običaja naroda te sredstava, potrebnih za te svrhe.
3. za smanjivanje podobnosti (dispozicije) za bolesti i za povišenje imuniteta i odpornosti organizama mora kandidat pokazati poznavanje i obrazloženje mentalnih i kinetičkih navika pojedinca i običaja naroda, te sredstava potrebnih za te svrhe.

Socialna medicina

U praktičkom dielu izpita mora kandidat pokazati, da svladava brojitbenu metodu kao jedinu metodu opažanja pojava na skupinama. Zatim, da zna upo-

trebljavati aparate i uređaje za skupna opažanja (za antropobiometriju i medicinsku brojitbu).

U teoretskom dielu izpita mora kandidat poznavati i znati tumačiti: glavne rezultate medicinske brojitbe (porod, pomor, pobol) koliko kod nas, toliko i u nekim drugim zemljama; glavne probleme populacije i populacione politike; glavne socialne bolesti pojedinačne i u skupinama — u njihovoj pojavi i obranu od njih socialnim sredstvima; glavne socialne uzroke bolesti: fiziogeosferu, biosferu, sociosferu te njihove sveze s bolestima na skupinama ljudi; glavne zasade eugenike i mogućnosti provedbe njezinih traženja; socialno osiguranje kod nas i u drugim zemljama u glavnim potezima; zdravstvenu upravu, njezino ustrojstvo i na čemu se osniva kod nas i kod nekih drugih država.

Sudbena medicina

Izpit iz sudbene medicine je teoretski. Predmet izpita je cielo područje sudbene medicine, u koje je uključena forenzična toksikologija, deontologija i odgovornost liečnika pred kaznenim i građanskim zakonom.

Gradivo obvezatnih predmeta, iz kojih se ne polaže izpit, izpituje se prigodom izpita iz srodnih struka i to: biokemija se izpituje kod izpita iz fiziologije, tuberkuloza kod izpita iz interne medicine, klimatobalneologija kod izpita iz farmakologije i interne medicine, zarazne bolesti kod izpita iz pediatrije i interne medicine, ortopedija kod izpita iz kirurgije, urologija kod izpita iz kirurgije i interne medicine,

stomatologija kod izpita iz otorinolaringologije, eugenika kod izpita iz higiene a rentgenologija, liečenje radiem i genetika kod svih kliničkih struka. Svi izpiti jedne izpitne skupine moraju se položiti na istom sveučilištu.

Ovaj propisnik prihvatilo je Vieće medicinskog fakulteta glasanjem od 9. travnja i od 27. srpnja 1943.*

---

* Narodne novine od 4. kolovoza 1943. broj 175.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 26. srpnja 1943. broj 6420-1943 o najvišim prodajnim cienama tipiziranih vunenih tkanina domaćeg podrietla

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Najviše prodajne ciene tipiziranih vunenih tkanina domaćeg podrietla, koje su proizvedene u smislu propisnika Zajednice za tekstil u Zagrebu od 15. rujna 1942. broj 34.921-1942 o proizvodnji tkanina od vune i vunenih nadomjestaka ustanovljuju se kako sliedi:

Skupina A. Tkanine za mužka odiela:

Vrsta 1a: Tkanine za mužka odiela, širine 140 cm, težine po tekućem metru 450 do 500 g:

a) za proizvoditelje	Kn	350.25
b) u trgovini na veliko	Kn	439.50
c) u trgovini na malo	Kn	558.—

Vrsta 3: Tkanine za mužka odiela, širine 140 cm, težine po tekućem metru 475 do 525 g:

a) za proizvoditelje	Kn	377.50
b) u trgovini na veliko	K	473.—
c) u trgovini na malo	Kn	600.50

Vrsta 5: Tkanine za mužka odiela, širine 140 cm, težine po tekućem metru 400 do 450 g:

a) za proizvoditelje	Kn	432.—
b) u trgovini na veliko	Kn	541.—
c) u trgovini na malo	Kn	686.—

Vrsta 5a: Tkanine za mužka odiela, širine 140 cm, težine po tekućem metru 450 do 500 g:

a) za proizvoditelje	Kn	461.55
b) u trgovini na veliko	Kn	578.—
c) u trgovini na malo	Kn	733.—

Vrsta 6: Tkanine za mužka odiela, širine 140 cm, težine po tekućem metru 425 do 475 g:

a) za proizvoditelje	Kn	559.—
b) u trgovini na veliko	Kn	786.—
c) u trgovini na malo	Kn	995.50

Skupina B. Tkanine za mužke proljetne i jesenske ogrtače:

Vrsta 1: Tkanine za mužke ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 575 do 625 g:

a) za proizvoditelje	Kn	406.35

	b) u trgovini na veliko	Kn 512.—
	c) u trgovini na malo	Kn 652.50
Vrsta 1a:	Tkanine za mužke ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 575 do 625 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 473.30
	b) u trgovini na veliko	Kn 595.50
	c) u trgovini na malo	Kn 758.—

Skupina C. Tkanine za mužke zimske kapute:

Vrsta 1:	Tkanine za mužke zimske kapute, širine 140 cm, težine po tekućem metru 800 do 850 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 507.80
	b) u trgovini na veliko	Kn 638.—
	c) u trgovini na malo	Kn 811.50
Vrsta 1a:	Tkanine za mužke zimske kapute, širine 140 cm, težine po tekućem metru 850 do 900 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 539.60
	b) u trgovini na veliko	Kn 678.—
	c) u trgovini na malo	Kn 862.—
Vrsta 1b:	Tkanine za mužke zimske kapute, širine 140 cm, težine po tekućem metru 900 do 950 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 571.60
	b) u trgovini na veliko	Kn 717.50
	c) u trgovini na malo	Kn 912.—

Vrsta 2: Tkanine za mužke zimske kapute, širine 140 cm, težine po tekućem metru 850 do 900 g:

a) za proizvoditelje	Kn 616.50
b) u trgovini na veliko	Kn 773.50
c) u trgovini na malo	Kn 982.50

Vrsta 2a: Tkanine za mužke zimske ka: pute, širine 140 cm, težine po tekućem metru 900 do 950 g:

a) za proizvoditelje	Kn 647.80
b) u trgovini na veliko	Kn 812.50
c) u trgovini na malo	Kn 1032.—

Vrsta 2b: Tkanine za mužke zimske kapute, širine 140 cm, težine po tekućem metru 950 do 1000 g:

a) za proizvoditelje	Kn 679.40
b) u trgovini na veliko	Kn 852.—
c) u trgovini na malo	Kn 1082.—

Skupina D. Tkanine za ženske ogrtače:

Vrsta 1: Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 450 do 500 g:

a) za proizvoditelje	Kn 343.30
b) u trgovini na veliko	Kn 430.50
c) u trgovini na malo	Kn 546.50

Vrsta 1a: Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 500 do 550 g:

a) za proizvoditelje	Kn 376.25

	b) u trgovini na veliko	Kn 471.50
	c) u trgovini na malo	Kn 598.50
Vrsta 1b:	Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 550 do 600 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 396.60
	b) u trgovini na veliko	Kn 499.50
	c) u trgovini na malo	Kn 637.—
Vrsta 1c:	Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 600 do 650 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 424.60
	b) u trgovini na veliko	Kn 534.50
	c) u trgovini na malo	Kn 681.—
Vrsta 2:	Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 450 do 500 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 456.40
	b) u trgovini na veliko	Kn 571.50
	c) u trgovini na malo	Kn 724.50
Vrsta 2a:	Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 500 do 550 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 495.20
	b) u trgovini na veliko	Kn 620.—
	c) u trgovini na malo	Kn 786.—
Vrsta 2b:	Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 550 do 600 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 518.20

b) u trgovini na veliko Kn 651.—
c) u trgovini na malo Kn 828.—

Vrsta 2c: Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 600 do 650 g:

a) za proizvoditelje Kn 553.—
b) u trgovini na veliko Kn 694.50
c) u trgovini na malo Kn 883.—

Vrsta 3: Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 500 do 550 g:

a) za proizvoditelje Kn 404.30
b) u trgovini na veliko Kn 506.50
c) u trgovini na malo Kn 642.50

Vrsta 3a: Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 550 do 600 g:

a) za proizvoditelje Kn 423.80
b) u trgovini na veliko Kn 533.50
c) u trgovini na malo Kn 679.50

Vrsta 3b: Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 600 do 650 g:

a) za proizvoditelje Kn 451.60
b) u trgovini na veliko Kn 568.—
c) u trgovini na malo Kn 723.—

Vrsta 4: Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 500 do 550 g:

a) za proizvoditelje Kn 470.20

	b) u trgovini na veliko	Kn 588.50
	c) u trgovini na malo	Kn 746.—
Vrsta 4a:	Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 550 do 600 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 492.60
	b) u trgovini na veliko	Kn 619.—
	c) u trgovini na malo	Kn 787.50
Vrsta 4b:	Tkanine za ženske ogrtače, širine 140 cm, težine po tekućem metru 600 do 650 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 526.—
	b) u trgovini na veliko	Kn 661.—
	c) u trgovini na malo	Kn 840.50

Skupina E. Tkanine za ženske haljine i kostime:

Vrsta 1:	Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 70 cm, težine po tekućem metru 125 do 150 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 246.60
	b) u trgovini na veliko	Kn 348.—
	c) u trgovini na malo	Kn 442.50
Vrsta 1a:	Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 70 cm, težine po tekućem metru 250 do 300 g:	
	a) za proizvoditelje	Kn 404.20
	b) u trgovini na veliko	Kn 568.75
	c) u trgovini na malo	Kn 721.—

Vrsta 2:	Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 70 cm, težine po tekućem metru 150 do 175 g:		
	a) za proizvoditelje	Kn	262.40
	b) u trgovini na veliko	Kn	370.50
	c) u trgovini na malo	Kn	471.—
Vrsta 2a:	Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 70 cm, težine po tekućem metru 300 do 350 g:		
	a) za proizvoditelje	Kn	439.—
	b) u trgovini na veliko	Kn	617.50
	c) u trgovini na malo	Kn	782.50
Vrsta 5:	Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 140 cm, težine po tekućem metru 150 do 175 g:		
	a) za proizvoditelje	Kn	182.40
	b) u trgovini na veliko	Kn	230.—
	c) u trgovini na malo	Kn	293.50
Vrsta 5a:	Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 140 cm, težine po tekućem metru 300 do 350 g:		
	a) za proizvoditelje	Kn	319.80
	b) u trgovini na veliko	Kn	401.50
	c) u trgovini na malo	Kn	510.—
Vrsta 6:	Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 140 cm, težine po tekućem metru 175 do 210 g:		
	a) za proizvoditelje	Kn	205.40
	b) u trgovini na veliko	Kn	285.50
	c) u trgovini na malo	Kn	329.50

Vrsta 6a: Tkanine za ženske haljine i kostime, širine 140 cm, težine po tekućem metru 350 do 425 g:

a) za proijvoditelje	Kn	366.40
b) u trgovini na veliko	Kn	495.50
c) u trgovini na malo	Kn	583.—

Skupina F. Pokrivači:

Vrsta 1: Pokrivači, širine 140 cm, duljine 190 cm, a težine po komadu 1800 do 2200 g:

a) za proizvoditelje	Kn	1163.—
b) u trgovini na veliko	Kn	1460.—
c) u trgovini na malo	Kn	1855.50

Vrsta 1: Pokrivači, širine 140 cm, duljine 190 cm, a težine po komadu 2200 do 2500 g:

a) za proizvoditelje	Kn	1352.35
b) u trgovini na veliko	Kn	1695.75
c) u trgovini na malo	Kn	2153.—

Vrsta 1: Pokrivači, širine 140 cm, duljine 190 cm, a težine po komadu 1800 do 2200 g:

a) za proizvoditelje	Kn	1122.60
b) u trgovini na veliko	Kn	1409.50
c) u trgovini na malo	Kn	1791.50

Vrsta 1: Pokrivači, širine 140 cm, duljine 190 cm, a težine po komadu 2200 do 2500 g:

a) za proizvoditelje	Kn	743.60

	b) u trgovini na veliko	Kn 937.50
	c) u trgovini na malo	Kn 1195.50

Skupina G. Međupodstava:

Vrsta 1:	Međupostava, širine 70 cm, težine po tekućem metru 125 do 175 g:	
	a) za proijvoditelje	Kn 176.10
	b) u trgovini na veliko	Kn 222.—
	c) u trgovini na malo	Kn 283.50

Ciene se razumievaju za vunene tkanine navedenih skupina i vrsta bez obzira na različite uzorke tkanja, boje i izvedbu t. j. bez obzira na to, da li su jednobojne ili višebojne, gladke ili negladke, češljane ili nečešljane i t d., i to za 1 metar, a kod pokrivača za 1 komad, kod proizvoditelja bez skupnog poreza na poslovni promet i bez omota (embalage), a kod trgovaca na veliko i na malo uključivši skupni porez na poslovni promet i omot (embalage), postavno skladište proizvoditelja odnosno prodavaonica trgovca.

II.

Trgovina na veliko jest u smislu ove oblastne odluke svaka prodaja trgovcu na malo u svrhu daljnje preprodaje, a trgovina na malo je svaka prodaja izravno potrošaču.

III.

Proizvoditelji i trgovci na veliko dužni su o svakoj prodaji kupcu izdati račun, u kojem moraju biti tipizirane vunene tkanine domaćeg podrietla izričito ozna-

čene po skupinama i vrstama, navedenim u točki I. ove oblastne odluke, no dopušteno je, da uz te oznake proizvoditelji i trgovci na veliko dodaju još i svoje potrebne oznake u svrhu razlikovanja u uzorcima tkanja unutar pojedine skupine odnosno vrste, ali trgovci na veliko moraju pri tome zadržati i te oznake proizvoditelja.

IV.

Prekršitelji ove oblastne odluke bit će kažnjeni po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

V.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka od 20.li ečnja 1943. broj 474-1943 o najvišim prodajnim cienama tipiziranih vunenih tkanina domaćeg podrietla (Narodne novine od 5. veljače 1943. broj 29).

Zagreb, dne 26. srpnja 1943.

Upravitelj
državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Ing. Radoslav Lorković, v. r.

(Broj: 1913-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 4. kolovoza 1943. broj 175.

OBLASTNA ODLUKA

Velike župe Bilogora u Bjelovaru od 2. lipnja 1943. broj 16849-1943 o promjeni propisnika od 9. ožujka 1943. broj 3270-1943 (Narodne novine od 6. travnja 1943. broj 79) o obavljanju dimnjačarskog poslovanja na području Velike župe Bilogora

Temeljem § 1. zak. odredbe o uređenju dimnjačarskog poslovanja od 23. rujna 1941. broj CCCVI-1458-Z. p.-1941 i § 4. zak. odredbe od 20. listopada 1941. broj CCCLVI-1820-Z-1941 o nazivima zakonskih propisa i drugih propisa i oblastnih rješenja, a savezno o propisima § 92, § 150. stav. 2., § 418. stav. 1. i 2., § 460. obrtnog zakona od 5. studenoga 1931. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

§ 15. propisnika o obavljanju dimnjačarskog poslovanja na području Velike župe Bilogora mienja se i glasi:

I. Za čišćenje dimnjaka:

1.	prelaznih u prizemnicama . . .	Kn	9.50
	za svaki daljnji kat	Kn	3.—
2.	stubljinskog (uski, ruski cilinder)		
	u prizemnicama	Kn	7.50
	za svaki daljnji kat	Kn	1.50

3. kod središnjeg loženja po katnicama i ložištima

a) do 4 prostorije	Kn	18.—
b) više od 4 prostorije	Kn	22.50

4. ložišta, koja su u većoj upotrebi (§ 14. toč. G):

prizemnica	Kn	14.50
za svaki daljnji kat	Kn	2.—

II. Za čišćenje štednjaka:

1. u stanovima:

a) običnog s jednom pećnicom bez kotlića za vodu	Kn	7.50
b) s jednom pećnicom i kotlićem za vodu	Kn	9.50
c) za svaku daljnju pećnicu i kotlićem za vodu	Kn	3.—

2. U gostionicama, svratištima, javnim zgradama i sl.:

a) običnog manjeg štednjaka . .	Kn	18.—
b) većih štednjaka	Kn	22.50
c) tehničkih, složenijih štednjaka .	Kn	37.50

III. Za čišćenje peći:

1. a) običnih željeznih u stanovima i kupaonicama s cievima do 2 m .	Kn	9.50
b) s cievima preko 2 m	Kn	12.—
c) peći zidanih s pregradama . .	Kn	12.—
d) peći zidanih tehničkih ,složenijih	Kn	30.—

2. pekarskih peći s tiplima po met. dužini . . . . Kn 2.—

3. a) slastičarskih peći s pećnicama i cievima (manjih) . . . . . . Kn 37.50
   b) slastičarskih peći s pećnicama i cievima tehničkih, složenijih . Kn 45.—

4. peći za sušenje pieska . . . . . Kn 60.—

5. a) za središnje loženje, manjih . . Kn 15.—
   b) za središnje loženje, većih . . . Kn 22.50
   c) u bolnicama, većim uredima, tvornicama, gostiteljskim poslovima (§ 24. toč. G) i tehničkih, složenijih . . . . Kn 60.—

IV. *Za čišćenje kotlova:*

1. kotlenke za pranje rublja . . . Kn 7.50
2. kotlenke za izkuhavanje jela . . Kn 18.—

V. *Za čišćenje dimovodnih cievi:*

Limenih, željeznih ili zidanih dimovodnih cievi po m . . . . . . Kn 2.—

VI. *Za čišćenje tvorničkih dimnjaka i dimovodnih kanala:*

1. do 20 metara visine dimnjaka . . Kn 300.—
   za svaki daljnji metar visine . . . Kn 15.—

2. dimovodnih kanala po jedan metar Kn 15.—
   za svaki daljnji metar . . . . Kn 9.—

VII. *Za čišćenje veleobrtnih ložišta:*

1. peći posebnih sustava (parne, pekarske peći, peći za sušenje slada i slično), za koje nije određena posebna pristojba, naplaćivati će se nagrada radne snage priračunavši tome 25% na ime zarade dimnjačara.
2. mesarskih sušionica manjeg obujma Kn 45.—
3. mesarskih sušionica većeg obujma . Kn 60.—

VIII. *Za struganje stiena sušionica i komora:*

po 1 m² (četvornom metru) plaća se Kn 3.—

IX. *Za svaki pregled i izpitivanje dimnjaka i priključenih dimovodnih kanala kod novogradnja i dogradnja s izdavanjem potvrde o tome:*

1. U prizemnicama za svaki dimnjak Kn 37.50
2. za svaki daljnji kat po dimnjaku Kn 7.50

X. *Izpaljivanje dimnjaka sa čišćenjem* Kn 37.50

XI. Za rad na predmetima, koji su od sjedišta dimnjačarskog područja udaljeni više od 5 km, pripada dimnjačaru još i posebni nadoplatak u visini od 50% određene pristojbe.

Ako su takvi objekti osamljeni i nema ih više od 5 zajedno, a udaljeni su od sjedišta područja barem 10

km, pripada dimnjačaru nadoplatak od 75% na određenu pristojbu.

Za rad od 21 sat do 6 sati pripada dimnjačaru nadoplatak od 50% na određenu pristojbu. Takav rad izvršen nedjeljom i blagdanom naplaćuje se sa 100% od određene pristojbe.

Kod čišćenja dimnjaka zaračunat će se pristojba za podkućje (suteren), međukat i podkrovlje(mansardu) isto kao i za katove ako se u njima nalazi prostorija za stanovanje i ako se u njima nalaze ložišta, koja su u uporabi, ali samo za one dimnjake, na koje su priključena odnosna ložišta.

Kod čišćenja dimnjaka, koji ne počinju u podrumu već u bilo kojem katu, ima se proračunati pristojba prema broju katova kroz koji dimnjak prolazi.

XII. Za čišćenje dimnjaka i ostalih predmeta u seljačkim domovima po selima i zaselcima (§ 14. toč. E.) naplaćivat će se za izvršen rad samo paušalna pristojba i to: u dimnjačarskim područjima sjedišta velike župe sa 2300 do 2500 kuća najviše ukupno Kuna 126.— godišnje t. j. za pojedinačno čišćenje Kuna 31.50, u sjedištu kotarske oblasti i gradskog poglavarstva iste veličine najviše Kuna 108.— godišnje t. j. za pojedinačno čišćenje Kuna 29.— te u ostalim područjima iste veličine najviše Kuna 90.— godišnje t. j. za pojedinačno čišćenje Kuna 22.50.

II.

Kućevlastnik, koji uskraćuje čišćenje dimovodnih predmeta a isti su u upotrebi, dužan je platiti osim novčane kazne i pristojbu čišćenja kao da je isto izvršeno.

III.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

Bjelovar, dne 2. lipnja 1943.

Veliki župan:

Dr. V. Sabolić, v. r.

* Narodne novine od 5. kolovoza 1943. broj 176.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 6. srpnja 1943. broj 26078-43 o odkupnoj cieni sjemena soje i o nagradama za proizvodnju ovog sjemena

Na temelju § 8. zakonske odredbe o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o biljnom ulju od 9. rujna 1941. broj CCLXXXVII-1306-Z. p.-1941, a u sporazumu s Ministarstvom državne riznice, izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupna ciena sjemena soje iz priroda godine 1943. ustanovljuje se s Kn 2.000.— za 100 kg zdravog, povremenog, suhog i rešetanog sjemena na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, a kod vagonskih količina utovareno u željeznička kola na utovarnoj postaji, za gotovo bez odbitaka.

§ 2.

Osim odkupne ciene iz § 1. dobivat će ugovorni proizvoditelji sojinog sjemena bezplatno još posebnu nagradu u kristalnom sladoru razmjerno količini proizvedenog sjemena i to po 1 i ½ kg za svakih predanih 100 kg sjemena.

U tu svrhu će Ministarstvo narodnog gospodarstva u sporazumu s Ministarstvom državne riznice staviti pravodobno na razpolaganje ustanovama odnosno na-

ravnim ili pravnim osobama, ovlaštenim na ugovaranje sjetve i odkup, potrebne količine kristalnog sladora po ustanovljenoj prodajnoj cieni bez naplate državne potrošarine, potrošarinskog doplatka i skupnog poreza na poslovni promet.

Od ove nagrade može kupac proizvoditelju predujmiti do 10 kg kristalnog sladora po svakom zasijanom katastralnom jutru u slučajevima, gdje će se nedvojbeno ustanoviti, da je nakon uspješne sjetve obavljeno prvo kupovanje.

§ 3.

Prekršitelji ove naredbe bit će kažnjeni po § 15. zakonske odredbe o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o biljnom ulju od 9. rujna 1941. broj CCLXXXVII-1306 Z. p.-1941.

§ 4.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 24. veljače 1943. broj 1680-1943 o odkupnoj cieni sjemena soje (Narodne novine od 1. ožujka 1943. broj 49).

U Zagrebu, dne 6. srpnja 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Prof. Ing. Dr. Josip Balen, v. r.

Broj 1957-D.V.-1943.

---

* Narodne novine od 6. kolovoza 1943. broj 177.

ZAKONSKA ODREDBA

o osnivanju pokusnih ribarstvenih postaja

§ 1.

Osniva se Pokusna ribarstvena postaja u Dubrovniku i Pokusna ribarstvena postaja u Kraljevici.

Ove postaje su državne ustanove i stoje pod nadzorom Ministarstva narodnog gospodarstva.

§ 2.

Zadatak je pokusnih ribarstvenih postaja unapređivati i usavršavati pomorski ribolov u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj stručno-znanstvenim proučavanjem prirodnih uvjeta i tehničkih mogućnosti za njegovo napredno obavljanje i suvremeno razvijanje, kao i predlagati mjere za njegovo priradno izkorištenje.

Sredstva, potrebna za rad pokusnih ribarstvenih postaja, osiguravaju se državnim proračunom.

§ 3.

Ustrojstvo i rad pokusnih ribarstvenih postaja propisuje Ministarstvo narodnog gospodarstva naredbom.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXIV-1947-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 7. kolovoza 1943. broj 178.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni zakonske odredbe o zastarjevanju mjenbeno-pravnih zahtjeva

§ 1.

U § 1. zakonske odredbe o zastarjevanju mjenbeno-pravnih zahtjeva od 8. veljače 1943. broj XXIII-238-D.V.-1943 (Narodne novine od 9. veljače 1943. broj 32) umjesto rieči: »dvie godine« stavljaju se rieči: »tri godine«.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXII-1877-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 7. kolovoza 1943. broj 178.

ZAKONSKA ODREDBA

o nadopuni zakonske odredbe od 24. siečnja 1942. broj XXIX-2-Z-1942 o preinakama i nadopunama zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika broj CDXXXVII-2115-Z-1941 od 27. studenoga 1941.

§ 1.

U § 21. na kraju stavke druge dodaje se nova rečenica, koja glasi:

»Pod istim uvjetima mogu biti imenovani činovnicima bez položenog stručnog izpita i dočinovnici, ako imaju školsku izobrazbu, propisanu za činovnike.«

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXVI-1988-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 7. kolovoza 1943. broj 178.

ZAKONSKA ODREDBA

o ustrojstvu zvanja državnog nadzornika za pučke škole

§ 1.

Kod Ministarstva narodne prosvjete, Glavnog ravnateljstva za nastavu, ustraja se zvanje: državni nadzornik za pučke škole.

§ 2.

Za sve pučke škole u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj može biti imenovano 10 (deset) državnih nadzornika za pučke škole.

§ 3.

Državnim nadzornikom za pučke škole može biti imenovan onaj učitelj pučkih škola, koji ima najmanje 15 (petnaest) godina djelatne učiteljske službe, a iztakao se svojim radom u školi i izvan škole.

§ 4.

U proračunskoj godini 1943. imenovat će se državni nadzornici za pučke škole na teret razpoloživih mjesta proračuna osobnih izdataka Ministarstva narodne prosvjete, Glavnog ravnateljstva za nastavu, i ovomu

podređenih ustanova. Ukoliko činovni razredi razpoloživih proračunskih mjesta ne bi odgovarali svojstvu državnog nadzornika za pučke škole, pokrit će se razlika u berivima na teret ušteda, postignutih u osobnim izdatcima Ministarstva narodne prosvjete, Glavnog ravnateljstva za nastavu i ovomu podređenih ustanova.

§ 5.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLX-1836-D.V.-1943.**

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 7. kolovoza 1943. broj 178.
** Po izpravku u Narodnim novinama od 25. kolovoza 1943. broj 193.

ZAKONSKA ODREDBA
o privremenim učiteljima

§ 1.

Iznimno od propisa § 71. zakona o narodnim školama od 5. prosinca 1929. privremenim učiteljima mogu biti imenovani i svršeni učenici i učenice srednjih i njima izjednačenih škola s izpitom zrelosti, ako su predhodno polazili tečaj zbog polaganja dopunskog učiteljskog izpita.

§ 2.

Privremeni učitelji su činovnički* vježbenici, koji kao činovnici počinju s XI. činovnim razredom.

§ 3.

Privremeni učitelji iz § 1. nakon 10 mjeseci službovanja stječu pravo na polaganje dopunskog učiteljskog izpita. Taj izpit moraju polagati u prvom izpitnom roku nakon proteklih 10 mjeseci službovanja. Izpit mogu ponoviti još jedanput u prvom narednom roku, a ako ga ne polože, prestaje im služba.

Vrieme provedeno u službi prije položenog izpita, računa im se u vježbu za polaganje stručnog učiteljskog izpita.

§ 4.

Ugovorni (pomoćni) učitelji sa svršenom srednjom i njoj izjednačenom školom s izpitom zrelosti, koji su na dan proglasa ove zakonske odredbe zatečeni u

* Po izpravku u Narodnim novinama od 25. kolovoza 1943. broj 193.

službi, postaju i bez pohađanja dopunskog tečaja privremenim učiteljima, ali se propisi § 3. protežu i na njih, ako dopunski izpit već nisu položili.

§ 5.

Učitelji, koji su već bili u učiteljskoj službi, pa im je služba prestala, mogu biti imenovani učiteljima u onom činovnom razredu, u kojem su bili, kad im je služba prestala, ako se tome ne protive propisi § 85. točka c) i d) zakona o narodnim školama, s napomenom, da su oni, kojima je prekid učiteljske službe trajao više od 5 godina, dužni u roku od godine dana ili u prvom narednom roku iza toga položiti stručni učiteljski izpit. U protivnom slučaju prestaje im služba.

§ 6.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru narodne prosvjete.

§ 7.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* i tim danom prestaju vriediti protivni propisi.

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXI-1837-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 7. kolovoza 1943. broj 178.

ZAKONSKA ODREDBA

o proširenju djelokruga Zavoda za kolonizaciju

§ 1.

U djelokrug Zavoda za kolonizaciju prenosi se:

1. Obavljanje svih poslova oko useljivanja pučanstva iz drugih država u Nezavisnu Državu Hrvatsku i izseljivanje pučanstva iz Nezavisne Države Hrvatske u druge države, ako se to vrši na temelju međudržavnih utanačenja.

U ove poslove spada napose:

a) preuzimanje imovine od izseljenika i predaja ove useljenicima;

b) međutomna uprava i čuvanje imovine izseljenika;

c) konačna razpoložba s preuzetom imovinom;

d) obračunavanje vriednosti imovine, koju su useljenici ostavili u državi, iz koje dolaze, i dodjeljivanje u tuzemstvu imovine tim useljenicima kao protuvriednost za imovinu, ostavljenu u inozemstvu,

2. Provedba svih međudržavnih ugovora, kako onih, zaključenih poslije 20. listopada 1941., tako i budućih, koji se odnose na izseljivanje, useljivanje, uređenje

dvovlastničkih odnosa i uobće na zamjenu posebničke imovine.

Ovime se ne dira u posebne zadatke, koji su po međudržavnim ugovorima povjereni posebnim opunomoćenicima vlade. Ovi će opunomoćenici u svim poslovima surađivati sa Zavodom za kolonizaciju i održavati doticaj s predstavnicima drugih država.

§ 2.

Sveukupna imovina, koja prema međudržavnim ugovorima, navedenim u § 1., postaje vlastničtvom Nezavisne Države Hrvatske, prelazi u vlastničtvo Zavoda za kolonizacjiu.

Zavod za kolonizaciju upravlja i razpolaže tom imovinom i ovu odtuđuje pravovaljano i obvezatno za Nezavisnu Državu Hrvatsku u smislu i duhu zakonske odredbe o ustrojstvu i postupku Zavoda za kolonizaciju, te u smislu međudržavnih ugovora, po kojima dotična imovina postaje vlastničtvom Nezavisne Države Hrvatske.

§ 3.

Zavod za kolonizaciju upravljat će i razpolagati imovinom, na koju se odnosi ova zakonska odredba, odvojeno od ostale imovine.

§ 4.

Na zahtjev Zavoda za kolonizaciju dužne su sve oblasti provesti mjere za osiguranje imovine, na koju se odnosi ova zakonska odredba. Sudovi su dužni dozvoliti zabilježbu zabrane odtuđenja i obterećivanja u zemljištnim knjigama.

§ 5.

Zavod za kolonizaciju u Zagrebu ustanovljuje svojom odlukom, da li i koje imovinske česti pripadaju imovini izseljenika.

Zavod za kolonizaciju ovlašten je na temelju svoje odluke zatražiti uknjižbu prava vlastničtva preuzete imovine na svoje ime i uknjižbu brisanja svih stvarnih prava i tereta, upisanih u korist trećih osoba, bez obzira, da li je kao vlastnik ili ovlaštenik bio uknjižen izseljenik ili tko drugi.

Odluke Zavoda za kolonizaciju mjerodavne su za zemljištno-knjižne sudove.

§ 6.

Stvarna prava i terete, koji su ustanovljeni kao postojeći. izplatit će Zavod za kolonizaciju u Zagrebu do vriednosti ostavljene imovine izseljenika, a po redu prvenstva uknjiženog prava. Izplata će usliediti najkasnije u roku od tri godine nakon dostave odluke Zavoda za kolonizaciju, kojom je dotično pravo priznato.

§ 7.

Osobe, koje smatraju, da su povrieđene odlukom Zavoda za kolonizaciju u svojem vlastničkom ili kojem drugom stvarnom pravu, mogu tražiti od Nezavisne Države Hrvatske jedino odštetu u novcu do visine, označene u prednjem paragrafu. Rok za podnošenje tužbe iznosi godinu dana od saznanja, a najviše dvie godine od izvršenog upisa u zemljištne knjige (§ 5.).

§ 8.

Svi sudovi i sve oblasti, koje vode očevidnik o imovini, dužne su obavljati sve upise u svojim knjigama, kako to bude tražio Zavod za kolonizaciju na temelju ove zakonske odredbe.

§ 9.

Svi poslovi, koje obavi Zavod za kolonizaciju u Zagrebu prema ovoj zakonskoj odredbi, obvezatni su za Nezavisnu Državu Hrvatsku i za useljenika. Useljenik, koji ne bi htio priznati obračun i preuzeti u naknadu dodieljenu mu imovinu po Zavodu za kolonizaciju (§ 1. toč. 1. d), gubi iz toga naslova pravo postavljati prema Nezavisnoj Državi Hrvatskoj bilo kakve zahtjeve.

§ 10.

Zakonska odredba od 4. svibnja 1941. broj LIV-86-Z. p.-1941 o osnivanju zavoda za kolonizaciju kao i pravilnik od 12. svibnja 1941. broj 162-Z. p.-1941 o ustrojstvu i postupku zavoda za kolonizaciju sa svim promjenama i nadopunama vriede u cielosti i za sve poslove i imovinu, na koju se odnosi ova zakonska odredba.

§ 11.

Ministarstvo državne riznice stavit će Zavodu za kolonizaciju na razpolaganje potrebne navjere za obavljanje poslova iz ove zakonske odredbe, kao i potrebna sredstva za podmirenje useljenika, ukoliko ne bi dostajala imovina, koja je predmetom zamjene.

§ 12.

Zavod za kolonizaciju dužan je dostavljati Ministarstvu državne riznice izvršene obračune s useljenicima i vjerovnicima, pa nakon dovršenja možebitno preostalu imovinu predati Ministarstvu državne riznice.

§ 13.

Zavod za kolonizaciju može nakon obavljene uknjižbe prava vlastničtva (§ 5.) odlučiti, da prestaju vriediti sve pogodbe ili drugi pravni poslovi, na temelju kojih druge osobe drže predmete podržavljenja ili njihov dio, pa da su te osobe dužne sve, što drže, predati u roku, koji odredi Zavod za kolonizaciju.

Ako se predmet podržavljenja ne preda u određenom roku i na određeni način, obavit će predaju kotarske oblasti odnosno gradska poglavarstva na zahtjev Zavoda za kolonizaciju.

§ 14.

U izvršenju poslova iz ove zakonske odredbe dužna su sva ministarstva i oblasti pružiti brzu i podpunu suradnju Zavodu za kolonizaciju te mu staviti na razpolaganje potrebne stručnjake.

§ 15.

Ovom zakonskom odredbom ne dira se u propise zakonske odredbe od 20. listopada 1941. broj CCCLIII-1728*-Z-1941 o imovini osoba. izseljenih s područja Nezavisne Države Hrvatske.

* Po izpravku u Narodnim novinama od 25. kolovoza 1943. broj 193.

§ 16.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru narodnog gospodarstva i ministru državne riznice.

§ 17.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXV-1628-D.V.-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 7. kolovoza 1943. broj 178.

ZAKONSKA ODREDBA

o državnoj pomoći postradalim dužnostnicima »Ustaše« — hrvatskog oslobodilačkog pokreta i njihovim obiteljima

§ 1.

Državna pomoć prema propisima ove zakonske odredbe pripada:

1. dužnostnicima »Ustaše« — hrvatskog oslobodilačkog pokreta, koji uslied vršenja svoje dužnostničke službe ili radi nje postradaju: životom, tjelesno ili u zdravlju, odnosno nestanu;
2. obiteljima dužnostnika, navedenih u točki 1.

§ 2.

Dužnostnicima u smislu ove zakonske odredbe smatraju se oni pripadnici »Ustaše« — hrvatskog oslobodilačkog pokreta, koji su imenovani dužnostnicima prema propisima ustava »Ustaše« — hrvatskog oslobodilačkog pokreta odnosno prema propisima na temelju ustava izdanog propisnika. Isto se tako smatraju dužnostnicima i one osobe, kojima imenovani ustaški dužnostnici u probitku pokreta i njegovih zadaća nadležno povjere vršenje određene ustaške dužnosti.

O tom, smatra li se tko dužnostnikom u smislu ove zakonske odredbe, odlučuje u slučaju dvojbe postrojnik.

§ 3.

Ako nastane dvojba, da li u odnosu dužnostnika ili osobe iz stavke 1. § 2. predleži uvjet podjeljenja državne pomoći, odlučuje o tom postrojnik na temelju predmnjeve, da je dotični uslied vršenja dužnostničke službe ili radi nje postradao: životom, tjelesno ili u zdravlju odnosno da je nestao.

§ 4.

Dužnostnicima i osobama iz stavke 1. § 2., ako su uslied vršenja svoje dužnostničke službe ili radi nje postali posvema nesposobnim za rad odnosno za vršenje svoga redovitog gradjanskog zvanja, pripada bez obzira na njihovo imovinsko stanje državna pomoć u visini osobne mirovine državnog službenika, koji je navršio 35 godina državne službe.

Dužnostnicima pripadaju mirovinska beriva, i to:

a) postrojniku i doglavnicima — II. činovnog razreda,

b) zamjeniku postrojnika i poglavnim pobočnicima — III. činovnog razreda,

c) upravnim zapovjednicima i povjerenicima u Glavnom ustaškom stanu — IV. činovnog razreda 3. plaćevnog stupnja,

d) zamjenicima upravnog zapojednika — V. činovnog razreda 3. plaćevnog stupnja,

e) stožernicima — V. činovnog razreda 2. plaćevnog stupnja,

f) stožernim pobočnicima i logornicima — VIII. činovnog razreda,

g) logornim pobočnicima i tabornicima — X. činovnog razreda,

h) tabornim pobočnicima i zbirnicima — I. dočinovničkog razreda 1. plaćevnog stupnja i
i) zbirnim pobočnicima — III. dočinovničkog razreda 3. plaćevnog stupnja.
Osobama iz stavke prve § 2. ustanovljuje mirovinska beriva postrojnik prema položaju onog dužnostnika, u djelokrug kojega spada služba, koja je toj osobi povjerena.

§ 5.

Dužnostnicima i osobama iz stavke 1. § 2., ako su uslied svoje dužnostničke službe ili radi nje postali više od 20% nesposobni za rad odnosno za vršenje svoga redovitog građanskog zvanja, pripada bez obzira na njihovo imovinsko stanje dio državne pomoći, navedene u § 4., koji odgovara postotku njihove smanjene radne sposobnosti.

§ 6.

Dužnostnicima i osobama iz stavke 1. § 2., ako su proglašeni nesposobnima za rad odnosno za vršenje svoga redovitog građanskog zvanja, pripada državna pomoć navedena u § 7. točka 1. slovo a), b), c), e), f), g), i j) zakonske odredbe od 13. lipnja 1942. broj CXCIII-1400-Z-1942 o ratnim ozljeđenicima i ostalim žrtvama rata, te se podjedno na njih shodno primjenjuju propisi § 8. do 40. navedene zakonske odredbe.

§ 7.

Ako bi dužnostnicima odnosno osobama iz stavke 1. § 2. pripadalo pravo na državnu pomoć na temelju ove zakonske odredbe, a ujedno bi im prema drugim

propisima pripadala pomoć odnosno mirovina na teret države ili samoupravnog tiela, primat će samo onu pomoć odnosno mirovinu, koja je veća.

Ako u vršenju svoje dužnostničke službe ili radi nje postrada tjelesno ili u zdravlju dužnostnik odnosno osoba iz stavke 1. § 2., koja je ujedno i državni odnosno samoupravni službenik, primat će mirovinu, koja bi mu pripadala, da je u svojstvu državnog odnosno samoupravnog službenika navršio 35 godina službe i postigao 1. plaćevni stupanj najvišeg razreda, do kojega bi mogao redovito napredovati, a ako je bio u svojstvu, za koje je potrebna sveučilištna izobrazba, primat će mirovinu, koja bi mu pripadala, da je u svojstvu državnog odnosno samoupravnog činovnika navršio 35 godina službe i postigao 1. plaćevni stupanj V. činovnog razreda, i to pod uvjetom, da je ova mirovina veća od državne pomoći, koja bi mu pripadala prema propisu § 4. odnosno 5.

§ 8.

Obiteljima dužnostnika odnosno osoba iz stavke prve § 2., koji su postradali životom odnosno nestali, pripada državna pomoć, koja se ustanovljuje prema propisima, koji vriede za obiteljske mirovine iza državnih službenika građanskog stališa.

Kao temelj za odmjeru državne pomoći obitelji služi državna pomoć životom postradalog ili nestalog dužnostnika odnosno osobe iz stavke 1. § 2., koja bi im pripadala prema propisu § 4., da su ostali na životu.

Iza dužnostnika odnosno osoba iz stavke prve § 2., koji su ujedno državni odnosno samoupravni službe-

nici, ako su postradali životom ili nestali, pripada obitelji mirovina prema propisu posljednje stavke § 7.

Obitelji takvog dužnostnika odnosno obitelji osobe iz stavke 1. § 2., kojima pripada mirovina iz § 7. stavke 2., odmjeruje se na temelju te mirovine obiteljska mirovina.

U slučaju, predviđenom u stavci 2. § 7., pripada obitelji dužnostnika odnosno osobe iz stavke 1. ovog paragrafa obiteljska mirovina.

§ 9.

Obiteljima dužnostnika i osoba iz stavke 1. § 2. pripada državna pomoć, navedena u § 7. točka 2. slova a), b), c), d), e) i g) zakonske odredbe od 13. lipnja 1942. broj CXCIII-1400-Z-1942 o ratnim ozljeđenicima i ostalim žrtvama rata, te se na njih podjedno shodno primjenjuju propisi §§ 8. do 40. navedene zakonske odredbe.

§ 10.

Molbe za priznanje prava prema propisima ove zakonske odredbe podnose se postrojniku, koji o njima izdaje konačnu odluku.

Proti odlukama postrojnika nema mjesta pravnom lieku ni tužbi na Upravno sudište.

Postrojnik može svoju odluku u probitku »Ustaše« — hrvatskog oslobodilačkog pokreta ukinuti odnosno promieniti.

Doznaku za odmjeru i izplatu državne pomoći odnosno za obustavu izplate državne pomoći vrši Ministarstvo državne riznice na temelju odluke postrojnika.

§ 11.

Stupanj smanjene nesposobnosti iz § 5. ustanovljuje povjerenstvo, koje se sastoji od tri liečnika, a imenuje ih između državnih i samoupravnih liečnika postrojnik u sporazumu s Glavnim ravnateljstvom za zdravstvo.

§ 12.

Priznato pravo na državnu pomoć prema propisima ove zakonske odredbe teče od prvog dana mjeseca, koji sliedi iza onog, u kojem je nastao razlog za davanje državne pomoći.*

Ovo pravo na državnu pomoć odnosi se i na slučajeve, koji su nastali prije nego što je ova zakonska odredba zadobila pravnu moć. U ovakvim slučajevima ne može se ovlaštenicima priznati ni državna ni obiteljska državna pomoć za vrieme više od 6 mjeseci prije nego što je ova zakonska odredba zadobila pravnu moć.

§ 13.

Ministar državne riznice odobrava na teret prometne glavnice državne blagajne navjere, koje su potrebne za pokriće izdataka, nastalih u proračunskoj godini 1943. provedbom ove zakonske odredbe.

§ 14.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se postrojniku »Ustaše« — hrvatskog oslobodilačkog pokreta i ministru državne riznice.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 25. kolovoza 1943. broj 193.

§ 15.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLVII-1915-D. .V-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 9. kolovoza 1943. broj 179.

ZAKONSKA ODREDBA

o ovlaštenjima ministru narodnog gospodarstva u pogledu šumskih nekretnina, izvlašenih po propisima agrarne reforme, i u pogledu zemljištnih zajednica

§ 1.

U svrhu uređenja odnosa glede šuma, koje su izvlaštene po § 24. zakona o likvidaciji agrarne reforme od 19. lipnja 1931., ovlašćuje se ministar narodnog gospodarstva, da:

1. osniva i oblikuje šumske zajednice prema pravilniku od 27. ožujka 1940 broj 6380-IV-6-1940 o šumama, izvlaštenim po st. 9. § 24. zakona o likvidaciji agrarne reforme, ili da

2. zamieni sadanju upravu navedenih šuma državnom upravom, koja će upravljati po propisima, koji vriede za državne šume, ili da

3. navedene šume i šumska zemljišta sa svom pokretnom imovinom prenosi u vlastničtvo Nezavisne Države Hrvatske i predaje ih u upravu šumarskih oblasti.

Minisar narodnog gospodarstva odlučuje po slobodnoj razsudi, koju će od navedenih ovlasti primieniti na pojedinu gospodarsku jedinicu ili njezin dio s obzirom na to, da se što bolje postignu ciljevi razumnog šumskog gospodarstva i što veće obće koristi iz pojedine šume. Isto tako može ministar narodnog gospodarstva provesti potrebna zaokruživanja posjeda u dielovima jednakih vriednosti, ukoliko bi to bilo u gospodarstvenim probitcima obaju šumoposjednika, t. j. izvlaštenika i koristnika.

§ 2.

Odštetu za šumske nekretnine, koje u smislu § 1. postanu vlastničtvo države, platit će po propisima zakona o likvidaciji agrarne reforme u nepodmirenom iznosu izvlašteniku država, dok će svote, koje su uplatili agrarni interesenti, biti njima po državi naknađene samo ukoliko nisu plaćene iz prihoda izvlaštenih šuma.

Gdje odšteta po zakonu o likvidaciji agrarne reforme nije do danas ustanovljena, ustanovit će je ministar narodnog gospodarstva prema propisima zakona o likvidaciji agrarne reforme.

4%-tni doprinos za kolonizacioni fond, koji je do dana proglašenja ove zakonske odredbe uplaćen u korist kolonizacionog fonda bivšeg Ministarstva poljoprivrede u Beogradu, smatra se uplaćenim u korist Zavoda za kolonizciju.

§ 3.

Ovlaštenja iz § 1. ove zakonske odredbe odnose se i na šumske nekretnine, koje su koristnici po upravama izvlaštenih šuma stekli, kao i na one šume, koje su pojedinim zemljištnim zajednicama sa strane države ustupljene.

Ista ovlaštenja ima ministar narodnog gospodarstva i u pogledu brisanja zabilježbi na državnim nekretninama, a u korist agrarnih interesenata.

§ 4.

Sve nekadašnje krčevine, odkupne i pretečne zemlje kao dielovi izvlaštenih šuma u Gorskom Kotaru, koje su nekoć pojedinci ili zajednica posjedovali, a koje su njima kasnije prigodom segregacije po carskim patentima od godine 1853. i 1857. ili bilo kojim načinom oduzete i predane u posjed i vlastničtvo velikim posjednicima, imaju se odlukom ministra narodnog gospodarstva vratiti i predati bivšim pojedincima bez ikakve odšete.

Ukoliko bude potrebno radi zaokruživanja šumskih posjeda, vratit će se takve površine u jednakoj vriednosti na drugom mjestu.

§ 5.

U svrhu uređenja vlastničkih i gospodarskih odnosa u pojedinim zemljištnim zajednicama ovlašćuje se ministar narodnog gospodarstva, da može odlukom prenieti u vlastničtvo države:

1. šumske nekretnine zemljištnih zajednica, koje u šumsko-gospodarskom pogledu ne odgovaraju zahtjevima razumnog gospodarenja,

2. nekretnine i ostalu imovinu zemljištnih zajednica, u kojima su selišta većine ovlaštenika napuštena, i to šumske nekretnine sa svim enklavama i zemljištem, potrebnim za arondaciju šumskog posjeda, predati na upravu šumskim oblastima, a ostale Zavodu za kolonizaciju.

Zemljištne zajednice mogu i same većinom glasova zaključiti razpoložbu svojom imovinom u smislu ovog paragrafa, ali takav zaključak postaje pravovaljan, kad ga odobri Ministarstvo narodnog gospodarstva.

§ 6.

U odluci pod toč. 2. § 5. svagda će se izreći, da zemljištna zajednica prestaje postojati.

U svakom slučaju, predviđenom u § 5., preuzima Nezavisna Država Hrvatska prava i obveze zemljištne zajednice, i to u slučaju pod toč. 1. diono prema preuzetoj imovini, a pod toč. 2. u cielosti, dok se preuzimanje prava i obveze prema zaključku zemljištne zajednice, donesenom u smislu pojedine stavke § 5., ravna prema omjeru imovine, koji država preuzima.

Agrarni interesenti, koji su se obskrbljivali šumskim proizvodima iz šuma, prenesenih u vlastničtvo države po § 1., kao i ovlaštenici zemljištnih zajednica, kojih

šume u smislu ove zakonske odredbe prieđu u vlastničtvo države, obskrbljivat će se šumskim proizvodima u smislu posebnih propisa o obskrbi pučanstva šumskim proizvodima.

§ 7.

Uvođenjem državne uprave za pojedine šumske nekretnine mogu se preuzeti u državnu službu službenici, koji su prigodom preuzimanja kod uprave tih nekretnina zaposleni, ako po postojećim propisima mogu dobiti državnu službu. Kod preuzimanja priznat će im se vrieme službovanja provedeno kod odnosne uprave. Ukoliko koji službenik ne bude preuzet, odkazat će mu se služba po propisima, po kojima je uzet u službu odnosne uprave.

§ 8.

Svi sudovi kao gruntovne oblasti dužni su uknjižiti pravo vlastničtva na Nezavisnu Državu Hrvatsku na temelju odluka, izdanih na temelju § 1. i 5. ove zakonske odredbe bez ikakve prienosne i sudbene pristojbe.

Isto će tako sudovi bez ikakve prienosne pristojbe uknjižiti pravo vlastničtva u smislu § 4. na one osobe, koje budu u odluci o predaji odnosno o zaokruživanju nekretnina navedene.

§ 9.

Zamjene i odtuđivanje nekretnina prema ovoj zakonskoj odredbi vršit će ministar narodnog gospodarstva u suglasnosti s ministrom državne riznice.

§ 10.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXVIII-1874-D.V.-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 9. kolovoza 1943. broj 179.

ZAKONSKA ODREDBA

o uračunavanju vremena oduzete slobode hrvatskim političkim osuđenicima — državnim i samoupravnim službenicima

§ 1.

Hrvatskim političkim osuđenicima-državnim i samoupravnim službenicima, kojima je prije 10. travnja 1941. zbog njihova hrvatskog narodno-političkog rada u sudbenom ili u redarstvenom postupku bila oduzeta sloboda u trajanju od najmanje godinu dana, računa se za promaknuće i za mirovinu vrieme oduzete slobode dvostruko kao stvarno provedeno vrieme u državnoj odnosno samoupravnoj službi.

Kod uračunavanja iz stavke prve računa se svaka kalendarska godina oduzeća slobode kao ciela bez obzira na trajanje oduzeća slobode u odnosnoj godini.

§ 2.

Sve okolnosti, odlučne za priznanje svojstva hrvatskog političkog osuđenika i svih prava iz ove zakonske odredbe, utvrđuje posebno povjerenstvo od pet osoba, koje imenuje ministar unutarnjih poslova.

Povjerenstvo provodi na temelju molbe zanimane osobe izpitni postupak.

Nakon brižljivog i svestranog izpitivanja svih dokazala i odlučnih okolnosti donosi povjerenstvo svoj zaključak o tom, da li se molitelju imade priznati svojstvo hrvatskog političkog osuđenika i koja mu prava iz ove zakonske odredbe pripadaju.

Povjerenstvo predlaže svaki svoj zaključak ministru unutarnjih poslova, koji o molbi konačno odlučuje.

Odluka ministra unutarnjih poslova obvezatna je za sva ministarstva, te ostale državne i samoupravne oblasti.

§ 3.

Državnom službeniku, koji je prije oduzete slobode bio u državnoj službi, pripadaju beriva za cielo vrieme oduzete slobode do njegova povratka u državnu službu. Ova se beriva ustanovljuju prema visini mjesečnih beriva, koja tom državnom službeniku pripadaju u času proglašenja ove zakonske odredbe.

§ 4.

Promaknuća na temelju § 1. obavljaju se u slučaju pomanjkanja slobodnog proračunskog mjesta na teret ušteda osobnih izdataka, a ako ovih nema, onda se obavljaju na teret proračunske pričuve.

Beriva iz § 3. izplaćuje se iz navjere, koju ministar državne riznice odobrava na teret prometne glavnice glavne državne blagajne.

§ 5.

Zaključak o uračunavanju vremena iz § 1. izdaje se i za umrlog državnog odnosno samoupravnog službenika na molbu njegove obitelji, koja ima pravo na obiteljsku mirovinu.

Ako se molba uvaži, ustanovljuje se obiteljska mirovina prema osobnoj mirovini umrlog državnog odnosno samoupravnog službenika, koja bi mu pripadala na temelju priznatog vremena službe iz § 1., da je ostao na životu.

Beriva iz § 3. umrlog službenika pripadaju njegovoj obitelji, a ustanovljuju se prema berivima, koja su umrlom službeniku pripadala u času njegove smrti.

§ 6.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXVII-1914-D.V.-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 9. kolovoza 1943. broj 179.

ZAKONSKA ODREDBA

o priznanju vremena službe pripadnicima oružanih snaga djelatnog i mirovinskog stališa

§ 1.

Pripadnicima oružanih snaga, koji su u razdoblju od 1. prosinca 1918. do 10. travnja 1941. zbog hrvatskog uvjerenja bili umirovljeni, prije nego što su u službi stvarno proveli 35 godina, priznaje se pravo na mirovinu, koja bi im pripadala na dan, kada ova zakonska odredba zadobije prvnu moć, da su bili cielo vrieme u službi.

Ženi i djeci takvih osoba, koje su umrle do dana, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, priznaje se pravo na obiteljsku mirovinu, na koju bi imali pravo, da su se osobe, od kojih žena i djeca izvode pravo na mirovinu, do dana smrti nalazile u službi.

§ 2.

Količina mirovinskih beriva osoba, navedenih u stavci 1. i 2. § 1., ustanovit će se na temelju postojećih propisa, a prema onom činu odnosno činovnom razredu (grupi), koji bi odnosna osoba iz stavke 1. § 1.

do dana, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, odnosno do smrti mogla postići, da je nakon navršetka vremena, propisanog za svaki pojedini čin ili razred (grupu), bila redovno promaknuta u naredni čin ili razred (grupu).

Častnicima i činovnicima, koji su svršili zastavničku školu ili vojnu akademiju odnosno podpunu srednju školu, može se količina mirovinskih beriva ustanoviti na način iz predhodne stavke najviše prema plaći čina generala 1. plaćevnog stupnja odnosno činovnika V. činovnog razreda 1. plaćevnog stupnja.

Častnicima i činovnicima, koji nisu svršili škole, navedene u predhodnoj stavci, a svršili su najmanje četiri razreda srednje škole, može se količina mirovinskih beriva ustanoviti na način iz stavke prve najviše prema plaći čina podpukovnika 1. plaćevnog stupnja odnosno činovnika VII. činovnog razreda 1. plaćevnog stupnja, a častnicima, koji nisu svršili ni četiri razreda srednje škole, može se količina mirovinskih beriva ustanoviti na način iz stavke prve najviše prema plaći čina nadsatnika najvišeg plaćevnog stupnja odnosno činovnika IX. činovnog razreda najvišeg plaćevnog stupnja.

Količina mirovinskih beriva dočastnika može se na način iz stavke prve ustanoviti najviše prema plaći častničkog namjestnika.

§ 3.

Osobama, navedenim u prvoj stavci § 1., koje su prije 10. travnja 1941. bile umirovljene ili odpuštene iz službe iz razloga, navedenog u § 1., pa su kasnije bile vraćene

u službu, ili koje budu ponovno primljene u službu nakon proglašenja ove zakonske odredbe, priznaje se za napredovanje i za mirovinu sve ono vrieme, koje su nakon umirovljenja odnosno odpusta iz službe, pa do povratka u službu, proveli izvan službe. Takve osobe mogu se svrstati u onaj čin odnosno razred, koji bi imale, da su poslije navršetka vremena, propisanog za svaki pojedini čin odnosno razred (grupu), bile redovno promaknute u naredni viši čin odnosno razred (grupu).

Kod primjene propisa predhodne stavke vriede ograničenja iz § 2.

§ 4.

Propisi ove zakonske odredbe vriede i za one pripadnike oružanih snaga djelatnog i mirovinskog stališa, koji su u razdoblju, navedenom u § 1., bili umirovljeni na vlastitu molbu ili koji su se zahvalili na službi, ako se ustanovi, da su to učinili uslied progona zbog hrvatskog uvjerenja.

§ 5.

Osobe, navedene u § 1., koje se žele koristiti pravima na temelju ove zakonske odredbe, imaju molbu s dokazalima podnieti Ministarstvu oružanih snaga u roku od dva mjeseca nakon proglašenja ove zakonske odredbe.

Odluku o priznavanju prava prema ovoj zakonskoj odredbi izdaje ministar oružanih snaga uz suglasnost ministra državne riznice.

§ 6.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLIX-1834-D.V.-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 9. kolovoza 1943. broj 179.

ZAKONSKA ODREDBA
o Računskom dvoru

§ 1.

Gospodarenje države, njezinih ustanova i poduzeća izpituje prema propisima ove zakonske odredbe Računski dvor, koji je unutar svoje nadležnosti prema državnoj vladi neovisna i jedino zakonu podvrgnuta državna oblast.

§ 2.

Računski dvor ima predsjednika, podpredsjednika, najmanje šest, a najviše osam viećnika, potreban broj perovodnih, računarskih i uredskih činovnika i vježbenika, kao i potreban broj pomoćnog osoblja.

Predsjednik, podpredsjednik i viećnici Računskog dvora su nezavisni i u svome službenom radu ne stoje ni pod kakvom vlasti, nego rješavaju prema propisima zakona.

Predsjednik, podpredsjednik i viećnici Računskog dvora prigodom nastupa službe polažu sliedeću prisegu: »Prisižem Bogu Svemogućemu, da ću Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i Poglavniku Nezavisne Države Hrvatske kao predstavniku njezina vrhovničtva biti vjeran, da ću ustavne odredbe i zakone poštivati, da ću svoju dužnost točno i savjestno vršiti, i da ću se u mojem službenom radu držati jedino zakona. Tako mi Bog pomogao!«

Predsjednik Računskog dvora polaže prisegu pred Poglavnikom Nezavisne Države Hrvatske. Ostalo

osoblje Računskog dvora polaže prisegu, propisanu za ostale državne službenike.

Broj službovnih mjesta, perovodnih, stručnih, uredskih činovnika i vježbenika, kao i pomoćnog osoblja, ustanovljuje se propisnikom (§ 31.).

§ 3.

Predsjednik i podpredsjednik Računskog dvora mogu biti mužke osobe, koje osim obćih uvjeta, potrebnih za državnu službu, izpunjavaju i ove uvjete:

1. da su diplomirani pravnici;
2. da imaju najmanje 15 godina djelatne državne službe. provedene kod Računskog dvora ili redovnih sudova ili Upravnog sudišta, ili u upravno-perovodnoj struci, odnosno da su proveli najmanje 20 godina u posebničkim javnim zvanjima u svojstvu odvjetnika ili javnih bilježnika.

Viećnici Računskog dvora mogu biti mužke osobe, koje osim obćih uvjeta, potrebnih za državnu službu, izpunjavaju i ove uvjete:

1. da imaju diplomu pravnog fakulteta ili diplomu ekonomsko-komercialne visoke škole;
2. da imaju najmanje 12 godina djelatne državne službe, provedene kod Računskog dvora, ili kod redovnih sudova, ili kod Upravnog sudišta, ili u upravno-perovodnoj struci, odnosno da su proveli najmanje 15 godina u posebničkim javnim zvanjima u svojstvu odvjetnika ili javnih bilježnika.

Predsjednik, podpredsjednik i viećnici imenuju se i razrješuju na priedlog predsjednika vlade.

Broj popunjenih mjesta viećnika Računskog dvora. koji imaju diplomu ekonomsko-komercialne visoke

škole, ne može biti veći od broja popunjenih mjesta viećnika, koji imaju diplomu pravnog fakulteta.

Perovodni činovnik odnosno vježbenik može biti osoba, koja osim obćih uvjeta, potrebnih za državnu službu, ima diplomu pravnog fakulteta ili ekonomsko-komercialne visoke škole.

§ 4.

Predsjednik Računskog dvora stoji na čelu Računskog dvora. On podnosi Poglavniku Nezavisne Države Hrvatske svake godine pismeni izvještaj o radu Računskog dvora, u kojem upozoruje na ustanovljene manjkavosti i kojim može predložiti promjene postojećih kao i izdanje novih propisa.

Napose su prava i dužnosti predsjednika Računskog dvora:

1. predstavljati Računski dvor i upravljati njegovim poslovima;
2. vršiti stegovnu vlast nad službenicima Računskog dvora prema zakonskim propisima;
3. propisivati način, obseg i mjesto izpitivanja stvarnog poslovanja ustanova, navedenih u točki 1. § 6. (§§ 8., 9. i 10.);
4. dodjeljivati posebne poslove viećnicima, razpoređivati službenike po odjelima i imenovati izaslanike;
5. propisivati dnevni red i vrieme sjednica punog vieća i predsjedati punom vieću, te za svaku godinu imenovati predsjedatelje pojedinih vieća;
6. predsjedati prema vlastitoj odluci sjednicama pravnog i računskog vieća, iz kojih u takvu slučaju izpada onaj član, koji nije izvjestitelj;
7. na sjednicama, kojima predsjeda, odlučiti svojim glasom u slučaju podjele glasova;

8. odlučiti, koji se predmet ima mimo obćih propisa riešiti u punom vieću (točka 13. § 33.);
9. u prieporním slučajevima odlučiti o djelokrugu pojedinog vieća Računskog dvora;
10. odobravati službenicima Računskog dvora godišnji odmor i dopust prema propisima zakona;
11. izdavati naloge, potrebne za poslovanje Računskog dvora;
12. propisivati razpored rada za osoblje Računskog dvora;
13. obavljati poslove, dodieljene mu posebnim zakonskim propisima.

Predsjednik, odnosno ako je on spriečen, podpredsjednik, može obustaviti odpravak svakog rješenja pravnog ili računskog vieća, koje nije proglašeno, ako smatra, da ovo protuslovi već prihvaćenim pravnim načelima Računskog dvora, ili da je u očitom protuslovlju sa sadržajem spisa, ili da je protuzakonito. U takvu će se slučaju to pravno pitanje iznieti pred puno vieće, da ono o njem odluči.

Predsjedniku Računskog dvora odobrava godišnji odmor i dopust Predsjedničtvo vlade.

§ 5.

Spriečenog predsjednika zamjenjuje podpredsjednik Računskog dvora. Podpredsjednik Računskog dvora osim toga skrbi se za uredno i pravilno upravno poslovanje Računskog dvora i vrši one poslove, iz nadležnosti Računskog dvora, koje mu dodieli predsjednik.

§ 6.

Računski dvor je nadležan:

1. izpitivati zakonitost i pravilnost upravljanja i upotrebe novčanih i stvarnih sredstava;

a) svih državnih oblasti, državnih javnih ustanova, državnih poduzeća, zavoda, zaklada, posebnih računa (fondova) i uobće svih drugih državnih imovinsko-pravnih ustanova;
b) ustanova, u kojima država ima stvarnog udjela u bilo kojem obliku;
c) ustanova, osnovanih od države, koje djeluju na čitavom državnom području u obćem gospodarskom probitku;
d) ustanova, koje država stvarno podupire ili za poslovanje kojih država jamči;
e) posebnih zakonskim propisima označenih ustanova;

2. izpitivati zakonitost i pravilnost upravljanja i upotrebe imovine, povjerene, položene, odnosno predane na čuvanje državnim oblastima i ustanovama;
3. izpitivati zakonitost i pravilnost svih odredaba, naredaba, odluka i rješenja o svim službovnim odnosima državnih službenika, na temelju kojih dolazi do izplate iz državne blagajne;
4. izpitivati zakonitost i pravilnost prikupljanja novčanih i stvarnih sredstava kod onih državnih oblasti, poduzeća, zavoda, zaklada, posebnih računa (fondova) i uobće svih drugih državnih imovinsko-pravnih ustanova, kod kojih to ne izpituje nijedna druga oblast;
5. stavljati svoje priedloge i davati svoja mišljenja u stvarima i slučajevima, predviđenim zakonom;
6. bilježiti i pojedinim ministarstvima priobćivati sve slučajeve, u vršenju svoje nadležnosti ustanovljenih kršenja zakona i drugih propisa;

7. izricati stegovne kazne nad svojim osobljem i nad ostalim prema propisima ove zakonske odredbe odgovornim djelatnicima;
8. obavljati i one poslove, koji su mu stavljeni u dužnost posebnim zakonskim ili zakonitim propisima.

Računski dvor ima pravo zahtievati od ministara pojedinih ministarstava, od svih državnih oblasti i od ustanova, navedenih u toč. 1., kao i od ovih ovisnih djelatnika, razjašnjenja i izprave, koje se odnose na primitke i izdatke, kao i knjige, izprave, podatke i bilježke, potrebne u poslovima njegove nadležnosti.

§ 7.

Računski dvor izpituje: zakonitost i pravilnost upravljanja i upotrebe novčanih i stvarnih sredstava:

1. državnih oblasti, državnih javnih ustanova, državnih poduzeća, zavoda, zaklada, posebnih računa (fondova) i uobće svih drugih državnih imovinsko-pravnih ustanova svakogodišnjim izpitivanjem svih sastavnih dielova državnog zaključnog računa, razrješenjem ovih dielova i predlaganjem cjelokupnog državnog zaključnog računa na uzakonjenje;
2. ustanova, spomenutih u točki 1. slovo c) i e) § 6. svakogodišnjim izpitivanjem i razrješenjem njihovih godišnjih zaključnih računa;
3. ustanova, spomenutih u točki 1. slovo b) i d) § 6., izpitivanjem odnosno preizpitivanjem njihovih zaključnih računa. Ovo izpitivanje odnosno preizpitivanje obavlja se, ako to zaključi puno vieće Računskog dvora.

§ 8.

Računski dvor izpituje prema § 7. u pravilu naknadno i redovito.

Naknadno izpitivanje odnosi se kako na poslovanje, izkazano u zaključnim računima i razmjerama, tako i na tekuće računsko-blagajničko i gospodarstveno poslovanje.

Izpitivanje, koje se odnosi na tekuće računsko-blagajničko i gospodarstveno poslovanje oblasti i svih u § 6. navedenih ustanova, obavlja se stalno ili privremeno. Da li se ovo izpitivanje obavlja stalno ili povremeno, zavisi o djelokrugu i obsegu pojedine oblasti odnosno ustanove, o potrebi službe Računskog dvora i o posebnim propisima.

Kod pojedinih oblasti i ustanova, navedenih u § 6., može se, s obzirom na djelokrug odnosnih oblasti i ustanova, na obseg njihova poslovanja, na potrebe službe Računskog dvora, kao i s obzirom na posebne propise, obavljati redovito izpitivanje putem stalnih odnosno povremenih izaslanika Računskog dvora. prema zaključku punog vieća Računskog dvora (točka 5. § 33.).

§ 9.

Osim redovitog izpitivanja računsko-blagajničkog i gospodarstvenog poslovanja pojedine oblasti odnosno ustanove, navedene u § 6., može se na temelju naloga predsjednika Računskog dvora obaviti i izvanredno izpitivanje takvog poslovanja dotične oblasti odnosno ustanove. Naloge za izvanredno izpitivanje izdaje djelatnicima Računskog dvora predsjednik Računskog dvora iz vlastite pobude ili na priedlog.

§ 10.

Izpitivanje može biti obće ili djelomično, prema tome, da li obuhvaća izpitivanje zakonitosti i pravilnosti prikupljanja, upravljanja i upotrebe svih novčanih i stvarnih sredstava, ili samo pojedinih dielova tih sredstava.

Obseg i mjesto izpitivanja nalaže predsjednik Računskog dvora.

§ 11.

Predsjednik Računskog dvora može naložiti preizpitivanje svakog zaključnog računa i svake razmjere ustanova, navedenih u § 6., koje je izpitao djelatnik Računskog dvora ili drugi za to nadležni djelatnik.

§ 12.

Državne oblasti i ustanove, navedene u § 6., dužne su opazkama Računskog dvora, stavljenim u poslovima njegove nadležnosti, udovoljavati, te u danom roku, dostaviti knjige, izprave, podatke, bilježke i razjašnjenja, potrebna Računskom dvoru odnosno njegovim izaslanicima u poslovima nadležnosti Računskog dvora.

Ukoliko neudovoljavanje opazkama odnosno neizvršenje zahtjeva Računskog dvora, stavljenih prema prednjoj stavci, nema značaj stegovnog prestupka može Računski dvor proti odgovornim djelatnicima oblasti i ustanova, navedenih u § 6., izricati novčane kazne u korist državne blagajne. Ove kazne ne mogu biti veće od onih, što ih prema propisima zakona o činovnicima za neurednosti može izreći vrhovni glavar oblasti.

U slučajevima neudovoljavanja opazkama i zahtjevima Računskog dvora, koji imaju značaj teže po-

vrede dužnosti (stegovnog prestupka), Računski dvor podnosi proti odgovornom službeniku prijavu nadležnom stegovnom povjerenstvu i o tome izvješćuje glavara oblasti odnosno ustanove dotičnog službenika.

Kazne, izrečene prema drugoj stavci, izvršuje glavar one oblasti odnosno ustanove, kod koje se kažnjeni djelatnik nalazi na službi.

§ 13.

Iznimno od pravila, da se izpitivanje obavlja naknadno, Računski dvor izpituje predhodno:

1. naredbe o upotrebi pričuvnih navjera;
2. naredbe o upotrebi i razporedu državnih zajmova;
3. rješenje upravnih oblasti o povratku nepripadno naplaćenih prihoda iz državne blagajne i rješenja oblasti i ustanova navedenih u točki 1. § 6., o povratku jamčevina, položenih u svrhu osiguranja državnih prihoda;
4. naredbe o izplatama i razduživanjima prema dvogubkama (duplikatima) ili na temelju obnovljenih izprava;
5. naredbe o svim nagradama i stalnim podporama i pomoćima, kao i naredbe o onim jednokratnim ili povremenim podporama i pomoćima, koje prelaze iznos od 50.000.— Kn;
6. naredbe o nabavama i zakupima u iznosima od preko 5,000.000.— Kn;
7. naredbe, koje se prema posebnim propisima moraju dostavljati Računskom dvoru na predhodno izpitivanje.

Računski dvor, ako se ne suglasi s kojom od naredaba iz točke 1., 2., 4., 5., 6. i 7., stavlja opazku i vraća

ih oblasti odnosno ustanovi, koja je izdala tu naredbu. Ne usvoji li oblast odnosno ustanova opazku Računskog dvora, odluku o tom izdaje nadležni ministar u sporazumu s predsjednikom vlade. Na takvu odluku Računski dvor daje suglasnost bez ograde ili s ogradom. O suglasnosti, danoj s ogradom, Računski dvor obavješćuje predsjednika vlade.

U slučaju neudovoljenja opazkama Računskog dvora u stvarima, označenim u točki 3. prve stavke, Računski dvor podiže tužbu kod Upravnog sudišta.

Predhodno izpitivanje obavlja u pravilu računsko vieće Računskog dvora (§ 35.). Puno vieće Računskog dvora može na priedlog računskog vieća odlučiti (točka 6. § 33.), da predhodno izpitivanje u pojedinom predmetu vrši računski odjel ili stalni izaslanik Računskog dvora. O predmetu, u kojem se računski odjel ili stalni izaslanik ne suglase s naredbom odnosno odlukom, rješava računsko vieće.

§ 14.

Računski dvor (točka 5. § 33.) može predati računovodstvima nadležnih oblasti odnosno ustanova izpitivanje manje vriednih i manje značajnih računa oblasti i ustanova, navedenih u točki 1. § 6., ukoliko je za razrješenje takvih računa nadležan Računski dvor. Isto tako može Računski dvor povjeriti izpitivanje zaključnih računa i razmjera pojedinih ustanova iz točke 1. § 6., koje imaju knjigovodstvo ustrojeno prema trgovačkom knjigovodstvu, posebničkim stručnim osobama iz redova sudbeno zakletih vještaka.

Tako izpitane račune i razmjere, ukoliko ih prema posebnim propisima ne razrješuju druge oblasti odnosno drugi djelatnici, razrješuje Računski dvor (točka 1. § 35.) nakon preizpitanja.

§ 15.

Državne oblasti i ustanove, navedene u § 6., dužne su dostavljati Računskom dvoru sve odredbe, naredbe, okružnice i ostale propise, koji se odnose na njihovo računsko-blagajničko i gospodarstveno poslovanje. Spomenute oblasti i ustanove dužne su dostavljati Računskom dvoru na suglasnost svaki priedlog o promjeni postojećih ili o izdanju novih računovodstvenih propisa.

§ 16.

Stvarnom štetom za državu i za ustanove iz stavke 1. § 6. smatra se u smislu ove zakonske odredbe svaki manjak u novcu, vriednostnim papirima i stvarima od vriednosti ili u tvorivu, kao i svaki gubitak vriednosti tvoriva, koji nastane neizpravnim poslovanjem odnosno neodržavanjem postojećih propisa. Osim toga smatra se štetom i sve ono, što se štetom smatra prema propisima obćeg građanskog zakona, prema propisima o državnom računovodstvu, odnosno prema posebnim propisima, koji se odnose na dotične ustanove.

§ 17.

Za stvarnu štetu odgovorna je ona osoba, koja ju je prouzrokovala svojim činom ili propustom svojih dužnosti.

Ukoliko je za štetu odgovorno više osoba, odgovaraju nerazdjelno (solidarno).

§ 18.

Za naknadu štete odgovorne su, ukoliko postojeći obći i posebni propisi drugačije ne propisuju, sliedeće osobe:

1. Računopolagatelji i rukovatelji, i to:

a) ako se utvrdi manjak u blagajni, stvarima ili tvorivu, koji su im povjereni;

b) ako se kod upotrebe stvarnih sredstava i pri rukovanju njima nisu držali postojećih zakonskih ili drugih propisa;

c) ako nisu poduzeli ili predložili potrebno, da se šteta na vrieme odkloni;

d) ako se nisu skrbili o tome, da se prihodi na vrieme u cielosti uberu ili osiguraju;

e) ako su svojim radom ili propustom na bilo koji način prouzročili stvarnu štetu;

2. Naredbodavatelji, i to:

a) ako nisu vršili pravodobni i valjani nadzor nad radom računopolagatelja ili drugih odgovornih osoba, ili nisu pravodobno poduzeli mjere da odklone štetu;

b) ako su povjerili rukovanje novcem, vriednostnim papirima, stvarima od vriednosti ili tvorivom, osobama, koje nemaju za to propisanih uvjeta, ili ako nisu izmienili osobe, koje su neprikladne za povjerenu im službu;

c) ako su izdavali naredbe ili naloge, protivne zakonskim i drugim propisima.

3. Kontrolori, knjigovođe, likvidatori i ostale osobe, kojima je dužnost vršiti nadzor nad radom naredbodavatelja ili računopolagatelja, a nisu niti naredbodavatelji niti računopolagatelji, ako nisu tu dužnost vršili prema propisima, koji za njih vriede.

4. Sve ostale osobe, koje su prema svojem službovnom odnosu dopriniele, da se šteta učini.

§ 19.

Kada Računski dvor (točka 4. § 35.) utvrdi, da su stvarni probitci države ili koje od ustanova iz točke 1. § 6. oštećeni nepravilnom primjenom propisa, ili kakvim protupravnim činom, ili propustom koje od osoba, navedenih u § 18., izvješćuje o tom Državno zastupničtvo, koje će proti odgovornoj osobi podići tužbu za naknadu štete kod nadležnog redovnog suda.

Državno potraživanje, koje proiztječe iz službovnog odnosa, utvrđuje se i naplaćuje upravnim putem.

§ 20.

Ako Računski dvor odnosno njegov izaslanik nađu, da je šteta prouzročena kažnjivim činom, Računski dvor odnosno izaslanik Računskog dvora podnosi nadležnom državnom tužiteljstvu kaznenu prijavu.

§ 21.

Istodobno s podnošenjem izvještaja Državnom zastupničtvu prema propisu stavke 1. § 19., odnosno istodobno i podnošenjem kaznene prijave prema propisu § 20., Računski dvor odnosno njegov izaslanik može kod nadležnog građanskog suda staviti priedlog za izdanje privremene naredbe radi osiguranja do visine ustanovljene štete. O podnesenoj kaznenoj prijavi i zahtjevu na naknadu štete, kao i o stavljenom priedlogu za izdanje privremene naredbe radi osiguranja štete, Računski dvor izvješćuje Državno zastupničtvo.

Izaslanik Računskog dvora može staviti zahtjev i priedlog iz prednje stavke samo uz posebnu ovlast predsjednika Računskog dvora.

§ 22.

Redovni će sudovi na zahtjev Računskog dvora bez obzira na uvjete propisa § 330. zakona o ovrsi i osiguranju izdati jednu ili više privremenih naredaba, predviđenih u zakonu o ovrsi i osiguranju, radi osiguranja odštetne tražbine. Za utvrđivanje iznosa tražbine, koja se ima osigurati privremenim naredbama, obvezatni su za sudove računski nalazi izaslanika ili drugog djelatnika Računskog dvora. Ovakve se naredbe izdaju na vrieme od tri mjeseca, a opravdavaju se podignućem tužbe (§ 19.). Ako u roku od tri mjeseca nakon dana izdane naredbe radi osiguranja državno zastupničtvo iz opravdanih razloga ne može podići tužbu za naknadu štete, sud će na obrazloženi zahtjev Računskog dvora izdati novu naredbu radi osiguranja, koja se ima u novom roku od 3 mjeseca bezuvjetno opravdati podignućem tužbe.

U slučaju podnesene kaznene prijave (§ 20.). sud izdaje privremene naredbe na vrieme, dok se pravomoćno ne rieši zahtjev, za naknadu štete stavljen u kaznenom postupku.

Sud ne može ni u kojem slučaju izdanje privremene naredbe činiti ovisnim o davanju osiguranja protivniku.

§ 23.

Kad bi iztraživanje neznatnih šteta, ili nedostataka bilo skopčano sa znatnim gubitkom vremena, ili kad bi takvo iztraživanje izazvalo nerazmjerne troškove, ili se na temelju izvještaja upravne oblasti takve štete odnosno nedostatci ne bi mogli naknaditi odnosno ukloniti, Računski dvor može od njih odustati.

§ 24.

Sve odredbe i naredbe o službovnim odnosima državnih službenika, na temelju kojih dolazi do izplate iz državne blagajne, imaju se u ovjerovljenom priepisu dostaviti Računskom dvoru na izpitivanje. Ako Računski dvor smatra, da je povriеđen zakon na štetu države, vratit će predmet u roku od dva mjeseca nakon primitka s opazkama odnosnoj ustanovi, upozorivši je na povredu zakona. Isto će tako vratiti predmet i u slučaju, kada su za izpitivanje zakonitosti potrebni bilo kakvi podatci ili razjašnjenja. Ako oblast, koja je odredbu ili naredbu izdala, u danom roku ne udovolji ili se Računski dvor s odgovorom oblasti ne zadovolji, Računski će dvor u prvom slučaju podići tužbu na Upravno sudište za dva mjeseca, od dana izminuća danog roka, a u drugom slučaju od dana, kad je stigao odgovor, koji ne zadovoljava.

Rokove, dane za odgovor, može Računski dvor i produžiti.

Rokovi se prekidaju sudskim odmorom, koji kod Računskog dvora traje jednako kao i kod redovnih sudova.

§ 25.

Odobreni državni proračun ima se u tri primjerka dostaviti Računskom dvoru.

Zaključni državni račun dostavlja se Računskom dvoru sa svim prilozima u roku od tri mjeseca nakon izteka odnosne računske godine, a Računski će ga dvor u roku od četiri mjeseca nakon primitka izpitati i predložiti uz izvještaj sa svojim možebitnim opazkama na zakonsko odobrenje.

Ostali zaključni računi i razmjere dostavljaju se Računskom dvoru na izpitivanje najkasnije u roku od dva mjeseca nakon izteka računske odnosno poslovne godine.

Državne oblasti i ustanove, spomenute pod a), c) i e) točke 1. § 6., dostavljaju Računskom dvoru svoje zaključne račune i razmjere sa svim odnosnim knjigama i izpravama, a ustanove, spomenute pod b) i d) točke 1. § 6., dostavljaju zaključne račune i razmjere samo s izvadcima.

§ 26.

Predsjednik Računskog dvora može na obrazloženu zamolbu koje od oblasti ili ustanova iz § 6. ili iz vlastite pobude naložiti izpitivanje na licu mjesta. Ako je izpitivanje na licu mjesta naloženo na zamolbu koje ustanove, troškove izpitivanja snosi u pravilu odnosna ustanova.

§ 27.

Ako računopolagatelji, naredbodavatelji i ostale odgovorne osobe, u određenom roku ne sastave ili ne podnesu zaključni račun odnsno razmjeru ili ako ne udovolje zahtjevima Računskog dvora, Računski dvor može izaslati na lice mjesta svog djelatnika, koji će posao obaviti na trošak države odnosno dotične ustanove. Računopolagatelji, naredbodavatelji i ostale odgovorne osobe, koje svojom krivnjom ne udovolje svojim dužnostima u pogledu sastava i odnošenja zaključnih računa odnosno razmjera ili ne udovolje zahtjevima Računskog dvora. koji se odnose na te poslove, mogu se u stegovnom postupku osuditi na naknadu štete, prouzročene time državi odnosno ustanovi.

§ 28.

Ponovnom izpitivanju razriešenih računa ima mjesta.

1. u roku od tri godine nakon dana razrješenja, ako se ustanovi pogreška, radi koje je račun razriešen na štetu računopolagatelja;

2. u roku, koji je zakonom propisan za zastaru dotičnog čina, ako se radi o kažnjivom činu odgovornog računopolagatelja;

3. u zakonskom roku u svakom slučaju, kada se prema propisima građanskog parbenog postupka može tražiti obnovu postupka.

Zahtjev za ponovno izpitivanje razriešenih računa može staviti Računskom dvoru zanimana osoba, odnosno ustanova i pojedini djelatnik. O takvim zahtjevima rješava računsko vieće (§ 35.).

§ 29.

Zaključni računi i razmjere, koji podpadaju pod izpitivanje Računskog dvora, zastaruju u roku od pet godina nakon dana, kada su primljeni. Zastara za izpitivanje računa prekida se svakim radom, koji se odnosi na izpitivanje zaključnih računa i razmjera.

Zastarjeli računi i razmjere mogu se izpitivati samo onda, kada se kojim drugim slučajem utvrdi zloupotreba.U ovakvom slučaju može se izpitivanje zastarjelog računa obaviti samo u roku, predviđenom propisima kaznenog zakona, koji se odnose na zastaru dotičnog kažnjivog čina.

§ 30.

Načelne opazke Računskog dvora (točka 10. § 33.), donesene u savezu s obavljanjem nadzora nad računskom službom, obvezatne su za državne oblasti i za sve ustanove, navedene u točki 1. § 6.

Takve opazke objavljuju se u Narodnim novinama.

§ 31.

Propisnikom Računskog dvora, što ga izdaje predsjednik vlade propisuje se način poslovanja Računskog dvora i njegovih djelatnika.

§ 32.

Poslovanje Računskog dvora obavlja se:

1. u viećima, i to u punom, u pravnom i u računskom vieću;
2. u odjelima, i to u obćem, u pravnom i u računskom odjelu;
3. po stalnim odnosno povremenim izaslanicima;
4. u uredu predsjedničtva i
5. u pomoćnim uredima.

§ 33.

Puno vieće Računskog dvora čine: predsjednik, podpredsjednik i svi viećnici Računskog dvora. Za donašanje pravovaljanih zaključaka potrebna je prisutnost predsjedatelja i najmanje dvie trećine svih viećnika.

Pred puno vieće napose dolaze predmeti, koji se odnose na:

1. zaključni račun Nezavisne Države Hrvatske;
2. izpitivanje odredaba Poglavnika Nezavisne Države Hrvatske, koje se odnose na službovne od-

nose državnih službenika, a na temelju kojih dolazi do izplate iz državne blagajne;

3. odlučivanje o vršenju nadzora nad ustanovama iz sl. b) i d) točke 1. § 6.;
4. davanje mišljenja, kada je to u pojedinim predmetima ovom zakonskom odredbom ili drugim propisima predviđeno;
5. rješavanje, kod kojih se ustanova ima trajno ili povremeno vršiti redovito izpitivanje (st. 4. § 8.), kao i na rješavanje o povjeravanju izpitivanja prema § 14. računovodstvima nadležnih oblasti odnosno ustanova ili posebničkim stručnim osobama;
6. rješavanje na priedlog računskog vieća o prethodnom izpitivanju prema posljednjoj stavci § 13.;
7. sastav vieća;
8. rješavanje prema propisima, koji vriede za sudce redovitih sudova, o stegovnim prestupcima predsjednika, podpredsjednika i viećnika Računskog dvora, i rješavanje prema propisima, koji vriede za državne službenike, o stegovnim prestupcima ostalih službenika Računskog dvora;
9. predlaganje promjena računarske službe i financialnog poslovanja oblasti i ustanova iz točke 1. § 6.;
10. rješavanje o tome, koje se opazke Računskog dvora imaju smatrati načelnim (§ 30.);
11. rješavanje o pitanjima, koja se tiču jedinstvenosti i istosmjernosti poslovanja Računskog dvora;
12. propisnik o stručnim izpitima službenika Računskog dvora;

13. rješavanje o predmetima, koje mu dodieli predsjednik Računskog dvora.

§ 34.

Pravno vieće izpituje zakonitost i pravilnost svih odredaba, naredaba, odluka i rješenja o svim službovnim odnosima državnih službenika, na temelju kojih dolazi do izplate iz državne blagajne (točka 3. § 6.). Ovo vieće obavlja poslove svog djelokruga u sjednicama od trojice viećnika, od kojih jedan predsjeda (točka 5. st. 2. § 4.). Zapisnike sjednica vodi perovođa.

§ 35.

Računsko vieće u sjednicama od trojice viećnika, od kojih jedan predsjeda i uz sudjelovanje perovođe:

1. razrješuje izpitane zaključne račune i razmjere izuzevši zaključni račun Nezavisne Države Hrvatske i zaključne račune i razmjere onih ustanova iz § 6., kojih zaključne račune i razmjere prema posebnim propisima razrješuje druge oblasti odnosno drugi djelatnici;
2. predhodno izpituje naredbe odnosno rješenja iz § 13., ukoliko ovom zakonskom odredbom nije drugačije propisano;
3. utvrđuje, da li su u pojedinim slučajevima nepravilnom primjenom propisa, ili protupravnim činom ili propustom koje od osoba, navedenih u § 18., oštećeni stvarni probitcidržave ili koje od ustanova iz točke 1. § 6.;
4. predlaže zametnuće parnica za naknadu štete (stavka 1. § 19.) i rješava o podnašanju kaznene

prijave (§ 20.), o stavljanju zahtjeva za privremenu naredbu radi osiguranja (§ 21.) i o odustaji od zahtjeva za naknadu štete;
5. rješava o zastarjelosti zaključnih računa i o zahtjevima za ponovno izpitivanje razriešenih i zastarjelih zaključnih računa (§§ 28. i 29.) i
6. rješava povodom izvještaja računskog odjela i izaslanika Računskog dvora.

§ 36.

Kada pojedina vieća rješavaju o predmetima njihova djelokruga, za izključenje i izuzeće predsjedatelja, viećnika i perovođe, vriede shodno propisi građanskog parbenog postupka.

O izključenju i izuzeću rješava ono vieće, koje rješava o odnosnom predmetu. Ako se viećnik, koji se izključuje ili kojeg se izuzeće traži, protivi izključenju odnosno izuzeću, rješava vieće u njegovoj odsutnosti, a tog viećnika pri odlučivanju o tom zamjenjuje njegov zamjenik.

§ 37.

Obći odjel priprema predmete i izrađuje priedloge za puno vieće, vodi očevidnost i održava jedinstvenost i istosmjernost rješenja Računskog dvora, vodi osobne, upravne i gospodarstvene poslove Računskog dvora i obavlja sve ostale poslove, koje mu povjeri predsjednik.

Način vođenja očevidnosti i mjere radi održavanja jedinstvenosti i istosmjernosti rješenja Računskog dvora ustanovljuju se propisnikom (§ 31.).

§ 38.

Pravni odjel priprema predmete, koji spadaju u djelokrug pravnog vieća, i izrađuje priedloge za to vieće (§ 34.).

§ 39.

Računski odjel priprema sve predmete i izrađuje priedloge računske naravi za puno vieće i za računsko vieće, te vrši predhodno izpitivanje prema odluci punog vieća (posljednja stavka § 13.).

§ 40.

Na čelu odjela stoji pročelnik, kojeg iz redova perovodnih činovnika na priedlog predsjednika Računskog dvora imenuje Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske. Odjeli se prema potrebi diele na odsjeke, na čelu kojih stoje nadstojnici, koje postavlja predsjednik Računskog dvora. Pročelnik obćeg odjela upravlja poslovima tog odjela prema uputama predsjednika odnosno podpredsjednika Računskog dvora, a pročelnici pravnog i računskog odjela upravljaju poslovima dotičnih odjela prema uputama predsjednika Računskog dvora odnosno predsjedatelja pravnog odnosno računskog vieća.

§ 41.

Ured predsjednika Računskog dvora nalazi se izvan sastava odjela, i on obavlja one poslove, koje mu povjeri predsjednik.

§ 42.

Svi računi oblasti i ustanova, navedenih u točki 1. § 6., do konca proračunske godine 1941., za izpitivanje i razrješenje kojih je prema dosadašnjim propisima bio nadležan Računarski dvor, ukoliko nisu nadležno razriešeni, smatraju se razriešenima, nu spomenute oblasti i ustanove dužne su ipak sve svoje račune do uključivo završetka proračunske godine 1941. uredno zaključiti.

Isto tako smatraju se razriešenim svi računi do konca proračunske godine 1941. onih oblasti i ustanova, za izpitivanje kojih prema propisima ove zakonske odredbe Računski dvor nije nadležan, ako je za izpitivanje tih računa i razmjera prema dosadšnjim propisima bio nadležan Računarski dvor.

Ako se u računima iz prednje stavke naknadno na bilo koji način ustanovi zloupotreba, Računarski dvor izpitat će takve račune, ukoliko zloupotreba nije prema propisima kaznenog zakona zastarjela.

§ 43.

Zaključne račune i razmjere občina, gradova, njihovih ustanova, zavoda i poduzeća, kao i drugih ustanova za proračunsku godinu 1942., za izpitivanje kojih je prema dosadašnjim propisima bio nadležan Računarski dvor, izpitat će Računski dvor, ukoliko su takvi zaključni računi i razmjere do dana praglašenja ove zakonske odredbe predloženi Računarskom dvoru.

Zaključne račune i razmjere občina, gradova, njihovih ustanova, zavoda i poduzeća, kao i drugih ustanova za proračunsku godinu 1942., za izpitivanje kojih je prema dosadašnjim propisima bio nadležan Računarski dvor, a koji do dana proglašenja ove zakonske odredbe nisu predloženi Računskom dvoru, občinska odnosno gradska poglavarstva, odnosno dotične druge ustanove predložit će nadležnoj nadzornoj oblasti.

§ 44.

Nesvršene predmete za naknadu štete državi odnosno ustanovama, navedenim u točki 1. § 6., koje je Računarski dvor prema dosadašnjim propisima bio nadležan suditi, riešit će Računski dvor prema dosa-

dašnjim propisima, ako je već pred pravnim viećem Računskog dvora podignuta tužba za naknadu štete. Ostale nesvršene predmete za naknadu štete državi odnosno ustanovama, navedenim u točki 1. § 6., za koje je Računarski dvor prema dosadašnjim propisima bio nadležan suditi, dostavit će Računski dvor, ako tužba nije podignuta, državnom zastupničtvu sa svojom prijavom prema propisima stavke 1. § 19., ukoliko je štetu utvrdio Računski dvor. One nesvršene predmete za naknadu štete drugim ustanovama, kojih izpitivanje računa ne spada u nadležnost Računskog dvora, kao i gdje Računski dvor nije utvrdio štetu, vratit će Računski dvor oblastima odnosno ustanovama, od kojih je predmete primio.

§ 45.

Dok se ne popuni proračunom predviđen broj službovnih mjesta računarskih činovnika Računskog dvora, ovlašćuje se predsjednik Računskog dvora, da s pristankom Ministarstva državne riznice uzme na rad kod Računskog dvora potreban broj državnih umirovljenika u svojstvu ugovornih službenika, na teret proračunom predviđenih, a nepopunjenih mjesta. Takvim ugovornim službenicima ne prestaje pravo na njihova cjelokupna mirovinska beriva.

§ 46.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć deseti dan nakon proglašenja u Narodnim novinama,* kojim danom prestaju vriediti propisi zakonske odredbe o Računarskom dvoru od 30. srpnja 1941. broj

* Narodne novine od 10. kolovoza 1943. broj 180.

CCVIII-886-Z. p.-1941, ukoliko su protivni ovoj zakonskoj odredbi, kao i svi drugi propisi, protivni ovoj zakonskoj odredbi. Tim danom prestaje Računarski dvor svojim djelovanjem, a započinje radom Računski dvor prema propisima ove zakonske odredbe.

Dok se ne izda propisnik Računskog dvora iz § 31., izpitivanje kod pojedinih ustanova vršit će se prema dosadašnjim propisima, ukoliko nisu protivni ustavnim načelima, zakonima ili drugim zakonskim propisima Nezavisne Države Hrvatske.

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXIX-1912-D.V.-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama i nadopunama naredbe sa zakonskom snagom o osiguranju državnog prometnog osoblja za slučaj bolesti i nesreće M. S. broj 16276-22 od 30. svibnja 1922. (Službene novine broj 170 A od 4. kolovoza 1922.) sa svim njezinim kasnijim promjenama i nadopunama

§ 1.

§ 16. naredbe mienja se i glasi:

»Ovom naredbom osniva se Bolestnička zaklada državnog prometnog osoblja Nezavisne Države Hrvatske u svrhu obvezatnog osiguranja djelatnih i umirovljenih državnih prometnih službenika i osoba, ovlaštenih na rentu, kao i njihovih obitelji.«

§ 2.

Točka v) § 17. naredbe mienja se i glasi:

»c) Umirovljenicima, osobama, ovlaštenim na rentu, i njihovim obiteljskim članovima, udovicama za njih i njihovu djecu, te sirotčadi sve u ovom paragrafu nanabrojene pomoći osim hranarine i roditeljske podpore.«

§ 3.

§ 18. naredbe mienja se i glasi:

»Članom Bolestničke zaklade mora biti svaki djelatni i umirovljeni državni prometni službenik, te osoba, ovlaštena na rentu, zatim udovice ovih i sirotčad iza njih bez obzira na spol, dob života, državljanstvo,

vrstu rada i beriva. Članovima Bolestničke zaklade smatraju se i učenici željezničkih obrtnih škola i naučnici.«

§ 4.

U stavci prvoj točka 3) § 19. naredbe u prvom redku iza rieči »djeca« stavljaju se rieči »te pastorčad«, a u sedmom redku brojka »24« izmjenjuje se s brojkom »25«.

U stavci trećoj § 19. naredbe izmjenjuje se brojka »16« u brojku »18«, a brojka »21« u brojku »25«.

§ 5.

Stavka druga § 20. naredbe mienja se i glasi:

»Svi djelatni službenici dobivaju prigodom stupanja u članstvo Bolestničke zaklade od svojih nadstojnika članski list, a umirovljenici, osobe, ovlaštene na rentu, udovice i sirotčad od nadstojnika postaje, koja je njihovu stalnom boravištu najbliža.

Članski list služi kao dokaz članstva. Ako se članski list izgubi, izdaje se uz naplatu propisnikom određene pristojbe novi članski list s oznakom, da je dvogubka, a izgubljeni se članski list ima propisanim načinom proglasiti, da je bez vriednosti«.

§ 6.

Točka v) stavke prve § 21. naredbe mienja se i glasi:

c) gubitkom mirovine ili rente«.

§ 7.

U stavci prvoj § 42. naredbe na kraju briše se točka i stavlja zarez, te se dodaju rieči:

»i § 61. zakonske odredbe o zdravstvenoj zaštiti državnih namještenika.«

§ 8.

§ 47. naredbe mienja se i glasi:

»Članovi Bolestničke zaklade, kojima za vrieme bolesti ne pripada hranarina, imaju pravo na bezplatnu liečničku pomoć za sve vrieme bolesti, dok njihovo članstvo traje, bez obzira na vrstu bolesti. Oni članovi pak, kojima za vrieme bolesti pripada hranarina, imaju pravo na bezplatnu liečničku pomoć za sve vrieme bolesti, ali najdulje za 26 tjedana, odnosno, uz izpunjenje uvjeta iz § 51. naredbe, najdulje za 52 tjedna za jedno isto oboljenje.

Obiteljski članovi imaju u slučaju bolesti pravo na bezplatnu liečničku pomoć sve dotle, dok na tu pomoć ima pravo i član Bolestničke zaklade.

Način pružanja liečničke pomoći propisuje se propisnikom«.

§ 9.

U stavci prvoj § 51. naredbe na kraju dodaje se nova rečenica:

»Preko toga roka, ali najdulje do konca 52. tjedna od početka primanja hranarine, pripada hranarina za jedno isto oboljenje samo onima, koji su u posljednjoj godini prije oboljenja bili osigurani za slučaj bolesti najmanje 6 mjeseci ili u posljednje dvie godine prije oboljenja ukupno dvanaest mjeseci.«

§ 10.

U stavci trećoj § 52. naredbe iza rieči »nedjelja« dodaju se rieči »odnosno 52 tjedna,«.

§ 11.

Paragraf 56. naredbe mienja se i glasi:

»Bolestnička zaklada plaća bolestničke troškove, ako je udovoljeno odredbama § 55., i to za jedan isti slučaj: a) za članove, koji nemaju pravo na hranarinu, najdulje za 52 tjedna; b) za članove, koji imaju pravo na hranarinu najdulje za 26 tjedana odnosno za 52 tjedna, ako su izpunjeni uvjeti iz stavke prve § 51.; c) za članove obitelji i to za bračnog druga i djecu za 12 tjedana, a za ostale članove obitelji za 4 tjedna.

Članovi obitelji člana zaklade imaju za isto oboljenje pravo na ponovno bolničko liečenje nakon godine dana po prestanku prava na liečenje od te bolesti.

Na teret Bolestničke zaklade državnog prometnog osoblja priznaje se bolničko liečenje:

u prvom obskrbnom razredu djelatnim i umirovljenim činovnicima III. činovnog razreda;

u drugom obskrbnom razredu svim ostalim djelatnim i umirovljenim činovnicima i činovničkim vježbenicima;

u trećem obskrbnom razredu djelatnim i umirovljenim dočinovnicima, podvornicima, radnicima i ugovornim službenicima.

Obiteljskom članu priznaje se pravo bolničkog liečenja u onom obskrbnom razredu, koji pripada članu, od kojeg izvodi pravo na pomoć.

Bolničko liečenje člana Bolestničke zaklade kao i članova njegove obitelji, koji boluju od veneričnih bolesti, trahoma i drugih opasnih zaraznih (kužnih) i duševnih bolesti, ne pada na teret Bolestničke zaklade, ako se po zakonu država ima brinuti za liečenje takvih bolestnika.

Oni članovi Bolestničke zaklade i članovi njihove obitelji, koji protiv naredbe prometnog liečnika ili bez njihovog znanja — izuzevši dokazane hitne slučajeve — stupe u koju bolnicu, moraju sami snositi bolnički trošak«.

§ 12.

U stavci I) po v) § 58. naredbe mjesto »200 dinara« stavlja se »450 Kuna«.

U stavkama II) i III), mjesto »200 dinara« stavlja se »450 Kuna«.

§ 13.

U svim paragrafima naredbe, gdje je nabrajanje točaka označeno azbučnim redom, taj se red mienja u abecedni.

Gdjegod su u naredbi novčani iznosi označeni u dinarskoj vriednosti imadu se označiti u Kunama.

§ 14.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6 kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLVIII-1661-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 9. kolovoza 1943. broj 179.

ZAKONSKA ODREDBA

o oslobođenju »Udruge Poglavnikove tjelesne bojne« od polaganja jamčevine

§ 1.

»Udruga Poglavnikove tjelesne bojne«, pripomoćna zadruga s ograničenim jamstvom u Zagrebu, osnovana zakonskom odredbom od 18. ožujka 1943. broj LXI-673-D.V.-1943, oslobađa se od polaganja svake jamčevine u svakom slučaju, a napose kada se polaganje jamčevine traži prema propisima o državnom računovodstvu.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXI-2017-D.V.-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 10. kolovoza 1943. broj 180.

ODREDBA

U smislu § 2. st. 2. i § 15. st. 1. toč. 1. b) zakonske odredbe o ustrojstvu vojnih sudova i o postupku pred vojnim sudovima od 24. srpnja 1943. broj CXLI-1704-D.V.-1943 izdajem ovu odredbu:

Čl. 1.

Dosadašnji jedinstveni vojni sudovi postaju ratni sudovi.

Osim sudova, spomenutih u stavci 1., osnivaju se u oružanim snagama ovi ratni sudovi:

1. za svaki zdrug;

2. za svaku diviziju;

3. za svako zborno područje, za sve sastave i ustanove, koji se nalaze na njegovu području, osim područja Zapovjedničtva grada Zagreba, ukoliko nisu podređene zapovjedniku, koji je i sam sudbeni glavar;

4. za Zapovjedničtvo grada Zagreba, za sve sastave i ustanove, koji se nalaze na njegovu području, ukoliko ne podleže zapovjedniku, koji je i sam sudbeni glavar;

5. za bojno zrakoplovstvo i za plovne snage osniva se po jedan ratni sud. Osoblje (častnici sudci i pomoćno osoblje) jednoga od ovih ratnih sudova istodobno je i osoblje drugog ratnog suda. Ministar oružanih snaga može za svaki od ovih sudova postaviti posebno osoblje, čim se za to pokaže potreba.

Čl. 2.

Sudbeni glavar i viši sudbeni glavari, koje sam već odredio za dosadašnje jedinstvene vojne sudove, ostaju takvima i nadalje u ratnim sudovima, koji su nastali iz dosadašnjih jedinstvenih vojnih sudova.

U ostalim ratnim sudovima određujem sudbenim glavarima:

1. za ratne sudove zdrugova — zapovjednike zdrugova;
2. za ratne sudove divizija — zapovjednike divizija;
3. za ratne sudove zbornih područja — zapovjednike zbornih područja;
4. za ratni sud Zapovjedničtva grada Zagreba — zapovjednika grada Zagreba;
5. za ratni sud bojnog zrakoplovstva — zapovjednika bojnog zrakoplovstva;
6. za ratni sud plovnih snaga — zapovjednika plovnih snaga.

Višim sudbenim glavarima određujem:

1. za ratne sudove zdrugova i divizija — zapovjednike, koji su neposredno nadređeni zapovjednicima spomenutim u st. 2. toč. 1. i 2.
2. za ratne sudove zbornih područja, za ratni sud Zapovjedničtva grada Zagreba, za ratni sud bojnog zrakoplovstva i za ratni sud plovnih snaga — ministra oružanih snaga.

Sudbenim glavarom i višim sudbenim glavarom Zemaljskog ratnog suda određujem ministra oružanih snaga.

Čl. 3.

Ovlasti sudbenog glavara kao i ovlasti višeg sudbenog glavara nisu vezane na osobu, nego pripadaju svakome odnosnom zapovjedniku kao takvom.

Čl. 4.

Ovom odredbom zamjenjujem u cielosti svoju odredbu od 24. srpnja 1943. broj: 1893-D.V.-1943 (Narodne novine od 27. srpnja 1943. broj 168).

čl. 5.

Ova odredba primjenjivat će se počevši od dana, kojega će zadobiti pravnu moć zakonska odredba o ustrojstvu vojnih sudova i o postupku pred vojnim sudovima od 24. srpnja 1943. broj CXLI-1704-D.V.-1943.*

U Zagrebu, dne 10. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: 2016-D.V.-1943.

* Narodne novine od 10. kolovoza 1943. broj 180.

ZAKONSKA ODREDBA
o gospodarskom prosvjećivanju

I. UVODNI PROPISI

§ 1.

Gospodarskom je prosvjećivanju svrha, da tekovinama suvremene gospodarske nauke i praktičnog gospodarskog znanja poboljša duhovni i materialni život seljačtva.

II. SREDSTVA PROSVJEĆIVANJA

§ 2.

Gospodarsko se prosvjećivanje provodi:

1. obćim i posebnim gospodarskim te gospodarsko-kućanskim tečajevima,
2. gospodarskim školama,
3. kućanskim školama,
4. usavršavanjem svršenih učenika u gospodarstvu,
5. gospodarskim vježbama mladića i gospodarsko-kućanskim vježbama djevojaka.

1. *Tečajevi*

§ 3.

Tečajevi mogu biti:

a) Obći gospodarski tečajevi, koji traju do 5 mjeseci, a na njima se predaju osim stručnih predmeta i predmeti obće naobrazbe. Zadatak je obćih gospodarskih tečajeva, da polaznike upoznaju s temeljnim teoretskim i tehničkim tekovinama gospodarske nauke. Obće gospodarske tečajeve mogu polaziti samostalni seljački gospodari, te njihovi sinovi, koji su navršili 16 godina života.

b) Posebni gospodarski tečajevi, kao što su: cjepljarski, vinogradarski, voćarski, mljekarski, sirarski, zadrugarski, pčelarski, gospodarsko-strojarski, tečajevi za kontrolne asistente, za poslovođe različitih seljačkih zadruga, za učitelje pučkih škola. Zadatak je ovih tečajeva, da polaznike upoznaju s temeljnim suvremenim teoretskim i tehničkim tekovinama u pojedinim gospodarskim granama. Trajanje ovih tečajeva određuje se u svakom pojedinom slučaju odlukom o njihovu održavanju.

c) Gospodarsko-kućanski tečajevi. Zadatak je ovih tečajeva, da seljačke domaćice upodpune svoje znanje o naprednom i urednom vođenju kućanstva i sitnih grana gospodarstva, a mogu ih polaziti seljačke žene i seljačke djevojke, starije od 15 godina života. Ovi tečajevi traju do 6 mjeseci.

§ 4.

Polazak tečajeva je dobrovoljan i bezplatan, a primanje polaznika vrši se na temelju upisa.

§ 5.

Svi napried navedeni tečajevi mogu biti ili stalni ili pokretni, a ustrojavaju ih i vode velike župe svaka u svom području.

§ 6.

Na tečajevima uzimat će se predavači iz redova gospodarskih stručnjaka, učiteljica kućanstva, liečnika, veterinara i nastavnika pučkih i drugih škola, te iz redova drugih stručnjaka.

Posebne nagrade predavačima i visine njihove odredit će Ministarstvo narodnog gospodarstva.

§ 7.

Tečajevi će se održavati u prvom redu u za to prikladnim javnim zgradama u sporazumu s ministarstvom, u čiju nadležnost spada uprava dotičnom javnom zgradom. Ukoliko takvih zgrada nema, tečajevi se mogu održavati i u posebničkim zgradama u sporazumu s njihovim vlastnicima.

§ 8.

Troškove uzdržavanja gospodarskih tečajeva snosi Ministarstvo narodnog gospodarstva, kad se ovi održavaju kod njemu podređenih oblasti i ustanova, odnosno kad iz opravdanih razloga preuzme uzdržavanje na se. U ostalim slučajevima troškove za uzdržavanje prostorija, u kojima se tečajevi održavaju, snose obćinska poglavarstva onih obćina na području kojih se tečajevi održavaju, odnosno ustanove, koje takve tečajeve zatraže.

2. *Gospodarske škole*

§ 9.

Gospodarske se škole diele na:

a) seljačke gospodarske škole,

b) niže i srednje gospodarske škole,

Niže i srednje gospodarske škole mogu se urediti ili kao obće ili kao posebne škole za određene gospodarske grane.

a) Seljačke gospodarske škole

§ 10.

Seljačke gospodarske škole imaju zadatak, da seljačkim mladićima i gospodarima, koji su navršili 16 godina, a isto tako seljačkim djevojkama, koje su navršile 15 godina života, upodpune znanje u naprednom seljačkom gospodarenju, a za ženske i u kućanstvu s osobitim obzirom na potrebe seljačkog života.

§ 11.

Seljačke gospodarske škole osniva prema pokazanoj potrebi Ministarstvo narodnog gospodarstva u pravilu u svakom kotaru barem po jednu.

Ukoliko to nije moguće, Ministarstvo narodnog gospodarstva odredit će područje djelovanja pojedinih seljačkih gospodarskih škola.

§ 12.

Pouka u seljačkim gospodarskim školama je bezplatna, traje pet zimskih mjeseci za mužke (od 1. studenoga do 31. ožujka iduće godine), a za ženske šest

ljetnih mjeseci (od 15. travnja do 15. listopada iste godine). Prema potrebi može Ministarstvo narodnog gospodarstva trajanje pouke produžiti na dvie godine. Tada će mužki imati pouku dvie uzastopne zime, a ženske dva uzastopna ljeta.

Radi poučavanja u praktičnom gospodarstvu upraviteljstvo škole može za mužke polaznike ustrojiti i ljetne tečajeve.

§ 13.

Ministarstvo narodnog gospodarstva određuje iz redova stručnjaka stalne i pomoćne nastavnike seljačkih gospodarskih škola. Oni moraju imati ili fakultetsku ili srednjoškolsku gospodarsku naobrazbu.

Ukoliko za predmete obće naobrazbe nema u seljačkim gospodarskim školama stalnih nastavnika, upotriebit će Ministarstvo narodnog gospodarstva u sporazumu s Ministarstvom narodne prosvjete za poučavanje iz tih predmeta nastavnike pučkih ili srednjih škola uz nagradu po održanom satu, koju će odrediti Ministarstvo narodnog gospodarstva.

§ 14.

Za upravitelja seljačke gospodarske škole mogu biti imenovane samo osobe s diplomskim izpitom poljodjelsko-šumarskog fakulteta ili njoj ravnom gospodarskom školom, ako imaju 5 godina službe na kojoj gospodarskoj ustanovi.

b) Niže gospodarske škole

§ 15.

Zadatak je nižih gospodarskih škola, da povećaju potrebnu gospodarsku naobrazbu za valjano seljačko gospodarenje.

§ 16.

Niže gospodarske škole otvara Ministarstvo narodnog gospodarstva u krajevima, gdje se za to pokaže potrebnim.

§ 17.

U niže gospodarske škole primaju se sinovi seljaka zemljoposjednika, u dobi od 16 do 19 godina, koji su tjelesno i duševno podpuno zdravi, a svršili su s uspjehom pučku školu.

§ 18.

Pouka u nižim gospodarskim školama je teoretska i praktična, a traje dvi godine. Školska godina traje od 1. rujna do 31. kolovoza iduće godine. Od 1. srpnja pa do 31 kolovoza su školski praznici. Učenici, koji su svršili prvi tečaj, vrše za vrieme školskih praznika naizmjence gospodarske vježbe.

§ 19.

Na kraju druge godine učenici se podvrgavaju zaključnom izpitu i na temelju uspjeha izpita dobivaju svjedočbu s ocjenama iz teorije i gospodarskih vježbi.

§ 20.

Za upravitelja niže gospodarske škole može biti imenovana samo osoba s diplomskim izpitom poljodjelsko-šumarskog fakulteta i s profesorskim izpitom, koji ima najmanje 5 godina službe na gospodarskoj školi.

§ 21.

Za nastavnike na nižim gospodarskim školama mogu biti imenovane i osobe s diplomskim izpitom poljodjelsko-šumarskog fakulteta i svršenici srednje gospo-

darske škole, ako imaju učiteljski izpit i pet godina javne gospodarske službe.

§ 22.

Niže gospodarske škole moraju imati svoje imanje, pokusna polja, potrebne laboratorije, te se imaju baviti pokusnim radom prema osnovi, koju će propisati Ministarstvo narodnog gospodarstva.

c) Srednje gospodarske škole

§ 23.

Zadatak je srednjih gospodarskih škola, da učenike osposobljavaju:

1. za upravitelje srednjih gospodarstava,
2. za pomoćne javne službenike gospodarske struke (gospodarske tehničare),
3. za gospodarske učitelje na seljačkim gospodarskim i nižim gospodarskim školama.

§ 24.

Pouka u srednjim gospodarskim školama traje četiri godine. Školska godina počinje 1. rujna, a svršava 31. kolovoza iduće godine. Školski praznici traju od 1. srpnja do 31. kolovoza.

Za vrieme školskih praznika učenici II. i III. razreda obavljaju naizmjence gospodarske vježbe na gospodarstvu škole. Vršenje gospodarskih vježbi obvezatno je za sve učenike.

§ 25.

Nastavna osnova srednjih gospodarskih škola obuhvaća teoretsku i praktičnu pouku iz predmeta obće i posebne naobrazbe, te iz stručnih i pomoćnih predmeta.

Predmeti obće naobrazbe jesu: hrvatski jezik i književnost, narodna i obća poviest, zemljopis i matematika. Ovi se predmeti predaju u okviru gradiva, propisanog za odgovarajuće razrede realnih gimnazija. Predmeti posebne naobrazbe jesu: primienjena pedagogija i didaktika. Ovi se predmeti predaju u mjeri, koja je potrebna, da se učenici osposobe za gospodarske učitelje.

Stručna naobrazba obuhvaća čitavu gospodarsku proizvodnju i preradbu.

§ 26.

Za redovitog učenika može biti primljen onaj, koji je:

1. svršio četiri razreda srednje škole,
2. podpuno tjelesno i duševno zdrav,
3. navršio 15. a nije prekoračio 19. godinu života.

Kod jednakih uvjeta imaju prednost sinovi seljaka.

§ 27.

Učenik se može upisati u viši razred srednje gospodarske škole na temelju svjedočbe ili dokazala o uspješno svršenom predhodnom nižem razredu.

§ 28.

Nakon uspješno svršenog četvrtog razreda polažu učenici izpit zrelosti.

§ 29.

Učenici mogu biti i izvanredni.

Kao izvanredni učenici mogu biti primljeni praktički gospodari, koji su tjelesno i duševno podpuno zdravi i koji imaju toliku prednaobrazbu, da mogu s razumievanjem pratiti predavanje iz stručnih predmeta.

Izvanredni se učenici ne ocjenjuju, niti im se daju svjedočbe.

§ 30.

Srednje gospodarske škole s izpitom zrelosti imaju značaj i svojstvo podpune srednje škole.

§ 31.

Osoblje srednje gospodarske škole sačinjavaju: upravitelj, profesori, njihovi pomoćnici (asistenti), suplenti, gospodarsko osoblje, pomoćno stručno osoblje (laboranti) i posluga.

Za upravitelja može biti imenovana osoba s diplomskim izpitom poljodjelsko-šumarskog fakulteta, s profesorskim izpitom i s najmanje deset godina gospodarsko- nastavničke službe na srednjoj gospodarskoj školi. U taj rok do pet godina može se uračunati vrieme, provedeno na ostalim gospodarskim prosvjetnim ustanovama, kao i služba u Odsjeku za gospodarsku prosvjetu Ministarstva narodnog gospodarstva.

Za profesora srednje gospodarske škole iz stručnih i pomoćnih predmeta može biti imenovana osoba, koja ima tri godine vježbeničke službe, a od toga bar dvie godine nastavničke službe, te ako je uz to položila profesorski izpit.

Za profesora iz predmeta obće naobrazbe na srednjoj gospodarskoj školi može biti imenovana osoba, koja je provela u svojstvu suplenta iz tih predmeta na gospodarskoj školi tri godine i položila profesorski izpit prema propisima, koji vriede za polaganje profesorskog izpita na srednjim školama, kao i ona osoba, koja izpunjava uvjete za imenovanje profesorom po zakonu o srednjim školama.

Za suplenta stručnih i pomoćnih predmeta mogu biti postavljene osobe s diplomskim izpitom poljodjelsko-šumarskog odnosno tehničkog fakulteta.

Za suplenta iz predmeta obće naobrazbe može biti postavljena osoba s diplomskim izpitom mudroslovnog fakulteta.

Osim stalnih nastavnika može ministar narodnog gospodarstva prema potrebi imenovati ugovorne i pomoćne nastavnike uz nagradu.

Ostalo osoblje mora imati potrebnu odgovarajuću stručnu osposobu propisanu za njihovu struku.

§ 32.

U srednjim gospodarskim školama osnovat će se potrebni pokusni zavodi za gospodarske i školske svrhe.

Na čelu zavoda stoje strukovni nastavnici. Za pomoć u zavodima i pokušalištima dodielit će se potreban broj asistenta, laboranata i ostalog potrebnog osoblja.

d) Posebne gospodarske škole

§ 33.

Posebne gospodarske škole mogu biti jednogodišnje i višegodišnje, a nose oznaku one gospodarske grane, koja se u njima poučava.

Četverogodišnje posebne gospodarske škole, ako su uvjeti za primanje u njih 4 razreda srednje škole, nazivaju se srednjim posebnim školama, i to uz oznaku one gospodarske grane, koja se u njima poučava.

§ 34.

Zadatak je posebnih gospodarskih škola, da učenicima dadu stručnu osposobu u pojedinim granama gospodarstva, kojom se osposobljavaju za strukovno više pomoćno osoblje u dotičnoj gospodarskoj grani.

§ 35.

Uvjete za primanje učenika kao i trajanje obuke u pojedinim posebnim gospodarskim školama propisat će Ministarstvo narodnog gospodarstva prema vrsti dotične škole.

Ako obuka traje više školskih godina, vrieme od završetka predavanja jedne do početka predavanja druge školske godine smatra se školskim praznicima, a za to vrieme učenici nižih razreda obavljaju izmjenično gospodarske vježbe na dotičnoj školi.

Ukoliko se pokaže potreba, može Ministarstvo narodnog gospodarstva za svršene učenike pojedinih vrsta ovih škola propisati jednu godinu vježbi kao sastavni dio školske naobrazbe.

§ 36.

Na kraju školske godine, kojom učenici svršavaju posebnu gospodarsku školu, polažu izpit osposobljenja i dobivaju svjedočbe s ocjenom o uspjehu u teoriji i vježbi.

§ 37.

Ako je uvjet za primanje u posebnu gospodarsku školu svršena dvogodišnja niža obća gospodarska škola, tada posebna gospodarska škola ima značaj i svojstvo nepodpune srednje škole, ali ne daje prava na produženje školovanja na srednjim i njima sličnim školama.

Srednje posebne gospodarske škole s izpitom zrelosti imaju značaj i svojstvo podpune srednje škole.

§ 38.

Posebne gospodarske škole otvara Ministarstvo narodnog gospodarstva u krajevima, gdje se pokaže potreba.

§ 39.

Posebne gospodarske škole bave se i pokusnim radom prema za to propisanoj osnovi. U tu se svrhu moraju uz školu urediti pokusna polja s odgovarajućim laboratorijima i drugim potrebnim napravama i sredstvima prema vrsti škole.

§ 40.

Za upravitelja posebne gospodarske škole može biti imenovana osoba sa sveučilištnom osposobom, koja se teoretski ili praktički bavi dotičnom posebnom strukom te ima profesorski izpit i dokazano najmanje deset godina teoretskog odnosno praktičnog rada u onoj gospodarskoj struci, za koju je posebna gospodarska škola osnovana.

Nastavnici mogu biti osobe sa sveučilištnom osposobom i profesorskim izpitom, isto tako mogu biti i

osobe sa srednjoškolskom osposobom, ako imaju dokazano pet godina teoretskog odnosno praktičnog rada u dotičnoj posebnoj struci, kao i osobe s posebnom tehničkom naobrazbom u tehničkim posebnim granama, ako imaju pet godina stručnog rada u odnosnoj tehničkoj grani.

3. *Kućanske škole*

§ 41.

Kućanske se škole diele na:

a) gospodarsko-kućanske škole,
b) gospodarsko-kućanske učiteljske škole.

a) Gospodarsko-kućanske škole

§ 42.

Gospodarsko-kućanske škole mogu polaziti u prvom redu kćeri seljaka.

§ 43.

Zadatak je ovih škola, da učenice na temelju suvremene gospodarske nauke upodpune znanje u valjanom i razumnom vođenju kućanstva i u naprednom seljačkom gospodarenju.

Nastava u gospodarsko-kućanskim školama obuhvaća i gospodarske nauke tako, da poveže seljačko kućanstvo s poljodjelskom proizvodnjom kraja, u kojemu se škole nalaze.

§ 44.

U gospodarsko-kućanske škole primaju se ženske osobe iznad 15 godina, koje su tjelesno i duševno zdrave i koje su s uspjehom završile pučku školu.

§ 45.

Školska godina u gospodarsko-kućanskim školama traje 10 mjeseci, i to od 1. veljače do 30. studenoga iste godine.

§46.

Za upravitelja ili upraviteljicu gospodarsko-kućanske škole može biti imenovana osoba s diplomskim izpitom poljodjelsko-šumarskog fakulteta, odnosno s gospodarsko-srednjoškolskom osposobom, koja je uz to radila na istim ili sličnim školama. Može biti imenovana i učiteljica gospodarsko-kućanskih škola, ako je radila najmanje 5 godina na gospodarsko-kućanskim školama.

Za nastavnice na gospodarsko-kućanskim školama mogu se postavljati svršene učenice gospodarsko-kućanske učiteljske škole s položenim učiteljskim izpitom, koje su provele najmanje 5 godina na pokretnim ili stalnim gospodarsko-kućanskim tečajevima.

Predavanja iz gospodarskih predmeta mogu se prema potrebi povjeriti i gospodarskim stručnjacima uz primjerenu nagradu po održanom satu.

§ 47.

Gospodarsko-kućanske škole moraju imati radi zorne obuke mljekaru, peradnjak, staju i vrt.

§ 48.

Gospodarsko-kućanske škole otvara Ministarstvo narodnog gospodarstva u krajevima, gdje se pokaže potreba.

b) Gospodarsko-kućanske učiteljske škole

§ 49.

Gospodarsko-kućanske učiteljske škole imaju zadatak osposobiti polaznice za učiteljice gospodarsko-kućanskih škola i tečajeva.

§ 50.

U gospodarsko-kućanske učiteljske škole primaju se učenice, koje su s najmanje vrlo dobrim uspjehom svršile 4 razreda koje srednje ili njoj ravne škole.

Učenice moraju biti duševno i tjelesno zdrave, a ne smiju biti starije od 19. godina.

Kod jednakih uvjeta imaju prednost kćeri seljaka.

§ 51.

Obuka u gospodarsko-kućanskim učiteljskim školama traje 4 godine. Školska godina počinje 1. rujna, a svršava se 31. kolovoza iduće godine. Školski praznici traju od 1 srpnja do 31. kolovoza. Za vrieme školskih praznika učenice naizmjence obavljaju gospodarsko-kućanske vježbe na gospodarsko-kućanskim školama ili tečajevima.

§ 52.

Gospodarsko-kućanske učiteljske škole moraju imati prostorije za vršenje nastave, za pitomište, za stanove upravitelja (upraviteljicu), za nastavnice, za poslugu, te zemljište s potrebnim gospodarskim zgradama. Školsko gospodarstvo vodi jedna od stručnih nastavnica s gospodarskom osposobom. Voditeljicu gospodarstva određuje Ministarstvo narodnog gospodarstva.

§ 53.

Gospodarsko-kućanske učiteljske škole imaju značaj i svojstvo podpune srednje škole.

§ 54.

Upraviteljem (upraviteljicom) gospodarsko-kućanske škole može postati osoba s diplomskim izpitom poljodjelsko-šumarskog fakulteta i s profesorskim izpitom, koja je dokazano već radila teoretski ili praktički u istoj ili sličnoj struci najmanje deset godina, u koje se godine rada do pet godina može uračunati rad na drugim gospodarskim prosvjetnim ustanovama kao i služba u Odsjeku za poljodjelsku prosvjetu Ministarstva narodnog gospodarstva.

Profesorom gospodarsko-kućanske učiteljske škole iz stručnih i pomoćnih predmeta može biti imenovana osoba, koja ima tri godine vježbeničke službe, a od toga bar dvie godine nastavničke službe, te ako je položila profesorski izpit.

Za profesora predmeta obće naobrazbe na gospodarsko-kućanskoj školi može biti imenovana ona osoba, koja je provela u svojstvu suplenta iz tih predmeta na gospodarskoj školi tri godine i položila profesorski

izpit, prema propisima, koji vriede za polaganje profesorskog izpita na srednjim školama, kao i ona osoba, koja izpunjava uvjete za imenovanje profesorom po zakonu o srednjim školama.

Za suplenta stručnih i pomoćnih predmeta mogu biti imenovane osobe s diplomskim izpitom kojeg fakulteta, koji odgovara strukama nastavne osnove gospodarsko-kućanskih učiteljskih škola.

Za suplenta iz predmeta obće naobrazbe mogu se imenovati osobe s diplomskim izpitom mudroslovnog fakulteta.

Za pouku iz vještina imenovat će se učiteljica vještina.

Osim stalnih nastavnika može ministar narodnog gospodarstva prema potrebi imenovati i ugovorne nastavnike (nastavnice), odnosno pomoćne nastavnike (nastavnice) uz nagradu.

4. *Usavršavanje u gospodarstvu*

§ 55.

U svrhu usavršavanja u pojedinim gospodarskim granama može ministar narodnog gospodarstva prema potrebi poslati svršene učenike u odgovarajuće tuzemne ili inozemne gospodarske zavode, škole ili ustanove.

To usavršavanje može trajati najviše godinu dana.

§ 56.

Na srednjoj gospodarskoj školi u Križevcima mogu se osnivati gospodarsko-pedagoški tečajevi radi spremanja gospodarskih stručnjaka za nastavnike na školama, predviđenim ovom zakonskom odredbom.

Tečajevima upravlja upravitelj škole, predavanja drže nastavnici škole, a po potrebi i posebni nastavnici iz reda iztaknutih stručnjaka, koje s odobrenjem Ministarstva narodnog gospodarstva pozove upraviteljstvo škole.

Posebne nagrade predavačima i vođi tečajeva i visine nagrade određuje Ministarstvo narodnog gospodarstva.

5· *Gospodarske i gospodarsko-kućanske vježbe*

§ 57.

Ministarstvo narodnog gospodarstva može radi praktične naobrazbe upućivati seljačke mladiće i svršene učenike i učenice gospodarskih škola na gospodarske i gospodarsko-kućanske vježbe na uzornim seljačkim, posebničkim i javnim gospodarstvima u zemlji i inozemstvu.

Koja su gospodarstva u tuzemstvu i inozemstvu prikladna za gospodarsku i gospodarsko-kućansku vježbu određuje Ministarstvo narodnog gospodarstva.

§ 58.

Trajanje gospodarskih i gospodarsko - kućanskih vježbi određivat će se prema naravi samih vježbi i prema postojećim mogućnostima.

Gospodarska se vježba vrši ili uz pomoć gospodarstava, na kojima se obavljaju vježbe, ili na trošak vježbenika. Ministarstvo narodnog gospodarstva može u izvanrednim slučajevima podieliti vježbenicima novčanu pomoć.

III. OBĆI PROPISI

§ 59.

Škole, predviđene ovom zakonskom odredbom, mogu biti: državne ili posebničke.

§ 60.

Državne škole, predviđene ovom zakonskom odredbom, osniva i uzdržava Ministarstvo narodnog gospodarstva.

§ 61.

Pouka u tečajevima i državnim školama je bezplatna.

§ 62.

Gospodarsko-kućanske i seljačke gospodarske škole ne daju osposobu za javne službe.

§ 63.

Ako je polazak državnih gospodarskih škola (§§ 15.—40.) i gospodarsko-kućanskih učiteljskih škola (§ 49) vezan za boravak u pitomištu, imaju učenici za svoje uzdržavanje plaćati prinose, koje za svaku školu posebno propisuje ministar narodnog gospodarstva.

Pitomište vodi nadstojnik odnosno nadstojnica, koje određuje Ministarstvo narodnog gospodarstva iz nastavničkog zbora na školi.

Siromašnim i vriednim učenicima može Ministarstvo narodnog gospodarstva podieliti pripomoć za uzdržavanje u pitomištu.

§ 64.

Nastavnici državnih škola, predviđenih ovom zakonskom odredbom, imenuju se na temelju natječaja.

§ 65.

Upravitelji državnih srednjih gospodarskih i gospodarsko-kućanskih učiteljskih škola imaju položaj i beriva upravitelja podpunih srednjih škola, a upravitelji ostalih državnih gospodarskih škola, predviđenih ovom zakonskom odredbom. imaju položaj i beriva upravitelja nepodpunih srednjih škola.

Profesori državnih gospodarskih škola, spomenutih u prednjoj stavci, imaju položaj i beriva profesora srednjih škola.

§ 66.

Neposredni nadzor nad državnim školama i gospodarskim tečajevima, predviđenim ovom zakonskom odredbom, vrši Ministarstvo narodnog gospodarstva.

Nastavne osnove iz predmeta obće naobrazbe odobrava Ministarstvo narodnog gopodarstva u sporazumu s Ministarstvom narodne prosvjete.

Nadzor nad obukom iz predmeta obće naobrazbe vrši Ministarstvo narodnog gospodarstva u sporazumu s Ministarstvom narodne prosvjete.

§ 67.

Posebničke seljačke gospodarske škole i gospodarsko-kućanske škole mogu se osnivati i održavati samo na temelju posebne dozvole Ministarstva narodnog gospodarstva. Dozvole za osnivanje i održavanje posebničkih gospodarskih i gospodarsko-kućanskih tečajeva izdavaju velike župe.

Srednje i niže gospodarske škole te gospodarsko-kućanske učiteljske škole ne mogu biti posebničke.

Djelovanje posebničkih seljačkih gospodarskih škola i gospodarsko-kućanskih škola mora biti u skladu s propisima ove zakonske odredbe i naredaba, koje će u svrhu provedbe ove zakonske odredbe donieti ministar narodnog gospodarstva.

Upravitelji i nastavnici posebničkih škola, spomenutih u prvoj stavci moraju imati školsku osposobu jednaku kao i nastavnici odgovarajućih državnih gospodarskih škola.

§ 68.

Propis st. 1. § 66. vriedi i za nadzor nad posebničkim seljačkim gospodarskim školama i gospodarsko-kućanskim školama.

Nadzor nad posebničkim gospodarskim i gospodarsko-kućanskim tečajevima vrše velike župe, a vrhovni nadzor Ministarstvo narodnog gospodarstva.

§ 69.

Ministarstvo narodnog gospodarstva može oduzeti dozvolu za rad posebničkim školama, predviđenima ovom zakonskom odredbom, kada se ustanovi, da njihov rad nije u skladu s postojećim zakonskim propisima ili kada to iziskuju probitci gospodarskog prosvjećivanja seljačtva.

§ 70.

Sve ustanove javnog ili posebničkog značaja, koje su zanimane na gospodarskom prosvjećivanju, mogu svoje pripadnike upućivati u sporazumu s Ministarstvom narodnog gospodarstva u gospodarske tečajeve, seljačke gospodarske i gospodarsko-kućanske škole, te gospodarske i gospodarsko-kućanske vježbe, ako za to

ima mogućnosti i ako to iziskuju probitci gospodarskog prosvjećivanja.

§ 71.

Svršeni učenici srednjih gospodarskih škola, koji polože državni stručni izpit, dobivaju naziv »gospodarski tehničar«, a oni koji polože učiteljski izpit, dobivaju naziv »gospodarski učitelj«.

§ 72.

Svršene učiteljice gospodarsko-kućanske učiteljske škole s položenim državnim stručnim izpitom (učiteljski izpit) dobivaju naziv »učiteljica gospodarsko-kućanskih škola«

§ 73.

Gdje se u ovoj zakonskoj odredbi kao uvjet traži osposoba poljodjelsko-šumarskog fakulteta, razumije se samo osposoba poljodjelskog odsjeka toga fakulteta.

IV. ZAVRŠNI I PRELAZNI PROPISI

§ 74.

Ovlašćuje se ministar narodnog gospodarstva, da izda propisnik o polaganju profesorskih i učiteljskih izpita za škole predviđene ovom zakonskom odredbom.

§ 75.

Djelokrug pojedinih zavoda na srednjim gospodarskim školama (§ 32.) propisat će ministar narodnog gospodarstva posebnim propisnikom.

§ 76.

Škole, predviđene ovom zakonskom odredbom, zatečene na dan, kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, uskladit će svoje uređenje i djelovanje u roku od jedne godine prem propisima ove zakonske odredbe.

§ 77.

Ova zakonska odredba zadobva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.* Toga dana prestaju vrieditі svi protivni joj propisi, a njezina se provedba povjerava ministru narodnog gospodarstva.

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: CLXX-1878-D.V.-1943.

* Narodne novine od 11. kolovoza 1943. broj 181.

NAREDBA

Ministarstva unutarnjih poslova od 3. srpnja 1943. N. O. broj 100-1943 o promjeni i nadopuni naredbe Ministarstva udružbe od 13. svibnja 1942. broj 32418-I-3-42 o ustanovljenju novog 9. nadničnog razreda

Na temelju § 21. zakona o osiguranju radnika od 14. svibnja 1922. izdajem sliedeću naredbu:

§ 1.

Paragraf 2. naredbe Ministarstva udružbe od 13. svibnja 1942. broj 32418-I-3-1942 mienja se i glasi:

»Ustanovljuje se 9. nadnični razred, koji glasi:

Preko 100 Kuna do 120 Kuna — osigurana nadnica 100 Kuna.

Ustanovljuje se 10. nadnični razred, koji glasi:

Preko 120 Kuna do 160 Kuna — osigurana nadnica 120 Kuna.

Ustanovljuje se 11. nadnični razred, koji glasi:

Preko 160 Kuna — osigurana nadnica 160 Kuna.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a provodit će se od 1. rujna 1943.

U Zagrebu, dne 3. srpnja 1943.

Ministar unutarnjih poslova·

Dr. Andrija Artuković, v. r.

(Broj: 1961-D.V.-1943)

* Narodne novine od 10. kolovoza 1943. broj 180.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 9. kolovoza 1943. broj 89.850-1943 o osnivanju Zajednice za voće i voćne prerađevine

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe o uređenju prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941 propisujem sliedeću naredbu:

§ 1.

Osniva se Zajednica za voće i voćne prerađevine, u djelokrug koje spada uređenje odkupa, razpodjelbe, preradbe prometa u tuzemstvu te izvoza voća i voćnih prerađevina.

§ 2.

Članovima Zajednice za voće i voćne prerađevine moraju biti svi u trgovački upisnik uneseni veletrgovci i priradne zadruge, kojima je poslovanje voćem i voćnim prerađevinama glavno zanimanje, a isto tako moraju biti članovima i prerađivači, koji na obrtni i veleobrtni način prerađuju voće.

§ 3.

Izvažati se može voće i voćne prerađevine samo na temelju dozvole Ministarstva narodnog gospodarstva, Glavnog ravnateljstva za obrt, veleobrt i trgovinu, Odjela za vanjsku trgovinu.

§ 4.

Izvoz voća i voćnih prerađevina može se dozvoliti samo onim veletrgovcima i priradnim zadrugama, koje su do dana stupanja ove naredbe na snagu bili prema postojećim propisima upisani kao izvoznici kod Ministarstva narodnog gospodarstva, Glavnog ravnateljstva za obrt, veleobrt i trgovinu, Odjela za vanjsku trgovinu.

Hrvatskoj voćarskoj središnjici z. s o. j. u Zagrebu i prerađivačima voća na veleobrtni način može se dozvoliti izvoz voća i voćnih prerađevina, ako su i nakon stupanja ove naredbe na snagu uneseni u upisnik izvoznika.

§ 5.

Zajednica za voće i voćne prerađevine pravna je osoba sa sjedištem u Zagrebu.

Zajednica za voće i voćne prerađevine je stručni i izvršni organ Ministarstva narodnog gospodarstva za poslove iz § 1. te njezino cjelokupno poslovanje stoji pod nadzorom Ministarstva narodnog gospodarstva. Glavnog ravnateljstva za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 6.

Zajednica za voće i voćne prerađevine dieli se na tri odsjeka, i to:

1. odsjek za proizvodnju,
2. odsjek za preradbu,
3. odsjek za promet.

Za pojedina voćarska područja može Zajednica za voće i voćne prerađevine prema pokazanoj potrebi osnivati područne izpostave svoga ureda.

Na čelu odsjeka odnosno područnih izpostava ureda stoje stručno osposobljeni upravitelji.

§ 7.

Zajednica za voće i voćne prerađevine obavlja napose sliedeće poslove:

1. pomaže odkup, razpodjelbu, preradbu, tuzemni promet te izvoz voća i voćnih prerađevina;
2. predlaže potrebne mjere za odkup, razpodjelbu, preradbu, tuzemni promet i izvoz voća i voćnih prerađevina;
3. predlaže ciene voću i voćnim prerađevinama kao i visinu zarade u poslovanju s ovima;
4. skuplja podatke o urodu i stavlja priedloge o razpodjelbi uroda za domaću potrošnju i za izvoz;
5. predlaže tehničke uvjete za cjelokupni promet voća i voćnih prerađevina;
6. predlaže zabranu stavljanja u promet voća i voćnih prerađevina, koji ne odgovaraju utvrđenim uvjetima;
7. vodi brojitbene podatke za sve poslove svoga djelokruga;
8. stavlja priedloge i daje mišljenja kod izdavanja dozvola, odnosno ovlaštenja za osnivanje novih poduzeća, koja se bave poslovima iz § 1.;
9. vrši i druge poslove, koje joj povjeri Ministarstvo narodnog gospodarstva, Glavno ravnateljstvo za obrt, veleobrt i trgovinu, a koji se odnose na njezin djelokrug.

§ 8.

Poslove Zajednice za voće i voćne prerađevine obavljaju:

upravni odbor Zajednice za voće i voćne prerađevine i

ured Zajednice za voće i voćne prerađevine.

§ 9.

Upravni odbor Zajednice za voće i voćne prerađevine ima 15 članova, i to:

šest predstavnika iz redova priradnika, od kojih tri predstavnika iz struke veletrgovaca šljivom, dva predstavnika veletrgovaca jabukama i jednog predstavnika veleobrta za preradbu;

pet predstavnika Ministarstva narodnog gospodarstva, od kojih dva predstavnika Glavnog ravnateljstva za poljodjelstvo, jednog predstavnika Glavnog ravnateljstva za prehranu, dva predstavnika Glavnog ravnateljstva za obrt, veleobrt i trgovinu, i to od potonjih po jednog iz Odjela za vanjsku trgovinu i jednog iz Odjela za gospodarsku politiku;

tri predstavnika Hrvatskog saveza seljaka;

jednog predstavnika Hrvatske voćarske središnjice z. s o. j. u Zagrebu.

Članove upravnog odbora imenuje i razrješuje ministar narodnog gospodarstva.

Članove upravnog odbora imenuje ministar narodnog gospodarstva, i to:

iz redova priradnika, koji su članovi Zajednice za voće i voćne prerađevine,

iz redova službenika Ministarstva narodnog gospodarstva,

iz redova Hrvatskog saveza seljaka i Hrvatske voćarske središnjice z. s o. j. u Zagrebu, i to na temelju priedloga imenovanog saveza odnosno imenovane zadruge.

Predsjednika i podpredsjednika upravnog odbora imenuje ministar narodnog gospodarstva.

§ 10.

Predsjednik upravnog odbora je predstavnik Zajednice za voće i voćne prerađevine u svim njezinim odnosima i poslovima.

Zapriečenog predsjednika zamjenjuje podpredsjednik.

§ 11.

U djelokrug upravnog odbora Zajednice za voće i voćne prerađevine spada:

1. vođenje svih poslova zajednice;
2. osnivanje i ustrojavanje poslovne središnjice i njezinih podružnica, te područnih izpostava ureda zajednice u smislu propisa stavke druge § 6.;
3. sastav proračuna i godišnjih zaključnih računa za zajednicu i sve njezine ustanove, koje odobrava Ministarstvo narodnog gospodarstva, Glavno ravnateljstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 12.

Upravni odbor odlučuje većinom glasova. U slučaju jednake podjele glasova smatra se primljenim onaj priedlog, za koji je glasovao predsjednik.

Odluke upravnog odbora izvršuje predsjednik.

§ 13.

Ured Zajednice za voće i voćne prerađevine vodi stručno naobraženi upravitelj.

Upravni odbor ustanovljuje uvjete za službu upravitelja i način njegova upravljanja.

Upravitelja ureda Zajednice za voće i voćne prerađevine postavlja upravni odbor, a potvrđuje ministar narodnog gospodarstva.

§ 14.

Ured Zajednice za voće i voćne prerađevine posluje prema propisima poslovnika, koji izdaje upravni odbor, a odobrava ga ministar narodnog gospodarstva.

§ 15.

Zaključkom upravnog odbora osnovana poslovna središnjica posluje kao trgovačka tvrdka prema propisima trgovačkog zakona.

Poslovna središnjica mora biti unesena u upisnik za inokosne tvrdke Trgovačkog suda u Zagrebu, a vlastnikom joj je Zajednica za voće i voćne prerađevine.

Način djelovanja poslovne središnjice propisuje upravni odbor Zajednice za voće i voćne prerađevine poslovnikom, koji odobrava Ministarstvo narodnog gospodarstva, Glavno ravnateljstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 16.

U svrhu zajedničke nabave i odkupa potrebština za ostvarenje zadataka Zajednice za voće i voćne prerađevine dužni su zanimanici predujmiti poslovnoj središnjici potrebne svote u razmjeru sa svojim udjelom u toj nabavi i odkupu.

§ 17.

Prihodi Zajednice za voće i voćne prerađevine jesu:

1. Pristojbe za upis u članstvo, visinu kojih ustanovljuje Ministarstvo narodnog gospodarstva.
2. Jednokratni doprinos članova Zajednice za voće i voćne prerađevine za unapređenje voćarstva, visinu kojega doprinosa ustanovljuje upravni odbor, a odobrava Ministarstvo narodnog gospodarstva.

3. Doprinosi, koje su dužni članovi Zajednice za voće i voćne prerađevine platiti u određenom postotku od vriednosti ili u određenom iznosu po kilogramu težine obavljenog prometa. Visinu doprinosa ustanovljuje na priedlog upravnog odbora Ministarstvo narodnog gospodarstva, Glavno ravnateljstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.
4. Druge pristojbe, koje će se ubirati prema odluci upravnog odbora, a na temelju nadležnog odobrenja.

§ 18.

Radi vršenja nadzora nad radom Zajednice za voće i voćne prerađevine imenuje ministar narodnog gospodarstva prema potrebi u Zajednici svoga povjerenika, kojemu naredbom o imenovanju ustanovljuje djelokrug.

U slučaju potrebe ministar narodnog gospodarstva razrješuje od dužnosti upravni odbor, predsjednika, podpredsjednika, te povjerava vođenje poslova Zajednice za voće i voćne prerađevine u tu svrhu imenovanom povjereniku.

Naredbom Ministarstva narodnog gospodarstva o prestanku Zajednice za voće i voćne prerađevine propisuje se podjedno i namjena imovine prestale Zajednice.

§ 19.

Članovi Zajednice, koji se ogrieše o propise ove naredbe, kažnjavaju se novčanom kaznom do 100.000 Kn ili zatvorom do tri mjeseca, a u težim slučajevima i obim kaznama. Uz ove kazne može se izreći i zapljena robe, koja je predmetom kaznenog čina, oduzimanje

prava na obavljanje poslovanja do godine dana i izključenje od prava izvoza na određeno vrieme ili trajno.

U slučaju neutjerivosti zamjenjuje se novčana kazna zatvorom, i to po razsudi oblasti, no najviše do tri mjeseca.

Za izricanje kazne nadležno je Ministarstvo narodnog gospodarstva, Glavno ravnateljstvo za obrt, veleobrt i trgovinu. Izrečene novčane kazne kao i utržak zaplienjene robe idu u korist državne blagajne.

§ 20.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

(Broj: 2015-D. V.-1943.)

---

* Narodne novine od 10. kolovoza 1943. broj 180.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 26. srpnja 1943. broj 4763—1943 o najvišim naplatama za rad krojačkim obrtnicima

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Za izradbu mužke gotove odjeće ustanovljuju se naplate za rad krojačkim obrtnicima, kako sliedi:

Tek. broj	PREDMET	U I-a razredu Kn	U I. razredu Kn	U II. razredu Kn	U III. razredu Kn
1	podpuno (kompletno) mužko odielo	1.230·—	986 —	812·—	648·—
2	skijaško odielo	—	—	600·—	—
3	zimski kaput (raglan, paleto)	1.440·—	1·200·—	923 —	560·—
4	zimski kaput od pliša	—	—	1 200.—	—
5	kratki zimski kaput (mikado)	—	720·—	580·—	—
6	obični putni ogrtač (trenčkot sliper)	1.440.—	960· -	696·—	—
7	lovački ogrtač s kimono rukavima (hubertus)	—	—	720· -	—
8	lovački ogrtač obični (hubertus)	—	—	480·—	—
9	dvokrojni ogrtač (boston)	—	—	1.200·—	—
10	ogrtač s dva lica (fregoli)	—	1.440·—	—	—
11	kišna kabanica s dva lica od balonske svile (balon fregoli)	—	—	600·—	—
12	kišna kabanica od balonske svile (balon)	—	—	360·	—
13	kabanica jednolična	—	720·—	—	—
14	gornji haljinac (gornja bluza)	—	600·—	—	—
15	jednoredni haljetak (kaput) od bureta	—	—	390·—	—
16	jednoredni haljetak (kaput) od listera	—	—	600·—	—
17	platneni kućni haljetak (jupa)	—	—	203·—	—
18	športski haljinac	—	—	300·—	—
19	haljinac (bluza) od češljane vune (kamgarn)	—	—	720·—	—
20	haljinac (bluza) od saje	—	—	348·—	-
21	platneni haljinac (bluza)	—	—	232·—	—

Tek. broj	PREDMET	U I-a razredu Kn	U I. razredu Kn	U II. razredu Kn	U III. razredu Kn
22	mesarski i konobarski haljinac (bluza)	—	—	196·—	—
23	dugi kućni ogrtač	—	—	696·—	—
24	kratki kućni ogrtač	—	—	580·—	—
25	dvoredni prsluk na preklop	—	-	336·—	—
26	dvoredni prsluk bez preklopa	—	—	270·—	—
27	obični prsluk	—	168·-	162·—	130·-
28	športski prsluk	—	—	360·—	—
29	obične hlače	—	232·—	196·—	162·—
30	velike hlače tirolske s naramenicama	—	—	—	270·—
31	duge športske hlače i hlače za jahanje	—	300·—	224·—	—
32	radna kabanica	—	—	174·—	—
33	radna odiela velika	—	—	224·—	—
34	radna odiela mala	—	—	168·—	—
35	hlače dječje tirolske s naramenicama	—	—	—	70·—
36	hlače dječje tirolske bez naramenica	—	—	—	60 —
37	hlače dječje duge podstavljene	—	—	—	70·—
38	hlače dječje kratke podstavljene	—	—	—	60·—
39	športsko dječje odielce sa športskim dugim hlačama	—	—	248·—	—
40	športsko dječje odielce s običnim dugim hlačama	—	—	260·—	—
41	športsko dječje odielce (dječji kostim)	—	290·—	224·—	—
42	mornarski dječji kaput	—	336·—	260·—	—
43	uložak za ukapčanje	—	—	300·—	—
44	naglavak (kapuca)	—	—	42·—	—
45	našivani džepovi	—	—	42·—	—
46	pas (pojas)	—	—	42·—	—

Mužka športska odiela računaju se 10% više od naplata ustanovljenih u točki I./1 ove odluke, a prema razredu, u kojem su izrađivana.

Prevlaka za bundu, dugačka, računa se kao zimski kaput, a kratka, kao kratki zimski kaput, i to prema razredu, u kojem je izrađena.

Izradba svih dječačkih odjevnih predmeta veličine od broja 36—42 računa se 20% manje od naplata istovrstnih predmeta za odrasle, a prema razredu u kojem su izrađeni.

Dječja odielca od broja 7—12 (gambeta) računaju se po naplatama, koje su za 10% niže od naplata ustanovljenih za dječačka odiela, a prema razredu u kojem su izrađena.

Hlače s ušivenim trakama (paspulirane) računaju se 10% više od naplata ustanovljenih za obične hlače, a prema razredu, u kojem su izrađene.

II.

U naplatama za rad krojačkim obrtnicima ustanovljenim u točki I. ove oblastne odluke sadržani su svi proizvodi i ostali režijski troškovi obrtnika te čista zarada.

Tvorivo i pribor, uključivši šivaći pribor (konac, svila i pamuk) dužni su dati naručitelji posla.

III.

U I.a razred spada izradba prema posebnom zahtjevu naručitelja posla.

U I. razred spada izradba na sliedeći način:

1. za haljetak (kaput): rukom prošiven, 6 džepova, vata, rukom obšivena, rukavi sa sliepom rupicom, donji ovratnik i platno strojem prošiveno,
2. za hlače: 4 džepa, držci za remen, trbušna spona, traka, (borta), rupice u pojasu,
3. za prsluk: rukom prošiven, 4 džepa, podstava rukom prošivena,
4. za zimski kaput (raglan, paleto): 5 džepova, preklop i ovratnik rukom sastavljen, vata rukom obšivena, kaput prošiven strojem ili rukom,
5. za obični putni ogrtač: 4 džepa, vata rukom obšivena, donji ovratnik strojem prošiven, gornji rukom, rupice na jednoj strani,
6. za kratki zimski kaput (mikado): strojem prošivena prsa, unutarnji dio obšiven trakom s jezikom za džep, 6 džepova, donji ovratnik strojem prošiven, gornji rukom, preklopi strojem šivani,
7. za duge športske hlače i hlače za jahanje: 4 džepa, rupica u pojasu, trbušna spona, šavovi obšiveni,
8. za obični prsluk: kao pod br. 3., ovoga razreda,
9. za obične hlače: kao pod br. 2., ovoga razreda,
10. za športsko dječje odielce (dječji kostim): jednolična izradba iz boljeg tvoriva,
11. za mornarski dječji kaput: jednolična izradba od boljeg tvoriva.

U II. razred spada izradba na sliedeći način:

1. za haljetak (kaput): 5 džepova, iznutra prošiven (hol) ili našiven (štepan), bez rupica na rukavima, sa sliepim razporom, vata strojem obšivena,

2. za hlače: 3 džepa ,bez rupica u pojasu, traka (borta), trbušna spona, neobšivene,
3. za prsluk: 4 džepa, iznutra prošiven (hol), podstava strojem prošivena,
4. za zimski kaput (raglan, paleto): 4 džepa, rupice na jednoj strani, sve ostalo strojem prošiveno,
5. a obični putni ogrtač: 4 džepa, rupice na jednoj strani, sve ostalo strojem prošiveno,
6. za kratki zimski kaput (mikado): podstava neprošivena, obloga (bezec) neobšivena,
7. za duge športske hlače i hlače za jahanje: jednolična izradba od lošijeg tvoriva,
8. za obični prsluk: kao pod br. 3., ovoga razreda,
9. za obične hlače: kao pod br. 2., ovoga razreda,
10. za športsko dječje odielce(dječji kostim) jednolična izradba iz lošijeg tvoriva,
11. za mornarski dječji kaput: jednolična izradba iz lošijeg tvoriva.

U III. razred spada izradba na sliedeći način:

1. za kaput: 4 džepa, bez jezika, strojem obšiven, jednostavni rukavi,
2. za hlače: 3 džepa, ostalo jednolično strojem prošiveno,
3. za prsluk: 3 džepa, strojem prošiven,
4. za zimski kaput (raglan, paleto): 3 džepa, sve ostalo jednolično strojem prošiveno,
5. za obični prsluk: kao pod br. 3., ovoga razreda,
6. za obične hlače: kao pod br. 2., ovoga razreda.

Predmeti, za koje je predviđena izradba samo u jednom razredu, i za koje nije ovom oblastnom odlukom posebno propisan način izradbe, imaju se izrađivati na način, koji je propisan za druge predmete u istom razredu.

IV.

Krojački obrtnici dužni su na svaki izrađeni odjevni predmet, na mjestu za to uobičajenom, prišiti bielu platnenu traku, na kojoj moraju biti označeni (tintom ili tintanom olovkom) sliedeći podatci:

1. ime, prezime i prebivalište krojačkog obrtnika,

2. razred izradbe,

3. naplata za izradbu u Kunama,

4. nadnevak, kada je predmet izrađen.

Ovu traku ne smiju trgovci, koji ove odjevne predmete prodavaju, ukloniti i bilo na izpunjenim podatcima mienjati.

V.

Naplate za rad naveden pod točkom I. ove oblastne odluke vriede za gradove: Zagreb i granične obćine sjeverno od Save, zatim Brod na Savi, Dubrovnik, Karlovac, Makarska, Mostar, Osiek, Sarajevo, Varaždin, Vareš, Zemun i Zenica. U svim ostalim mjestima plaća se za izradbu spomenutih odjevnih predmeta 10% manje.

VI.

Prekršitelji ove oblastne odluke bit će kažnjeni prema § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć 8 dana iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. srpnja 1943.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Ing. Radoslav Lorković, v. r.

(Broj 1933-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 11. kolovoza 1943. broj 181.

NAREDBA

Ministarstva narodne prosvjete od 30. srpnja 1943. broj 56852-1943 o visini obskrbnine i nuzgrednih pristojbi na klinikama Medicinskog fakulteta Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu

Na temelju čl. 3. i 11. uredbe o kliničkim bolnicama Medicinskog fakulteta Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu od 25. srpnja (Narodne novine od 3. kolovoza 1940. broj 175) izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Za obskrbljivanje i liečenje bolestnika na klinikama Medicinskog fakulteta zaračunava se obskrbnina, koja iznosi dnevno:

a) u trećem razredu 150 Kn (slovima: sto i pedeset Kuna)

b) u drugom razredu 200 Kn (slovima: dvjesta Kuna).

§ 2.

Samostalne zdravstvene općine, zatim Zdravstvena središnjica državnih namještenika, Središnjica osiguranja radnika, Bolestnička zaklada državnog promet-

nog osoblja, bratinske blagajne kao i ostale zaklade i ustanove za osiguranje namještenika i radnika plaćaju u ime obskrbnine u drugom razredu 170 Kn (slovima: sto i sedamdeset Kuna).

Slušači Hrvatskog sveučilišta, ako za njih plaća bolničke troškove Ured za zdravstvenu zaštitu slušača sveučilišta, uživaju popust od 40% od obskrbnine, propisane za treći razred.

§ 3.

Povrh obskrbnine posebno se zaračunavaju nuzpristojbe prema Cjeniku nuzpristojbi od 11. prosinca 1940. broj 108.744-II-1940 (Narodne novine od 31. prosinca 1940. broj 274) tako, da se pristojbe prema tom cjeniku povisuju, i to za rentgenska snimanja i zubotehničke radove za 300% pristojbe prema čl. 3. spomenutog cjenika od 25% na 40% , a sve ostale nuzpristojbe za 200% od temeljnih ciena, označenih u spomenutom cjeniku.

§ 4.

Za bolestnike u drugom razredu ubiru se sve nuzpristojbe prema spomenutom cjeniku, dok se za bolestnike u trećem razredu ubiru samo nuzpristojbe za rentgenske snimke, sadrene povoje i modele, pretok (transfuziju) krvi, liečenje radijem, trachealne kanile i skupe zubotehničke radove prema točkama 57. i 59. člana 4. spomenutog cjenika.

Nuzpristojbe plaćaju osobe, oblasti i ustanove, koje su dužne podmiriti obskrbninu.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se počevši od 1. kolovoza 1943. Njome se stavlja izvan kreposti ovdašnja naredba od 17. travnja 1943. broj 25684-1943.

U Zagrebu, dne 30. srpnja 1943.

Ministar narodne prosvjete:

Dr. Mile Starčević, v. r.

(Broj: 1972-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 10. kolovoza 1943. broj 180.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 31. srpnja 1943. broj 17.388-Š-1943 o ukidanju stavke 3. člana 49. uredbe od 23. travnja 1936. M. s. broj 268-1936 i stavke 7. člana 20. pravilnika od 17. kolovoza 1938. broj 18.000-38

Na temelju § 5. st. 2. zakonske odredbe od 18. travnja 1942. broj CIII-760-Z-1942 o ravnateljstvima šuma i o ovlaštenjima ministru šumarstva i rudarstva, da naredbama uređuju šumarsku službu (Narodne novine od 20. travnja 1942. broj 87), propisujem ove naredbu:

§ 1.

Ukida se stavka 3. čl. 49. uredbe o organizaciji Miministarstva šuma i rudnika i područnih ustanova i o upravi državnim šumama i državnim rudarskim poduzećima od 23. travnja 1936. M. s. br. 268 (Službene novine od 1. svibnja 1936. broj 99-XXI).

§ 2.

Ukida se stavka 7. čl. 20. pravilnika o izkorišćivanju državnih šuma u vlastitoj režiji od 17. kolovoza 1938. broj 18000-38 (Službene novine od 10. listopada 1938. broj 231-LXIX).

§ 3.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 31. srpnja 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

(Broj: 1969-D.V.-1943)

* Narodne novine od 11. kolovoza 1943. broj 181.

NAREDBA

Ministarstva unutarnjih poslova od 5. kolovoza 1943. N. O. broj 1568, kojom se na temelju člana 10. pravilnika o radu pomoćnog osoblja u javnoj i posebničkoj službi S. broj 11368 od 27. svibnja 1938. nadopunjuje propisnik o službenom radnom odielu zdravstvenih pomoćnika i razkužitelja od 18. svibnja 1942. broj 30950-Z-II-1942 (Narodne novine od 29. svibnja 1942. broj 118)

§ 1.

U § 1. iza točke 7. dodaje se:

»8. Zimski kaput izrađen od tkanine tamne boje, kratki, na dva reda puceta, sa dva vanjska i dva nutarnja džepa. Kaput je podstavljen pamukom.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 5. kolovoza 1943.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

(Broj: 1994-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 12. kolovoza 1943. broj 182.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 31. srpnja 1943. broj 6435-1943 o odkupnim i prodajnim cienama siena i slame

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Odkupne ciene siena i slame ustanovljuju se kako sliedi:

1. za poluslađko livadsko sieno	Kn 550.—
2. za sladko sieno	Kn 600.—
3. za crvenu djetelinu i lucernu	Kn 700.—
4. za otavu	Kn 700.—
5. za kiselo sieno i slamu za stelju	Kn 450.—
6. za zobnu slamu	Kn 500.—

sve za 100 kg neprešanog, nezamuljenog i nepljesnivog, zdravog siena i slame, bez šaša, žukve i korova s dopremom u skladište kupca.

Ciene ustanovljene ovom oblastnom odlukom, obvezatne su i za sve neizvršene zaključke o sienu, koji su sklopljeni uz više ciene.

II.

Trgovci na veliko smiju na ciene, ustanovljene pod točkom I. ove oblastne odluke, dodati za prešanje siena i slame u bale, te za dovoz u željeznička kola ili teglenicu (šlep), kao i za svoju ukupnu (brutto) zaradu, najviše Kn 170.— za prešanje siena i Kn 190.— za prešanje slame, sve za 100 kg.

III.

Trgovci na malo, koji prodaju sieno potrošaču, smiju na ciene trgovaca na veliko dodati:

1. sve stvarno plaćene prievozne, pretovarne i iztovarne troškove od utovarne postaje do svojega poduzeća;

2. obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako njihovo poduzeće nije u istoj obćini, u kojoj je trgovac na veliko;

3. u ime ukupne (brutto) zarade najviše 9% od prodajne ciene.

IV.

Ciene trave djeteline i lucerne u nepokošenom stanju mogu biti samo tolike, da ciene trave, djeteline i lucerne u pokošenom i osušenom stanju ne prelaze odkupne ciene, ustanovljene u točki I. ove oblastne odluke.

Svi pravni poslovi (o odkosu ili zakupu livada, sjenokoša ili djetelišta, ma kakve god vrste oni bili), moraju u pogledu ciena biti u skladu s propisom prednje stavke ove točke.

V.

Prekršitelji ove oblastne odluke bit će kažnjeni po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VI.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* kojega dana prestaje vriediti oblastna odluka o odkupnim i prodajnim cienama siena i slame od 21. svibnja 1943. broj 4485-1943 (Narodne novine od 29. svibnja 1943. broj 122).

U Zagrebu, dne 31. srpnja 1943.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Ing. Radoslav Lorković, v. r.

(Broj 1997-D.V.-1943)

* Narodne novine od 12. kolovoza 1943. broj 182.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 11. kolovoza 1943. broj 89.709-1943 o razpodjelbi električne struje, koju proizvodi Gradska električna centrala u Zagrebu

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941 o uređenju prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe, a u sporazumu s Ministarstvom ununtarnjih poslova propisujem sliedeću naredbu:

§ 1.

Ovlašćuje se obćina kraljevskog i slobodnog grada Zagreba, da u svrhu racionirane razpodjelbe električne struje, koju proizvodi i prodaje Gradska električna centrala u Zagrebu, može izdavati propise o ograničenju odnosno o uzkrati prodavanja električne struje, kao i o davanju novih i proširenju postojećih priključaka, prema propisima ove naredbe.

§ 2.

Propisi ove naredbe u pogledu racioniranja razpodjelbe električne struje odnose se na posebnička, državna i samoupravna obrtna i veleobrtna poduzeća, koja se nalaze na području, koje Gradska električna centrala u Zagrebu obskrbljuje strujom. Isto se tako

propisi ove naredbe odnose i na sve potrošače — preprodavače električne struje Gradske električne centrale u Zagrebu te na Državno električno poduzeće i na Udružene električne centrale Zagreb-Karlovac.

§ 3.

Novi priključci električne struje i proširenje postojećih mogući su, s obzirom na važnost poduzeća za obće probitke, prema sliedećem redosliedu:

a) za poduzeća i ustanove, koje rade za potrebe oružanih snaga i za potrebe državnih željeznica;

b) za poduzeća i ustanove, koje rade za potrebe javnog zdravstva, javnih radova te za ostale životne potrebe građanskog pučanstva;

c) za sva ostala poduzeća.

Uvođenje novih i proširenje postojećih priključaka električne struje vršit će se istodobno s oduzimanjem odgovarajućih količina struja od manje važnih potrošača prema prednjem redosliedu.

§ 4.

Za ocjenjivanje potrebe uvođenja novih i proširenja postojećih priključaka električne struje, kao i za provedbu potrebnih ograničenja potrošnje električne struje osniva se pri Gradskom poglavarstvu u Zagrebu savjetodavno povjerenstvo, koje se sastoji od jednog predstavnika obćine kraljevskog i slobodnog grada Zagreba, od po jednog izaslanika Ministarstva narodnog gospodarstva — Glavnog ravnateljstva za obrt, veleobrt i trgovinu i Ministarstva oružanih snaga, te od po jednog predstavnika Gradske električne centrale u Zagrebu,

Veleobrtne komore u Zagrebu i Obrtne komore u Zagrebu.

Predstavnik občine kraljevskog i slobodnog grada Zagreba je predsjednik povjerenstva.

Povjerenstvo donosi svoje odluke zaključcima.

Povjerenstvo može prema potrebi zatražiti suradnju stručnjaka i drugih zanimanih osoba, koje mogu suradivati u radu povjerenstva. Takvi suradnici nemaju prava glasa kod donošenja zaključka.

Poslovanje povjerenstva uređuje se poslovnikom, što ga izdaje načelnik občine kraljevskog i slobodnog grada Zagreba, a odobrava Ministarstvo narodnog gospodarstva u sporazumu s Ministarstvom unutarnjih poslova.

§ 5.

Povjerenstvo predlaže svoje zaključke Gradskom poglavarstvu u Zagrebu, koje o tom kao prvomolbena obća upravna oblast odlučuje po slobodnoj razsudi.

Nezadovoljnoj stranci pripada pravo utoka na Ministarstvo narodnog gospodarstva — Glavno ravnateljstvo za obrt, veleobrt i trgovinu. Utok nema odgodne moći.

§ 6.

Zahtjevi i tužbe za naknadu štete, nastale provedbom ove naredbe, nisu dopustivi.

§ 7.

Tko se ne pridržava uvjeta, propisanih odlukama, izdanim na temelju ove naredbe, kaznit će se novčanom kaznom do 100.000 Kn. Proti takvim osobama može se

u težim ili ponovljenim slučajevima uz novčanu kaznu izreći i kazna obustave davanja električne struje na određeno vrieme.

U slučaju neutjerivosti pretvara se novčana kazna u kaznu zatvora prema razsudi oblasti, a najviše do tri mjeseca.

Prvomolbene kaznene odluke izdaje Gradsko poglavarstvo u Zagrebu.

Novčane kazne idu u korist državne blagajne.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 11. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

(Broj: 2032-D.V.-1943)

* Narodne novine od 13. kolovoza 1942. broj 183.

POGLAVNIKOVA ODREDBA O POMILOVANJU

JA
POGLAVNIK
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

odlučio sam putem milosti podieliti ovo pomilovanje

§ 1.

Opraštam i predajem zaboravi sve kažnjive čine, koje su počinili pripadnici oružanih snaga od 10. travnja 1941. do dana 27. srpnja 1943. bez obzira na to, da li je postupak za te kažnjive čine poveden ili se nalazi u toku, ili je već izrečena osuda, bila ona pravomoćna ili ne, a ako postupak nije proveden, nema se ni provesti.

§ 2.

Od ovog pomilovanja izuzimaju se:

1. svi oni, koji su pobjegli u inozemstvo ili su do dana proglašenja ove odredbe sakrivali svoje boravište. Na vojne bjegunce i vojne neposlušnike primienit će se ova odredba, ako se u roku od 14 dana, računajući od dana iza proglašenja ove odredbe vrate u svoju po-

strojbu ili na svoju službu, ili ako se prijave bilo kojoj vojničkoj ili građanskoj oblasti radi upućivanja u svoju postrojbu ili službu;

2. svi oni, koji su u roku, označenom u § 1., kao počinitelji ili kao sudionici počinili kažnjive čine iz §§ 91. do 98. a), 105. do 110., 113. do 117., 121., 122., 167. odj. 2., 319., 326. do 332., 334., 336., 384. do 387. kaznenog zakonika; nadalje kažnjive čine iz toč. 1. zakonske odredbe za obranu naroda i države od 17. travnja 1941.; iz §§ 36. do 38., 42., 45. do 48., 69., 73. odj. 1., 77., 79., 96., 120., 127., 129., 130. odj. 1. i odj. 3. i 131. vojnog kaznenog zakonika; iz § 1. zakonske odredbe o promjeni zakonske odredbe o priekom sudu i zakonske odredbe o pokretnom priekom sudu od 5. srpnja 1941. broj CXXXIV-613-Z. p.- 1941. i iz § 2. toč. 4., 5., 10., 15. i 16. zakonske odredbe o ratnim sudovima;

3. svi oni, koji su počinili bilo koji kažnjivi čin u namjeri, da pomognu djelatnost vanjskih ili unutarnjih neprijatelja Nezavisne Države Hrvatske ili njezinih saveznika i

4. svi oni, nad kojima je do dana proglašenja ove odredbe ovršena smrtna kazna.

§ 3.

Ako se u toku postupka ili na glavnoj razpravi zbog bilo kojeg kažnjivog čina, označenog u § 2. toč. 2. ove odredbe, naknadno ustanovi, da takav kažnjivi čin ne predleži, ali da predleži drugi koji kažnjivi čin, na koji bi se ova odredba o pomilovanju imala primieniti, onda će se i na takove slučajeve primieniti § 1. ove odredbe o pomilovanju.

§ 4.

Svi oni, na koje se odnosi pomilovanje iz § 1., ako su sposobni za vojnu službu, bit će na ovršenje iste upućeni.

§ 5.

U svima slučajevima pomilovanja ostaju netaknuta prava države na naknadu štete, na naknadu troškova kaznenog postupka i troškova ovršenja kazne, a isto tako ostaju netaknuta prava posebničkih osoba na naknadu štete i na naknadu troškova kaznenog postupka.

§ 6.

Ministar oružanih snaga rješavat će sva prieporna pitanja, ako nastane sumnja, kako se ima primieniti ova odredba o pomilovanju.*

U Zagrebu, dne 13. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: 2057-D.V.-1943.

---

* Narodne novine od 14. kolovoza 1943. broj 184.

OBLASTNA ODLUKA

Velike župe Vinodol i Podgorje u Senju broj 5472-1943 od 12. srpnja 1943. o ustanovljenju najviše ciene morske ribe

Temeljem § 7. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 i ovlaštenja istog ureda broj 5090-III-1943 od 19 lipnja 1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Najviše prodajne ciene svježe morske ribe na malo na području velike župe Vinodol i Podgorje ustanovljuju se kako sliedi:

Sardela, velika prava	80 Kn
Sardela, mala . . . . ,	60 „
Sardela, sarag veliki	48 „
Sardela, sarag mali	36 „
Sardela, sarag srednji	40 „
Sardela, sitni (pištač)	24 „
Inćun, veliki (vinćol)	60 „
Inćun, srednji (vinćol)	40 „
Inćun, manji (vinćol)	24 „

Gira, mendula velika	60 Kn
Gira, mendula manja	40 „
Skuša, lokarda	120 „
Skuša, golac	80 „
Skuša, golčić mali	60 „
Plavica ljulja	80 „
Tuna	160 „
Palamida	120 „
Rumbac	70 „
Oliga	80 „
Pišmolj, mali	60 „
Golub, žaba, kamenica, mačke i sl. očišćeno	100 „
Sipa	60 „
Hobotnica, manja	60 „
Hobotnica, velika	40 „
Rak, škamp mali	100 „

Ove ciene vriede za mjesta uz morsku obalu

U gradu Senju može biti ciena ribe, ulovljena sjeverno od grada, za 5—8% veća. Ciene u zaleđu mogu biti za toliko veće, koliko iznose prievozni odnosno prienosni troškovi ribe.

II.

Ciena ribe na veliko mora biti niža za 15% od ciene ribe na malo.

III.

Za ribu, koja se lovi u ograničenim količinama, prepušta se utvrđivanje ciene u slobodnoj prodaji.

Ovo se odnosi na sliedeće vrste ribe: arbun, grun, jastog, kantra, konj, liganj, lovrata, luben, oslić veliki, pic, pišmolj veliki, zarog, škamp veliki, trilja, ušata i zubatac.

IV.

Prekršaji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-1941, preinačene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

V.

Ova oblastna odluka stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* kada prestaje vriediti oblastna odluka ove velike župe broj 3947-1942 od 27. lipnja 1942.

U Senju, dne 12. srpnja 1943.

Veliki župan:

Marijan Nikšić, v. r.

---

* Narodne novine od 14. kolovoza 1943. broj 184.

OBLASTNA ODLUKA

Velike župe Sana i Luka u Banjoj Luci od 14. srpnja 1943. broj 12463 o ustanovljenju i određivanju nadnice i plaća poljodjelskih radnika na području velike župe Sana i Luka

Temeljem § 4. zakonske odredbe od 10. lipnja 1941. broj CLIX-345-Z. p.-1941 o velikim županima i § 7. zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Poljodjelski poslovi u nadnici bez hrane

Poslodavci su dužni plaćati radnicima:

a) za lakše poslove na polju, povrtnjaku, voćnjaku, vinogradu te u skladištima (pljevljenje, vođenje konja, prevrtanje kukuruza, rešetanje žitarica, zakapanje, vezanje, branje voća, grožđa i slično) po satu 15 Kuna.

b) za srednje težke poslove u polju, vinogradu te skladištima (sve vrste kopanja, kupljenje siena, vezanje žita, gnojenje (đubrenje), branje kukuruza, nošenje kukuruza u kukuružnjak, rezanje kukuruzovine, vezanje lana, čupanje graha, krunjenje kukuruza, nošenje pljeve

kod vršitbe, kolčenje, kopanje jama u vinogradu, okapanje vinograda, nošenje grožđa, tieštenje (prešanje) i sl.) po satu 20 Kuna.

c) za težke poslove (košnja sve zelene trave-krme, djeteline, grahorice i graška, livada, čišćenje jaraka, nošenje vreća, košnja žitarica i ostalog bilja, bacanje snopova, svi poslovi oko vršitbe, prskanje voćaka i vinove loze, nošenje tereta i slično) po satu 25 Kuna.

d) za posebne stručne poslove i to:

1. za ciepljenje voćaka i vinove loze po satu 30 Kn,

2. za orezivanje voćaka i vinove loze po satu 30 Kn.

II.

Za poljodjelske poslove stalnih radnika, namještenih kod Trapiskog samostana »Marija Zviezda« u Delibašinu Selu, dužan je poslodavac plaćati prema provedenim godinama u službi i prema sposobnosti u poslu od 18 do 23 Kune po satu počam od 1. svibnja 1943. Osim toga ovim poljodjelskim radnicima pripadaju sva prava, dobivena skupnim ugovorom od 25. travnja 1942., i sva ostala prava, koja su radnici do sada uživali od poslodavca.

III.

Poljodjelski poslovi u akordu

Poslodavci su dužni plaćati radnicima:

1. za košnju žitarica i sočivnjača kosom zajedno sa skupljanjem, vezanjem i slaganjem u krstove po 1 kat.

jut. 100 Kn dotične žitarice odnosno sočivnjače ako usjev dobro stoji, ako je usjev riedak i slab tada manje. a ako je polegao tada više; ako vlastnik kosi sam kosačicom, tada dobivaju radnici 50 Kn po 1 kat. jut. za sve preostale poslove;

2. za košnju livada i djeteline kosom po 1 kat. jut. 320 Kn;

3. za razčupavanje šećerne repe te za prvu i drugu košnju po kat. jut. 3600 Kn;

4. za vađenje šećerne repe, čišćenje, okidanje lišća, slaganje u gomile te pokrivanje lišćem po kat. jut. 2100 Kn ako su redovi razmaka po 14 coli, a 1600 Kn ako su redovi razmaka po 17 coli;

5, rezanje konoplje te za vezanje osušene konoplje u snopove od 6 cola plaća se po kat. jut.:

a) za konoplju, posijanu u razmaku od 4.50 cola, po 1800 Kn;

b) za konoplju, posijanu u razmaku od 7 cola, po 1700 Kn;

c) za konoplju, posijanu u razmaku od 9 cola, po 1400 Kn;

6. za čupanje lana po 1 kat. jut. 2.700 Kn;

7. za vršitbu svih žitarica s nošenjem vreća u skladište radnicima (izuzevši dvoritelje stroja) 3.5% dotične žitarice, a bez nošenja vreća 3%. Kod ušurne obrtne vršitbe s tovarenjem vreća u kola plaća se radnicima (bez dvoritelja stroja) 3%.

IV.

Vincilirski poslovi

Vinogradari moraju plaćati za obrađivanje vinograda (crtanje, rezanje, kolčenje, 4 kopanja, 4 rezanja, 4 prskanja, prvo zalamanje, drugo zalamanje sa kidanjem zaperaka, izgrtanjem, krunjenje tieštenje, (prešanje, zagrtanje) po 1 kat jut. 24.000 Kn. Vinogradari mogu vincilirima u naravi dati žito, vino i rakiju, ali se vriednost ovih davanja u naravi ima obračunati prema maksimiranim cienama i odbiti od iznosa od 24.000 Kn.

Ukoliko vincilir ima u vinogradu stan, tada je dužan taj vinograd čuvati i držati u redu (uređivati staze i obale, propuštati vodu i održavati red).

Vincilirima se odkazuje na 6 tjedana ili 1. listopada, pa im prema tome služba prestaje 15. studenoga.

V.

Stalne godištne suge i mjesečari

1. Stalnim godištnim slugama (deputatistima) dužni su posjednici gospodarstava davati godišnje u novcu Kn 18.000.

Mjesečarima se ima plaćati:

1. mladićima od 14 do 18 godina mjesečno Kn 2.400.—,

2. kravarima, volarima i kočijašima mjesečno Kn 3.000.—.

Ukoliko stalne godištne sluge i mjesečari primaju sada veća ili povoljnija primanja bilo u naravi bilo u novcu, imaju zatražiti i nadalje dosadašnji način plaćanja, koji je za njih povoljniji.

Stalne godištne sluge i mjesečari moraju raditi, kako je to do sada bilo uobičajeno, pa moraju prije početka rada u polju obaviti čišćenje radne stoke i staja, stoku nahraniti i napojiti, kako bi zajedno s nadničarima počeli raditi, a po svršetku dnevnih poslova na polju ponovno urediti staje, nahraniti, napojiti i otimariti radnu stoku.

U redovitim prilikama može se odkazati mjesečarima svakog 1. i 15. u mjesecu s 15-dnevnim odkaznim rokom, godištnim slugama 12. veljače i kolovoza sa 6-tjednim odkaznim rokom, inače po propisima služinskog ureda za ladanje.

VI.

Plaćanje za sprežni rad

Za oranje stočnom spregom plaća se vlastniku sprege 1.000 Kn za oranje po 1 kat. jut. Za srednje oranje po 1 kat. jut. plaća se 1.300 Kn

Za zubljenje i brananje 300 Kn po 1 kat. jut.

Za sjetvu 150 Kn po 1 kat. jutru.

Za prievoz kolima s teretom ima se platiti 50 Kn po 1 prevaljenom kilometru po dobrom putu, a na lošijem putu 65 Kn, sve za teret od 1.000 kg odnosno 2 prostorna metra.

VII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a vriedi od 1. svibnja 1943.

Banja Luka, 9. kolovoza 1943.

Veliki župan:

Prof. Husein F. Alić, v. r.

* Narodne novine od 16. kolovoza 1943. broj 185.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 29. srpnja 1943. broj 6341-1943, kojom se na temelju zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183) o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica nadopunjuje oblastna odluka od 27 .svibnja 1943. broj 4140-1943 o najvišim prodajnim cienama podplatne kože za opanke u pojasima (fašama) za proizvoditelje i o najvišim dozvoljenim postotcima ukupne (brutto) zarade kod prodaje podplatne kože za opanke u pojasima (fašama) u trgovini na malo (Narodne novine od 9. lipnja 1943. broj 130)

I.

U točki 1/3. iza rieči »za 1 pojas (fašu)« stavlja se sliedeće:

»u širini 14 cm

1a) pojasi (faše) Ia	Kn 540.—
2a) pojasi (faše) IIa	Kn 420.—
3a) pojasi (faše) IIIa	Kn 300.—

za 1 pojas (fašu) u širini 19 cm«.

II.

Iza točkeII/2. stavlja se sliedeće:

»Kod toga mora se uzeti temeljna ciena za pojedinu vrstu po paru:

a) **pojasi (faše) Ia:**

prvi par: 14 cm širine Kn 180.—,
a 19 cm širne Kn 250.—

drugi par
(sredina kože): 14 cm širine Kn 130.—,
a 19 cm širine Kn 180.—

treći par
(koža do vrata): 14 cm širine Kn 70.—,
Kn 380.—

a 19 cm širine Kn 110.—
Kn 540.—

b) **pojasi (faše) IIa:**

prvi par 14 cm širine Kn140.—,
a 19 cm širine Kn 190.—

drugi par
(sredina kože): 14 cm širine Kn 100.—,
a 19 cm širine Kn 140.—

treći par
(koža do vrata): 14 cm širine Kn 60.—,
Kn 300.—
a 19 cm širine Kn 90.—
Kn 420.—

c) **pojasi (faše) IIa:**

prvi par: 14 cm širine Kn 100.—,
a 19 cm širine Kn 140.—

drugi par
(sredina kože): 14 cm širine Kn 70.—,
a 19 cm širine Kn 100.—

treći par
(koža do vrata): 14 cm širine Kn 40.—,
Kn 210.—
a 19 cm širine Kn 60.—
Kn 300.-«

III.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 29. srpnja 1943.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Ing. Radoslav Lorković, v. r.

(Broj: 1998-D.V.-1943)

* Narodne novine od 17. kolovoza 1943. broj 186.

NAREDBA

ministra pravosuđa i bogoštovlja od 15. srpnja 1943. broj 5687-B-1943, kojom se na temelju zakonske odredbe od 27. prosinca 1941. broj CDLXXI-2361-Z-1941 o ovlaštenju ministru pravosuđa i bogoštovlja za izdavanje naredaba o državnoj pomoći vjerskim zajednicama i njihovu svećenstvu (Narodne novine od 30. prosinca 1941. broj 213) preinačuje naredba ministra pravosuđa i bogoštovlja o izplati državne pomoći svećenicima Hrvatske pravoslavne crkve, njihovim udovicama i njihovoj sirotčadi od 30. srpnja 1942. broj 1810-Z-1942 s promjenom od 7. lipnja 1943. broj 4033-B-1943

§ 1.

U trećoj stavci § 4. naredbe Ministarstva pravosuđa i bogoštovlja o izplati državne pomoći svećenicima Hrvatske pravoslavne crkve, njihovim udovicama i njihovoj sirotčadi (Narodne novine od 31. srpnja 1942. broj 170) s promjenom od 7. lipnja 1943. broj 4033-B-

1943 (Narodne novine od 11. lipnja 1943. broj 132) umjesto rieči: »Kn 2.500.—« stavljaju se rieči: »Kn 3.000.—«.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a ima se primjenjivati počevši od 1. srpnja 1943.

U Zagrebu, dne 15. srpnja 1943.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

(Broj: 1999-D.V.-1943.)

* Narodne novine od 17. kolovoza 1943. broj 186.

NAREDBA

ministra pravosuđa i bogoštovlja od 16. kolovoza 1943. broj 35388-1943, kojom se mienja naredba ministra pravosuđa i bogoštovlja o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudbenih službenika, koja su obavljena u korist i o trošku privatne stranke i na njezin zahtjev od 23. prosinca 1941. broj 2334-Z-1941 s promjenom od 20. srpnja 1942. broj 1764-Z-1942

Na temelju § 1. zakonske odredbe, kojom se ministar pravosuđa i bogoštovlja ovlašćuje, da donosi, mienja i dopunjuje naredbe o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudbenih službenika, koja su obavljena u korist i o trošku privatne stranke i na njezin zahtjev od 12. prosinca 1941. broj CDLIII-2228-Z-1941 (Narodne novine od 13. prosinca 1941. broj 202) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Paragraf 4. naredbe o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudbenih službenika, koja su obavljena u korist i o trošku privatne stranke i na njezin zahtjev od 23. prosinca 1941 broj 2334-Z-1941 (Narodne novine od 27. prosinca 1941. broj 211) s promjenom od 20. srpnja 1942. broj 1764-Z-1942 (Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163) mienja se i glasi:

»Dnevnice za službena putovanja izplaćuju se:

1. činovnicima III. i IV. činovnog razreda u iznosu od Kuna 600.—

2. činovnicima V. činovnog razreda u iznosu od Kuna 540.—

3. činovnicima VI. činovnog razreda u iznosu od Kuna 480.—

4. činovnicima VII. i VIII. činovnog razreda u iznosu od Kuna 420.—

5. činovnicima IX. i X. činovnog razreda u iznosu od Kuna 360.—

6. činovnicima XI. činovnog razreda, činovničkim vježbenicima sa sveučilištnom izobrazbom kao i ugovornim službenicima s jednakom izobrazbom u iznosu od Kuna 320.—

7. činovnicima XII. činovnog razreda, činovničkim vježbenicima s podpunom srednjoškolskom izobrazbom kao i ugovornim službenicima s jednakom izobrazbom Kuna 280.—

8. činovničkim vježbenicima s nepodpunom srednjoškolskom izobrazbom kao i ugovornim službenicima s jednakom izobrazbom i dočnovnicima u iznosu od Kuna 240.—

9. podvornicima i ugovornim službenicima, koji su određeni da vrše službu podvornika u iznosu od Kuna 200.—«

§ 2.

Treća stavka § 7. mienja se i glasi:

»Činovnicima, činovničkim vježbenicima, ugovornim službenicima sa sveučilištnom izobrazbom pripada po

15 Kuna, a svim ostalim službenicima po 10 Kuna od jednog kilometra.«

§ 3.

U točki 2. § 9. mjesto rieči: »50 Kuna« stavljaju se rieči: »100 Kuna«.

§ 4.

U prvoj stavci § 15. mjesto rieči: »20 Kuna« stavljaju se rieči: »40 Kuna«, a mjesto rieči: »30 Kuna« stavljaju se rieči: »60 Kuna«.

U trećoj stavci § 15. mjesto rieči: »10 Kuna« stavljaju se rieči: »20 Kuna«.

§ 5.

U prvoj stavci § 16. mjesto rieči: »25 Kuna stavljaju se rieči: »50 Kuna«, a mjesto rieči: »35 Kuna« stavljaju se rieči: »70 Kuna«.

§ 6.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 16. kolovoza 1943.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

---

* Narodne novine od 17. kolovoza 1943. broj 186.

NAREDBA

Ministarstva pravosuđa i bogoštovlja od 21. srpnja 1943. broj 26401 o osnivanju mjestnog suda za upravnu obćinu Lipik Vanjski sa sjedištem u Lipiku

§ 1.

Na temelju propisa § 1. zakona od 3. listopada 1876. o mjestnim sudovima i o postupku pred njima osniva se za novoustrojenu obćinu Lipik Vanjski mjestni sud sa sjedištem u Lipiku, a mjestna nadležnost njegova određuje se upravnim područjem obćine Lipik Vanjski, i to poreznim obćinama Dobrovac, Filipovac, Kragulj, Pakračka Klisa. Prekopakra i Šeovica.

Mjestna nadležnost dosadanjeg mjestnog suda u Lipiku obuhvaća područje upravne obćine Lipik.

§ 2.

Sudbenost, označenu u članu 3. zakona od 6. veljače 1929. o proširenju nadležnosti mjestnih sudova odnosno označenu u § 45. uvodnog zakona za zakon o sudbenom postupku u građanskim parnicama, kojima je promienjen propis § 21. zakona od 3. listopada 1876. o mjestnim sudovima i postupku pred njima, vršit će novi mjestni sud do iznosa od 300 Kuna.

§ 3.

Broj prisjednika za novoosnovani mjestni sud ustanovljuje se sa dvanaest.

§ 4.

Novi mjetni sud počet će uredovati dana 1. rujna 1943. Za razprave, zametnute na tužbe, predane prije 1. rujna 1943., kao i za ovršni postupak, poveden na temelju osuda koje su postale ovršive do dana 1. rujna 1943., ostaje nadležnost dosadašnjeg mjestnog suda u Lipiku netaknuta.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 21. srpnja 1943.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

(Broj: 1991-D.V.-1943)

* Narodne novine od 17. kolovoza 1943. broj 186.

ZAKONSKA ODREDBA
o prometu umjetnim sladilima

I. Pojam umjetnih sladila

§ 1.

Umjetnim sladilima smatraju se sve kemijski proizvodi bez obzira pod kojim zaštitnim nazivom dolaze u promet, a koji imaju jače sladno djelovanje od jednake količine sladora.

II. Nadzor nad prometom

§ 2.

Umjetna sladila smiju uvoziti samo trgovine liekovima na veliko (veledrogerije) i Središnjica za šećer u Zagrebu.

Trgovine liekovima na veliko smiju izdavati umjetna sladila samo ljekarnama, navedenim u § 5. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom liekova, koje ljekarne smiju prema postojećim propisima neposredno izdavati potrošačima umjetna sladila.

Središnjica za šećer smije izdavati umjetna sladila obrtničkim i veleobrtničkim poduzećima u smislu § 4. stavke druge točke c) i u smislu § 5.* ove zakonske odredbe.

Trgovina liekovima na veliko i Središnjica za šećer mogu si za pokriće svojih potreba zamjenito izdavati umjetna sladila.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 23. kolovoza 1943. broj 188.

§ 3.

Nijedno umjetno sladilo, namienjeno prodaji u ljekarnama, ne može se pustiti u promet prije, nego ga odobri Ministarstvo unutarnjih poslova — Glavno ravnateljstvo za zdravstvo, koje mu odobrava naziv, oblik i veličinu zamotka, te cienu.

Umjetna sladila, određena za obrtničke i veleobrtničke svrhe, stavljat će se u promet u zamotcima, kojih će oblik i veličinu propisati Ministarstvo državne riznice — Odjel za carine, a ciena će biti oblastno utvrđena.

§ 4.

Načelno se zabranjuje upotreba umjetnih sladila za izradbu živežnih namirnica bilo koje vrste.

Od toga se izuzima:

a) priredba živežnih namirnica i dietnih sredstava namienjenih bolestnicima u bolnicama, sanatorijima, lječilištima;

b) priprema namirnica u kući za kućnu upotrebu bolestnika;

c) izradba vode i paste za njegu usta i zubi.

Uvoz živežnih namirnica, zaslađenih umjetnim sladilima, zabranjen je.

§ 5.

Iznimno od odredbe § 4. ove zakonske odredbe, a u slučaju nestašice sladora u zemlji, može Ministarstvo unutarnjih poslova — Glavno ravnateljstvo za zdravstvo dozvoliti u sporazumu s Ministarstvom državne riznice domaćim obrtnicima i veleobrtnim poduzećima izradbu živežnih namirnica zaslađenih umjetnim sla-

dilima. Takve namirnice moraju imati vidljivu oznaku »priređeno s umjetnim sladilom«, a izdavati se smiju samo onim osobama, koje ih izričito traže.

Radi istog razloga iz stavke prve može se dozvoliti slobodna upotreba umjetnih sladila za kućnu potrošnju.

§ 6.

Umjetna sladila i njima zaslađene živežne namirnice, uvezene preko carinarnica od neovlaštenih osoba, mogu ove o svom trošku vratiti u inozemstvo, ako to od carinske oblasti zatraže. U protivnom slučaju neovlašteno uvezena sladila i njima zaslađene živežne namirnice zapljenjuje carinska oblast i prodaje ovlaštenicima iz § 2. ove zakonske odredbe, a novac, dobiven prodajom, predaje po odbitku redovitih carinskih daća Posebnom računu (fondu) za suzbijanje kriomčarenja umjetnih sladila.

Ako se umjetna sladila i njima zaslađene živežne namirnice, uvezene po neovlaštenim osobama, ne mogu prodati, ima ih carinska oblast uništiti.

§ 7.

Nadzor nad ukupnim prometom i upotrebom umjetnih sladila vrši Ministarstvo državne riznice.

III. Kaznene odredbe

§ 8.

Kaznit će se novčanom kaznom u visini od jednostrukog do peterostrukog iznosa nenaplaćenih ili plaćanju podložnih carinskih i drugih daća:

1. tko umjetna sladila neovlašteno proizvodi, nabavlja, drži, prodaje ili na drugi način stavlja u promet;
2. tko neovlašteno proizvodi, prerađuje i prodaje živežne namirnice, zaslađene umjetnim sladilima.

Kad se ne bude mogla ustanoviti visina nenaplaćenih ili plaćanju podložnih carinskih ili drugih daća, izricat će se kazna u novčanom iznosu do 500.000 Kuna.

§ 9.

Prednjom kaznom kaznit će se i kriomčarenje umjetnih sladila i njima zaslađenih živežnih namirnica, kao i ostala kaznena djela, izvršena povredom carinskog zakona ili drugih carinskih propisa.

§ 10.

Umjetna sladila, nađena kod neovlaštenih osoba, ili ona kojima se ne može utvrditi vlastnik, smatraju se kao roba inozemnog podrietla, koja je na kriomčarski način unesena u Nezavisnu Državu Hrvatsku i kao takva se ima zaplieniti.

Isto takvom robom smatrat će se umjetna sladila, nađena kod ovlaštenih osoba, za koja ove ne budu mogle dokazati, da su ih nabavile na propisan način.

§ 11.

Umjetna sladila, navedena u prednjem paragrafu, i živežne namirnice, koje su predmet krivnje po ovoj zakonskoj odredbi, zaplienit će se i prodati.

Novac, dobiven prodajom, predaje se Posebnom računu (fondu) za suzbijanje kriomčarenja umjetnih sladila.

Ako se zaplienjena umjetna sladila i živežne namirnice iz stavke prve ne mogu prodati, uništit će ih carinska oblast.

§ 12.

Ostale povrede ove zakonske odredbe i propisa naredaba, koje su izdane na njezinu temelju, kaznit će se kao prekršaji novčanom kaznom u iznosu do 50.000 Kuna.

§ 13.

Poticanje na kažnjivo djelo iz ove zakonske odredbe, pomaganje u njegovu izvršenju i pokušaj ovoga također su kažnjivi po §§ 8. i 12.

§ 14.

Visina kazne odmjerit će se prema stupnju odgovornosti krivca s obzirom na olakotne i otegotne okolnosti, koje predleže.

U slučaju, da su predmetom kažnjivog djela neznatne količine umjetnih sladila ili njima zaslađenih živežnih namirnica, nabavljene za vlastitu ili kućnu upotrebu, mogu se okrivljeni osloboditi od svake kaznene odgovornosti.

§ 15.

Ako se izrečena novčana kazna ne bi mogla naplatiti iz jedne trećine imovine osuđenoga, onda će se ona pretvoriti u zatvor, računajući 300 Kuna za jedan dan zatvora.

Zatvor za djela, kažnjiva po § 8., ne može biti dulji od šest mjeseci, a za djela, kažnjiva po § 12., mjesec dana.

§ 16.

Kazne po ovoj zakonskoj odredbi izriče Ministarstvo državne riznice.

§ 17.

Protiv odluke Ministarstva državne riznice može se podnieti tužba Upravnom sudištu u roku i na način, propisan u zakonskoj odredbi o Upravnom sudištu.

§ 18.

Naplaćene novčane kazne idu u korist Posebnog računa (fonda) za suzbijanje kriomčarenja umjetnih sladila.

§ 19.

Pravo na kazneni progon zastaruje za godinu dana od dana počinjenog djela, a pravo na izvršenje kazne zastaruje za tri godine od dana pravomoćnosti kaznene odluke.

Zastara se prekida svakim radom koji je poduzet protiv počinitelja radi progona kažnjivog djela odnosno radi izvršenja kazni. Svakim ovakvim prekidanjem počinje teći novi rok zastare.

Pravo na kazneni progon odnosno na ovršenje kazne prestaje uobće, ako od dana počinjenog djela prođu tri godine, a da unatoč pokretanju kaznenog progona nije izrečena prvomolbena kaznena odluka, odnosno ako kazna nije izvršena u roku od tri godine nakon dana pravomoćnosti kaznene odluke.

§ 20.

Na slučajeve, koji nisu propisima ove zakonske odredbe uređeni, primjenjivat će se shodno carinski zakon i carinski postupak.

IV. Posebni račun (fond) za suzbijanje kriomčarenja umjetnih sladila

§ 21.

Radi potreba pri suzbijanju kriomčarenja umjetnih sladila, predviđenih ovom zakonskom odredbom, osniva se kod Ministarstva državne riznice »Posebni račun (fond) za suzbijanje kriomčarenja umjetnih sladila«.

§ 22.

Sredstva tog posebnog računa sastoje se:

1. od cjelokupne imovine »Fonda za suzbijanje kriomčarenja umjetnih sladila«, prema stanju toga fonda, na dan, kad ova zakonska odredba zadobije pravnu moć;

2. od novca, dobivenog prodajom zaplienjenih umjetnih sladila i naplaćenih kazni po uredbi o suzbijanju kriomčarenja umjetnih sladila M. S. br. 21 od 21. siečnja 1937.;

3. od doprinosa, koji će plaćati tvornice sladora za slador, prodan na području Nezavisne Države Hrvatske, kao i uvoznici za slador, uvezen iz inozemstva, a koji će doprinos povremeno određivati Ministarstvo državne riznice;

4. od prodanih zaplienjenih predmeta i naplaćenih kazni po ovoj zakonskoj odredbi.

Gotovina tog posebnog računa ulaže se na kamate kod Državnog vjeresijskog zavoda u Zagrebu.

§ 23.

Iz tog posebnog računa vrše se izdatci za:

1. nagrade prijaviteljima i hvatačima za odkrivena i uhvaćena umjetna sladila i njima zaslađene živežne namirnice;

2. nagrade osoblju, uposlenom na radu oko suzbijanja kriomčarenja umjetnih sladila;

3. za troškove, nastale primjenom ove zakonske odredbe, a prema propisima naredaba Ministarstva državne riznice.

§ 24.

Posebnim računom razpolaže ministar državne riznice, te ta razpoložba ne podpada izpitivanju Računskog dvora.

§ 25.

Ministarstvo državne riznice dužno je:

1. brinuti se za ustrojstvo službe oko suzbijanja, odkrivanja i hvatanja kriomčarskih umjetnih sladila i njima zaslađenih živežnih namirnica, te u tu svrhu postavljati potrebno osoblje i određivati mu nagradu;

2. brinuti se o propisnom prikupljanju primitaka Posebnog računa (fonda) i iz njega izplaćivati predviđene izdatke;

3. određivati nagrade prijaviteljima i hvatačima za svako pojedino utvrđeno kažnjivo djelo iz ove zakonske odredbe.

§ 26.

Nagrade prijaviteljima i hvatačima određuje Ministarstvo državne riznice po slobodnoj razsudi za svaki pojedini slučaj, no tako, da iznos nagrade ne može prieći polovicu vriednosti zaplienjenih umjetnih sladila.

U slučaju, da vriednost zaplienjenih umjetnih sladila iznosi manje od 100 Kuna, nagrade se ne će izplaćivati.

Nagrade za uhvačene živežne namirnice, zaslađene umjetnim sladilima, određuje Ministarstvo državne riznice po slobodnoj razsudi, bez obzira na njihovu vriednost.

Zaključni propisi

§ 27.

Na umjetna sladila naplaćuje se pored ostalih državnih daća još i doprinos Posebnom računu (fondu) za izjednačenje ciena u priblžnoj visini prema trošarinskom obterećenju sladora. Visinu doprinosa povremeno određuje ministar državne riznice u suglasju s ministrom narodnog gospodarstva.

§ 28.

Provedba ove zakonske oredbe povjerava se ministru državne riznice u suglasju s ministrom unutarnjih poslova.

§ 29.

Trajanje pravne moći uredbe o suzbijanju kriomčarenja veštačkih sladila M. S. broj 21 od 21. siečnja 1937. produžuje se do dana zadobivanja pravne moći ove zakonske odredbe, s napomenom, da kazne iz njezina člana 21. izriče Ministarstvo državne riznice bez priedloga »uprave fonda«, i da nagrade prijaviteljima i hvatačima određuje po propisu § 26. ove zakonske odredbe.

§ 30.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* kojim danom prestaje vriediti zakon o prometu i kontroli veštačkih sladila od 18. studenoga 1930. kao i svi ostali protivni joj propisi, s napomenom, da će se propis § 27. ove zakonske odredbe primjenjivati s 1. siečnja 1943.

U Zagrebu, dne 18 .kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXVIII-1651-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 19. kolovoza 1943. broj 188.

ZAKONSKA ODREDBA
o promjeni zakonske odredbe o školskim nadzorničtvima od 22. rujna 1942. broj CCLIX-2212-Z-1942 (Narodne novine broj 215 od 24. rujna 1942.)

§ 1.

Treća stavka § 1. zakonske odredbe o školskim nadzorničtvima mienja se i glasi:

»Za područje slobodnog i kraljevskog glavnog grada Zagreba osniva se Školsko nadzorničtvo za grad Zagreb kao posebni ured u sastavu Ministarstva narodne prosvjete, a s istim djelokrugom, koji će ministar narodne prosvjete propisati naredbom za županska školska nadzorničtva.«

Četvrta stavka § 1. briše se.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a istim danom prestaju vriediti protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 18. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXIII-2051-D.V.-1943

Državni prabilježnik — čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 19. kolovoza 1943. broj 188.

RJEŠENJE

ministra unutarnjih poslova od 3. kolovoza 1943. R. D. broj 30731-S-III-1943 o novoj skrižaljci novčanog ekvivalenta zaslužbine u naravi za osiguranike Središnjice osiguranja radnika

Na temelju stavke 2. § 22. zakona o osiguranju radnika od 14. svibnja 1922. odobravam:

zaključak povjerenika Središnjice osiguranja radnika od 6. veljače 1943., članak 9. sjedničkog zapisnika, nadopunjen rješenjem broj 448-1943 od 24. srpnja 1943., kojom je ustanovljena nova skrižaljka novčanog ekvivalenta zaslužbine u naravi za sve osiguranike i za cielo područje Središnjice osiguranja radnika, a koja glasi:

„SKRIŽALJKA"

novčanog ekvivalenta zaslužbine u naravi, određena na temelju § 22. zakona o osiguranju radnika za cielo područje Središnjice osiguranja radnika.

Vrsta zaslužbine u naravi	Novčani ekvivalent u Kn		
I. Podpuna obskrba za odrasle:	dnevno	tjedno	mjesečno
1. sa stanom	42.—	252.—	1.050.—
2. bez stana	35.—	210.—	875.—
II. Podpuna obskrba za kućne pomoćnice, kućnu poslugu i njima slične osobe:			
1. sa stanom	25.—	150.—	625.—
2. bez stana	20.—	120.—	500.—
III. Podpuna obskrba za mornare pomorske plovitbe:			
1. za častnike	70.—	420.—	1.750.—
2. za ostalu posadu	50.—	300.—	1.250.—
IV. Pojedini obroci hrane:			
1. doručak	6.—	36.—	150.—
2. ručak	16.—	96.—	400.—
3. večera	13.—	78.—	325.—

V. Odjeća:	dnevno	tjedno	mjesečno
1. za odrasle	9.—	54.—	225.—
2. za kućne pomoćnice, kućnu poslugu i njima slične osobe .	7.—	42.—	175.—

VI. Obuća:

1. za odrasle	3.—	18.—	75.—
2. za kućne pomoćnice, kućnu poslugu i njima slične osobe .	2.—	12.—	50.—

VII. Stanovi:

1. soba i ujedno kuhinja . .	4.—	24.—	100.—
2. jedna soba i kuhinja . . .	7.—	42.—	175.—
3. 2 sobe i kuhinja	10.—	60.—	250.—
4. 3 sobe i kuhinja	13.50	81.—	337.50
5. svaka daljnja soba . . .	5.—	30.—	125.—
6. posebna soba s pokućtvom .	5.—	30.—	125.—
7. ležaji u zajedničkoj sobi . .	2.—	12.—	50.—

VIII. Ogrjev:

1. za jednu prostoriju . . .	5.—	30.—	125.—
2. za dvie prostorije	7.50	45.—	187.50
3. za tri prostorije	10.—	60.—	250.—
4. za četiri prostorije	12.50	75.—	312.50

IX. svietlo:

1. za jednu prostoriju	0.60	3.60	15.—
2. za dvie prostorije	0.90	5.40	22.50

	dnevno	tjedno	mjesečno
3. za tri prostorije	1.20	7.20	30.—
4. za četiri prostorije	1.50	9.—	37.50

X. Uporaba zemlje i stoke:

1. uživanje zemlje po kat jutru (1600 č. hvati)	4.—	24.—	100.—
2. uporaba konja po komadu	10.—	60.—	250.—
3. uporaba krave po komadu	10.—	60.—	250.—

XI. Živežne namirnice i ostale potrebštine:

1. pšenica	za 100 kg	1.200.—
2. napolica	„ „ „	1.200.—
3. raž	„ „ „	1.200.—
4. kukuruz	„ „ „ „	700.—
5. ječam	„ „ „	1.050.—
6. zob	„ „ „	1.050.—
7. grah	„ „ „	1.400.—
8. krumpir	„ „ „	900.—
9. pšenično brašno 0	„ „ „	10.000.—
10. kukuruzno brašno	„ „ „	2.000.—
11. kruh	po 1 kg	11.—
12. slanina	„ „ „	110.—
13. mast	„ „ „	120.—
14. maslac	„ „ „	280.—
15. ulje	po litri	100.—
16. sir obični	po 1 kg	40.—

	dnevno	tjedno	mjesečno
17. mlieko		po litri	20.—
18. šećer		po 1 kg	100.—
19. prženi ječam		„ „ „	30.—
20. cikorija		„ „ „	50.—
21. sol		„ „ „	12.—
22. vino		po litri	60.—
23. pivo		„ „	16.—
24. ocat		„ „	6.—
25. petrolej		„ „	18.—
26. sapun		po 1 kg	40.—
27. kameni ugljen		za 100 kg	60.—
28. drveni ugljen		„ „ „	50.—
29. ogrjevno drvo		po pr. met.	400.—
30. meso		po 1 kg	120.—

Napomena:

1. Stan u tvorničkoj koloniji uračunava se u svakom slučaju u ekvivalent.

2. Kod drvarskih poduzeća i ugljenokopa u ekvivalent se uračunava drvo odnosno ugljen, ukoliko ga radnik prima.

3. U zaslužbinu u naravi uračunava se i ono, što osiguranik prima za svoju obitelj. Za sve ostale zaslužbine u naravi, za koje nije ovom skrižaljkom ustanovljen novčani ekvivalent, imaju se uzeti ukoliko postoje,

ekvivalenti, ustanovljeni od poreznog ureda, inače se imaju odrediti po stvarnim mjestnim cienama, a po mogućnosti u sporazumu s poreznim uredom.«

Iznosi novčanog ekvivalenta propisani u ovoj skrižaljci primjenjivat će se počevši od 1. rujna 1943., kojim danom prestaje vriediti rješenje Ministarstva udružbe od 13. svibnja 1942. broj 32427-I-3-1942 o novoj skrižaljci novčanog ekvivalenta zaslužbine u naravi (Narodne novine od 19. svibnja 1942. broj 110).*

U Zagrebu, dne 3. kolovoza 1943.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

(Broj: 1970.-D.V.-1943.)

---

* Narodne novine od 18. kolovoza 1943. broj 187.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 6. kolovoza 1943. broj 5481-1943, kojom se na temelju zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183), nadopunjuje oblastna odluka od 25. svibnja 1943. broj 1328-1943 o najnižim odkupnim i najvišim prodajnim cienama starog željeza

I.

Na kraju točke III. oblastne odluke od 25. svibnja 1943. broj 1328-1943 (Narodne novine od 2. lipnja 1943. broj 125) dodaje se sliedeće:

»C. Staro lievano željezo

1. strojni liev	Kn 4.—
2. trgovački liev	Kn 3.20

sve za 1 kg izabrane robe postavno skladište trgovca.

Za kolske dobave od najmanje 10 tona kod prodaje utovareno u željeznička kola na željezničkoj postaji sjedišta skladišta trgovca imaju se najviše prodajne starog lievanog željeza povećati za Kn 0.30 po 1 kg.«

II.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Ing. Radoslav Lorković, v. r.

(Broj: 2031-D.V.-1943)

* Narodne novine od 17. kolovoza 1943. broj 186.

ZAKONSKA ODREDBA

o uzničkoj straži oružanih snaga

§ 1.

Radi očuvanja pritvorenika i održavanja stege u zatvorima oružanih snaga, osniva se uznička straža kao posebna postrojba oružanih snaga.

§ 2.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru oružanih snaga.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXIV-2055-D.V.-1943

Državni prabilježnik:
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 19. kolovoza 1943. broj 188.

ZAKONSKA ODREDBA
o Sudu Poglavnikovih tjelesnih zdrugova

§ 1.

Sud Poglavnikovih tjelesnih zdrugova sudi pripadnicima Poglavnikovih tjelesnih zdrugova, zatim onim pripadnicima Poglavnikove tjelesne bojne djelatnog stališa, koji su ujedno pripadnici Poglavnikovih tjelesnih zdrugova, kao i svima pripadnicima Poglavnikove tjelesne bojne nedjelatnog stališa.

§ 2.

Za Sud Poglavnikovih tjelesnih zdrugova kao i za postupak pred tim sudom shodno se imaju primjenjivati propisi zakonske odredbe o ustrojstvu vojnih sudova i o postupku pred vojnim sudovima od 24. srpnja 1943. broj CXLI-1704-D.V.-1943 (Narodne novine od 27. srpnja 1943. broj 168), ukoliko se odnose na ratni sud i na prieki ratni sud.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć istoga dana, kojega će zadobiti pravnu moć zakonska odredbe o ustrojstvu vojnih sudova i postupku pred vojnim

sudovima od 24. srpnja 1943. broj CXLI-1704-D.V.-1943 i toga dana prestaju vriediti svi ovoj zakonskoj odredbi protivni propisi.*

U Zagrebu, dne 18. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXVII-2087-D.V.-1943

Državni prabilježnik:
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 19. kolovoza 1943. broj 188.

NAREDBA

o imenovanju sudbenog glavara odnosno višeg sudbenog glavara Suda Poglavnikovih tjelesnih zdrugova

U smislu propisa §§ 3. i 4. zakonske odredbe o ustrojstvu vojnih sudova i o postupku pred vojnim sudovima od 24. srpnja 1943. broj CXLI-1704-D.V.-1943 (Narodne novine od 27. srpnja 1943. broj 168) imenujem sudbenim glavarom Suda Poglavnikovih tjelesnih zdrugova zapovjednika ovih zdrugova, a dužnost višeg sudbenog glavara toga suda vršit će župan pri Poglavniku, odnosno osoba, koji ga zamjenjuje.*

U Zagrebu, dne 18. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: 2088-D.V.-1943.

---

* Narodne novine od 19. kolovoza 1943. broj 188

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 12. kolovoza 1943. broj 6360-1943 o najmanjim odkupnim i o najvišim prodajnim cienama kostiju

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Najmanje odkupne ciene kostiju, koje ovlašteni sakupljači imaju plaćati, ustanovljuju se kako sliedi:

1. na skladištu vlastnika kostiju:

a) za Zagreb	Kn 3.20
b) za ostala mjesta	Kn 2.80

2. dostavljeno u skladište ovlaštenog sabirača:

a) za Zagreb	Kn 3.90
b) za ostala mjesta	Kn 3.50

sve za 1 kg.

II.

Najmanje odkupne ciene kostiju, koje ovlašteni pribirači imaju plaćati sakupljačima za pošiljke od najmanje 8000 kg težine, ustanovljuju se s Kn 4.50 za 1 kg utovareno u željeznička kola u utovarnoj postaji.

III.

Najviše prodajne ciene kostiju, koje prerađivači imaju plaćati ovlaštenim pribiračima, ustanovljuju se s Kn 4.75 za 1 kg utovareno u željeznička kola na utovarnoj postaji.

IV.

Državnim i samoupravnim uredima i ustanovama te ostalim javnopravnim tielima ima se plaćati odkupna ciena iz točke I. ili II. ove oblastne odluke, a sve prema obavljenom radu oko sakupljanja, prema sakupljenoj količini te prema načinu i mjestu dobave kostiju.

V.

Tko odkupljuje kosti uz ciene niže od ciena, ustanovljenih u točkama I. i II. ove oblastne odluke, te tko prodaje ili kupuje kosti uz više ili niže ciene od ciena, ustanovljenih u točki III. ove oblastne odluke, bit će kažnjen prema § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. br. CDIV-2038-Z-1941. promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VI.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka od 16. veljače 1943. broj 17996-1942 o najmanjim odkupnim i o najvišim prodajnim cienama kostiju (Narodne novine od 26. veljače 1943. broj 47).

U Zagrebu, dne 16. kolovoza 1943.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Ing. Radoslav Lorković, v. r.

(Broj: 2053-D.V.-1943).

---

* Narodne novine od 19. kolovoza 1943. broj 188.

ZAKONSKA ODREDBA
o Državnom gospodarstvenom povjerenstvu

§ 1.

Državno gospodarstveno povjerenstvo je ustanova državne vlade Nezavisne Države Hrvatske, kojoj je zadatak ustanovljavati obće smjernice i izdavati načelne odluke radi svrsishodnog i jedinstvenog provođenja gospodarstvene i valutne državne politike te usklađivati u tom odnosu djelatnost pojedinih ministarstava i samostalnih državnih ustanova, ukoliko se odnose na gospodarstvenu i valutnu državnu politiku.

Napose je zadatak Državnog gospodarstvenog povjerenstva:

a) izpitivati sa stanovišta probitaka države i naroda pravne poslove, iz kojih bi imao usliediti prienos vlastničtva poduzeća bilo koje vrste na inozemce, bez obzira na sjedište poduzeća, samo ako rade i proizvode na području Nezavisne Države Hrvatske;

b) na priedlog ministra državne riznice donositi načelne zaključke o razpoložbi s državnim i podržavljenim imetkom uobće;

c) rješavati sva ona pitanja, koja su mu stavljena u zadatak posebnim zakonskim propisima.

§ 2.

Svaki pravni posao, kojim se ima obaviti prienos vlastničtva bilo kojeg poduzeća, suvlastničkog diela toga poduzeća ili kod poduzeća, koja su dionička

družtva, prienos pojedinih dionica ili skupa dionica na inozemce († 1. stav. 2. sl. a), ukoliko nije u skladu s načelnim odlukama Državnog gospodarstvenog povjerenstva izdanim u pitanjima gospodarstvene i valutne državne politike, nevaljan je i ništetan, ako je sklopljen iza 10. travnja 1941., ili će se u buduće sklopiti. Već obavljeni prienos vlastničtva nevaljan je bez obzira na to, pod kakvim se pravnim naslovom prienos obavio, ukoliko nije nadležno bio odobren.

§ 3.

Zabranjuje se svim vlastnicima poduzeća, spomenutih u § 2., započinjati bez dozvole Državnog gospodarstvenog povjerenstva bilo kakve pregovore glede prienosa vlastničtva poduzeća, njihovih suvlastničkih dielova odnosno dionica na inozemce (§ 1. st. 2. al. a).

§ 4.

Državno gospodarstveno povjerenstvo sačinjavaju ministar narodnog gospodarstva kao predsjednik, ministar vanjskih poslova, ministar državne riznice, državni prabilježnik, predsjednik Hrvatske državne banke i državni povjerenik za ciene i nadnice.

Ukoliko bi se pred Državnim gospodarstvenim povjerenstvom rješavala pitanja, koja zasiecaju u djelokrug ministarstava, kojih ministri nisu članovi Državno gospodarstvenog povjerenstva, pozvat će se na sjednicu i ministar odnosnog ministarstva.

Članove Državnog gospodarstvenog povjerenstva zamjenjuju osobe, koje pojedini član Državnog gospodarstvenog povjerenstva izričito pismeno ovlasti bilo za pojedini slučaj, bilo za određeno vrieme.

§ 5.

Pred Državno gospodarstveno povjerenstvo iznesena pitanja rješavaju se zaključcima.

Državno gospodarstveno povjerenstvo donosi zaključke, ako su na sjednici prisutni svi članovi odnosno po njima ovlašteni zamjenici.

Zaključci su obvezatni, ako su stvoreni jednoglasno. Nejednoglasno doneseni zaključci postaju obvezatni, ako ih odobri predsjednik vlade Nezavisne Države Hrvatske na priedlog predsjednika Državnog gospodarstvenog povjerenstva i državnog prabilježnika.

§ 6.

Redovita sredstva za potrebe Državnog gospodarstvenog povjerenstva osigurava Ministarstvo narodnog gospodarstva u državnom proračunu.

Za proračunsku godinu 1943. stavit će Ministarstvo državne riznice. Državnom gospodarstvenom povjerenstvu na razpolaganje potrebna sredstva iz prometne glavnice.

§ 7.

Uredske poslove Državnog gospodarstvenog povjerenstva obavlja Ured Državnog gospodarstvenog povjerenstva. Na čelu tog ureda stoji nadstojnik, kojeg postavlja ministar narodnog gospodarstva. Ministarstva i ustanove, kojih su predstavnici članovi Državnog gospodarstvenog povjerenstva, dodjeljuju na zahtjev predsjednika potrebno osoblje Uredu Državnog gospodarstvenog povjerenstva.

§ 8.

Propise o radu Državnog gospodarstvenog povjerenstva i o načinu odpravljanje njegovih uredskih poslova izdaje predsjednik Državnog gospodarstvenog povjerenstva u sporazumu s članovima tog povjerenstva.

§ 9*

Kada ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, prestaju vrieditì: zakonska odredba od 7. kolovoza 1941. broj CCXXVII-995-Z. p.-1941 o Državnom gospodarstvenom povjerenstvu; zakonska odredba od 9. listopada 1941. broj CCCXXXVII-72399-1941 o promjeni zakonske odredbe o Državnom gospodarstvenom povjerenstvu i propisnik o radu Državnog gospodarstvenog povjerenstva i sastavu njegova pomoćnog ureda od 20. kolovoza 1941. broj 1145-Z. p.-1941 o nadopunom od 30. rujna 1941. broj 1599-Z. p.-1941.

§ 10.

Državno gospodarstveno povjerenstvo, izvršujući zadatak iz § 1., izpitat će, ukoliko to nije do sada učinjeno prema propisima zakonske odredbe od 7. kolovoza 1941. broj CCXVXII-995-Z. p.-1941 o Državnom gospodarstvenom povjerenstvu, sve nakon 10. travnja 1941. sklopljene pravne poslove, kojima je preneseno ili kojima se je pokušalo prenieti vlastničtvo poduzeća, suvlastničkih dielova odnosno dionica poduzeća na ino-

* Po izpravku u Narodnim novinama od 21. kolovoza 1943. broj 190.

zemce, i proglasiti, koji su od tih poslova ništetni. Ukoliko su takvi pravni poslovi dosada izvršeni, ministarstvo, u nadležnost kojeg odnosno poduzeće spada, naredit će na temelju rješenja Državnog gospodarstvenog povjerenstva, da se uzpostavi prijašnje stvarno i pravno stanje poduzeća, koje je postojalo prije tog pravnog posla.

§ 11.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava ministru narodnog gospodarstva.

U Zagrebu, dne 18. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Državni prabilježnik:
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: CLXXIX-2067-D.V.-1943

* Narodne novine od 20. kolovoza 1943. broj 189.

ZAKONSKA ODREDBA
o Državnom povjereničtvu za ciene i nadnice

§ 1.

Osniva se Državno povjereničtvo za ciene i nadnice pri Ministarstvu narodnog gospodarstva.

Državno povjereničtvo za ciene i nadnice posebna je državna oblast najvišeg stupnja, koja poslove svojeg djelokruga provodi prema obćim smjernicama i načelnim odlukama Državnog gospodarstvenog povjerenstva.

§ 2.

Na čelu Državnog povjereničtva za ciene i nadnice stoji državni povjerenik, kojega imenuje i razrješuje Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske na priedlog Državnog gospodarstvenog povjerenstva.

Državni povjerenik ima značaj glavnog ravnatelja. On je u službovnom odnosu izravno podvrgnut ministru narodnog gospodarstva.

§ 3.

Djelokrug Državnog povjereničtva za ciene i nadnice obuhvaća poslove, koji se odnose na utvrđivanje ciena i nadnica, ukoliko to utvrđivanje prema posebnim propisima ne spada u nadležnost drugih oblasti. Kod utvrđivanja moraju se uzeti u obzir svi gospodarski i družtvovni činbenici, koji utječu na visinu ciena i nadnica.

Državno povjereničtvo za ciene i nadnice izključivo je nadležno:

a) za utvrđivanje ciena i nadnica (plaća);
b) za propisivanje načina izračunavanja ciena u onim slučajevima, kada se ne može ustanoviti točna visina ciena;
c) za izdavanje obćih propisa o utvrđivanju ciena i nadnica;
d) za propisivanje načina izjednačenja ciena i nadnica.

§ 4.

Državno poverjeničtvo za ciene i nadnice može na temelju zaključka Državnog gospodarstvenog povjerenstva propisivati ubiranje prinosa u korist Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena, koje će prinose plaćati proizvoditelji i trgovci stanovitih vrsta robe. Takvi prinosi ne mogu se prebacivati na potrošača.

§ 5.

Pogodbe u vriednosti preko Kn 2,000.000, koje kane sklopiti država, samoupravna i ostala javnopravna tiela ili njihove ustanove i poduzeća, podpadaju predhodnom izpitivanju od strane Državnog povjereničtva za ciene i nadnice, i to izključivo sa stanovišta ciena i nadnica, koje utječu na visinu vriednosti pogodbe. Polazeći s tog stanovišta, može Državno povjereničtvo za ciene i nadnice označiti najvišu granicu, do koje se odnosna pogodba može sklopiti.

Pogodbe, sklopljene mimo propisa prednje stavke, ništetne su.

§ 6.

Propisi, koje Državno povjereničtvo za ciene i nadnice izdaje u svom djelokrugu, obvezatni su za sve državne i samoupravne oblasti i ustanove, kao i za sve druge pravne i naravne osobe.

Nakon zadobivanja pravne moći ove zakonske odredbe ništetno je svako utvrđivanje ciena i nadnica, koje usliedi od bilo koje oblasti i ustanove bez odobrenja Državnog povjereničtva za ciene i nadnice, ako utvrđivanje tih ciena i nadnica spada u djelokrug Državnog povjereničtva za cienee i nadnice.

Ništetno je utvrđivanje ciena i nadnica, koje su utvrđene protivno obćim ili posebnim propisima o oblikovanju ciena i nadnica, koji su vriedili prije nego je ova zakonska odredba zadobila pravnu moć.

§ 7.

Proti odlukama Državnog povjereničtva za ciene i nadnice, izdanim u poslovima njegova djelokruga, nije dopuštena tužba na Upravno sudište.

§ 8.

Podjela Državnog povjereničtva za ciene i nadnice na odjele, odsjeke i pododsjeke vrši se propisnikom, koji izdaje državni povjerenik po odobrenju Državnog gospodarstvenog povjerenstva.

Na čelu odjela stoje pročelnici.

Na čelu odsjeka i pododsjeka stoje nadstojnici, koje postavlja državni povjerenik između službenika Državnog povjereničtva za ciene i nadnice.

§ 9.

Kod Državnog povjereničtva za ciene i nadnice osniva se Stručnjački savjetodavni odbor, koji na zahtjev ili iz vlastite pobude daje mišljenje i priedloge o svim pitanjima, koja se odose na poslove iz djelokruga Državnog povjereničtva za ciene i nadnice.

Na zamolbu državnog povjereničtva pojedina ministarstva, javnopravne ustanove priradnog značaja i stališki savezi dužni su Stručnjačkom savjetodavnom odboru dodieliti potreban broj stručnjaka.

Stručnjački savjetodavni odbor sastaje se i donosi odluke u sjednicama. koje saziva i kojima predsjeda državni povjerenik.

Ustrojstvo, sastav i način poslovanja Stručnjačkog savjetodavnog odbora propisuje državni povjerenik propisnikom iz § 8.

§ 10.

Državni povjerenik može pojedine poslove iz djelokruga Državnog povjereničtva za ciene i nadnice uz predhodno odobrenje Državnog gospodarstvenog povjerenstva i u suglasnosti s ministrom unutarnjih poslova prenieti na velike župe, kotarske oblasti i gradska poglavarstva.

Kod velikih župa, kotarskih oblasti i gradskih poglavarstva obavljat će te poslove kao stručni izvjestitelji priradni nadzornici odnosno ono stručno osoblje, koje im za obavljanje tih poslova dodieli državni povjerenik.

U poslovima, koje državni povjerenik prenese na velike župe, djelovat će velike župe kao oblasti prve molbe. Na području kr. slobodnog i glavnog grada Zagreba vršit će ove poslove u prvoj molbi Gradsko poglavarstvo.

Proti odlukama velikih župa odnosno Gradskog poglavarstva u Zagrebu u poslovima, koje je na njih prenio državni povjerenik, ima nezadovoljna stranka pravo utoka na Državno povjereničtvo za ciene i nadnice prema propisima zakona o obćem upravnom postupku.

Kod poslova, koje će državni povjerenik iz djelokruga Državnog povjereničtva za ciene i nadnice prenieti na kotarske oblasti odnosno na gradska poglavarstva, djelovat će kotarske oblasti odnosno gradska poglavarstva kao oblasti prve molbe, a velike župe kao oblasti druge molbe.

§ 11.

Organi Državnog povjereničtva za ciene i nadnice, kao i organi velikih župa, Gradskog poglavarstva u Zagrebu, kotarskih oblasti i gradskih poglavarstava, na koje će državni povjerenik prenieti obavljanje pojedinih poslova iz djelokruga Državnog povjereničtva za ciene i nadnice, ovlašteni su u vršenju stručnog izpitnog postupka u svrhu utvrđivanja visine ciena i nadnica ulaziti u sve poslovne prostorije priradnih poduzeća, koja kod pojedinog uredovanja dolaze u obzir, pregledati njihove postroje i uređaj, knjige, račune i dopisivanje, te zahtievati sve obaviesti i podatke, koji su potrebni. Odnosna priradna poduzeća dužna su dozvoliti pregled i dati podpune i istinite obaviesti i podatke.

Organima, koji vrše pregled priradnih poduzeća prema propisu prednje stavke, dužne su sve oblasti pružiti svaku potrebitu pomoć.

Svi organi, koji sudjeluju u pregledu priradnih poduzeća, moraju se prije početka uredovanja izkazati valjano izdanim nalogom za pregled i svojom osobnom izkaznicom.

Glavno ravnateljstvo za javni red i sigurnost dužno je najtjesnije surađivati s Državnim povjereničtvom za ciene i nadnice.*

* Po izpravku u Narodnim novinama od 21. kolovoza 1943. broj 190.

§ 12.

Tko se ogrieši o propise ove zakonske odredbe ili o propise, izdane na njezinu temelju, kažnjava se zatvorom do šest mjeseci ili novčanom kaznom do Kn 5,000.000 ili obim kaznama zajedno. Osim toga može se izreći i kazna gubitka koristi, dobivene kažnjivim činom. Uz to se može izreći i zabrana obavljanja rada na određeno vrieme ili za uviek, kao i privremeno oduzimanje uprave poduzeća s napomenom, da se poslovanje poduzeća nastavi pod upravom države o trošku poduzeća.

Osim kazni iz prednje stavke mogu se proti počinitelju kažnjivih čina iz ove zakonske odredbe primieniti i propisi zakonske odredbe od 25. studenoga 1941. broj CDXXIX-2101-Z-1941 o upućivanju nepoćudnih i pogibeljnih osoba na prisilni boravak u sabirne ili radne logore.

Kod poduzeća, kojih je vlastnik naravna osoba, odgovara za kažnjive čine iz ove zakonske odredbe sam vlastnik. Ako se međutim dokaže, da je kažnjivi čin počinio namještenik bez znanja i naknadnog odobrenja vlastnika poduzeća, odgovara sam namještenik.

Kod poduzeća, kojih je vlastnik pravna osoba, odgovaraju za kažnjive čine iz ove zakonske odredbe osobe, kojima je povjereno vođenje poslova. Ako se međutim dokaže, da je kažnjivi čin počinio namještenik bez znanja i naknadnog odobrenja osoba, kojima je povjereno vođenje poslova poduzeća, odgovara sam namještenik.

Postupak vode i kazne izriču državne redarstvene oblasti prve molbe, a gdje ovih nema, kotarske oblasti odnosno kotarske izpostave.

Novčane kazne i utržak od zaplienjene imovine idu u korist Posebnog računa(fonda) za izjednačenje ciena.

Ako novčana kazna ne bude plaćena u roku, propisanom po oblasti, koja ju je izrekla, zamjenjuje se ona kaznom zatvora, kojeg trajanje ustanovljuje ista oblast tako, da kazna zatvora u tom slučaju ne može prekoračiti 6 mjeseci.

Pravomoćno osuđenim osobama može Ministarstvo narodnog gospodarstva na obrazloženu predstavku Državnog povjereničtva za ciene i nadnice uzkratiti na određeno vrieme dodjeljivanje sirovina, robe, kao i pogonskih sredstava.

§ 13.

Državno povjereničtvo za ciene i nadnice ima za obavljanje poslova svoga djelokruga potreban broj perovodnih, stručnih, uredskih i pomoćnih službenika, za koje vriede propisi zakona o činovnicima.

U pomanjkanju potrebnog broja službenika dodielit će zanimana ministarstva na zamolbu Državnog gospodarstvenog povjerenstva potreban broj svojih službenika na rad u Državno povjereničtvo za ciene i nadnice.

Državni povjerenik može u pomanjkanju stručnih službenika povjeriti obavljanje pojedinog stručnog posla iz djelokruga Državnog povjereničtva za ciene i nadnice stručnjaku posebniku, ili može uzeti takvog stručnjaka kao ugovornog službenika na rad za obavljanje poslova.

§ 14.

Osobne i stvarne izdatke Državnog povjereničtva za ciene i nadnice osigurava Ministarstvo narodnog gospodarstva državnim proračunom.

§ 15.

Osobni i stvarni izdatci za potrebe Državnog povjereničtva za ciene i nadnice u proračunskoj godini 1943. podmirit će se iz sredstava, predviđenih za Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica u državnom proračunu za godinu 1943. Ukoliko ta sredstva ne bi bila dovoljna, potrebna će sredstva staviti na rapolaganje Ministarstvo državne riznice iz prometne glavnice.

Ministar narodnog gospodarstva izvršit će sporazumno s ministrom državne riznice prienos proračunskih sredstava dokinutog Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica na Državno povjereničtvo za ciene i nadnice.

§ 16.

Kad ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, prestaje vriediti zakonska odredba od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica kao i zakonska odredba od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942 o promjeni i nadopuni zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 o osnivanju i djelovanju Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica.

§ 17.

Poslovi i osoblje dokinutog Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica prelaze Državnom provjereničtvu za ciene i nadnice.

§ 18.

Dok nije sastavljeno Državno gospodarstveno povjerenstvo, državnog povjerenika imenuje Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske.

§ 19.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru narodnog gospodarstva.

§ 20.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama* i toga dana prestaju vriediti svi propisi, koji su joj protivni.

U Zagrebu dne 18. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXX-2097.D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvara državnog pečata

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 20. kolovoza 1943. broj 189.

ZAKONSKA ODREDBA
o Posebnom računu (fondu) za izjednačenje ciena

§ 1.

Osniva se Posebni račun (fond) za izjednačenje ciena kojemu je svrha izjednačivati ciene i održati njihovu stalnost radi zaštite stalne vriednosti domaćeg novca, a napose i radi promicanja probitaka vanjske trgovine.

§ 2.

Dokida se »Zaklada za pomaganje vanjske trgovine«, osnovana zakonskom odredbom od 7. veljače 1942. broj XLVI-373-Z-1942 o posredovnim mjerama na tržištu u vezi s vanjskom trgovinom, a poslovi i imovina zaklade prenose se na Posebni račun iz § 1. ove zakonske odredbe.

§ 3.

Primitke Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena sačinavaju:

1. trošarinski doplatci prema zakonu o državnoj trošarini;
2. sredstva, predviđena zakonskom odredbom o posredovnim mjerama na tržištu u svezi s vanjskom trgovinom;
3. povraćaji pogrješno i nepravilno ubranih daća, koje se ubiru na carinarnicama, a na koje vlastnik robe ima pravo prema članu 56. carinskog zakona, ako vlastnik robe ne dokaže propisanim izpravama, da odnosne daće nisu uračunane u utvrđenu cienu i tako prevaljene na potrošača;
4. prinosi s naslova razlike između nabavnih odnosno proizvodnih ciena i prodajnih ciena, koji su prinosi određeni posebnim propisima;
5. ostali primitci prema posebnim propisima.

§ 4.

Izdatci Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena mogu biti sliedeći:

1. prinosi za izravnanje razlika ciena, koje nastaju uslied maksimiranja ciena određenih vrsta robe u unutarnjem prometu;
2. prinosi za izravnanje razlika u međunarodnoj trgovini;
3. troškovi skopčani s upravom i promicanjem ciljeva Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena;
4. naknadne naplate daća prema čl. 57 carinskog zakona, ako vlastnik robe propisanim izpravama dokaže, da odnosne daće nisu uračunane u utvrđene ciene.

§ 5.

Posebnim računom (fondom) za izjednačenje ciena upravlja i ostvaruje njegovu svrhu iz § 1. Stalni odbor za izjednačenje ciena, koji se sastoji od 6 članova, i to od:

a) ministra državne riznice kao predsjednika,
b) ministra vanjskih poslova,
c) ministra narodnog gospodarstva,
d) državnog prabilježnika,
e) predsjednika Hrvatske državne banke,
f) državnog povjerenika za ciene i nadnice.

§ 6.

Članove Stalnog odbora za izjednačenje ciena zamjenjuju osobe, koje pojedini član Stalnog odbora za izjednačenje ciena izričito pismeno ovlasti bilo za pojedini slučaj, bilo na određeno vrieme.

§ 7.

Pred stalni odbor za izjednačenje ciena iznesena pitanja rješavaju se zaključcima.

Stalni odbor za izjednačenje ciena donosi zaključke, ako su sjednici prisutni svi članovi odbora odnosno po njima ovlašteni zamjenici.

Zaključci su obvezatni, ako su stvoreni jednoglasno. Nejednoglasni zaključci postaju obvezatni, ako ih odobri predsjednik vlade Nezavisne Države Hrvatske na priedlog predsjednika Stalnog odbora za izjednačenje ciena i državnog prabilježnika.

§ 8.

U cjelokupnom radu i kod donošenja zaključaka mjerodavna su za Stalni odbor za izjednačenje ciena trgovačka načela.

§ 9.

O upotrebi sredstava Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena odlučuje odbor prema slobodnoj razsudi načinom predviđenim u prednjim propisima.

Novčane rapoložbe sa sredstvima Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena ne podleže propisima o državnom računovodstvu, a niti izpitivanju sa strane Računskog dvora.

§ 10.

Članovi Stalnog odbora za izjednačenje ciena i po njima ovlašteni zamjenici odgovaraju nerazdielno za svaku zlonamjernu ili očitom nemarnošću počinjenu štetu.

§ 11.

Izvršni organ Stalnog odbora za izjednačenje ciena je predsjednik Hrvatske državne banke, koji izvršuje pojedine njegove odluke i razpolaže novčanim sred-

stvima Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena uz supodpis predsjednika ili jednog člana Stalnog odbora za izjednačenje ciena.

§ 12.

Novčana sredstva Posebnog računa (fonda) za izjednačenje ciena moraju biti uložena kod Hrvatske državne banke, koja bezplatno vrši blagajničku i knjigovodstvenu službu, a naknađuju joj se samo stvarni izdatci.

§ 13.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se zajednički ministru narodnog gospodarstva i ministru državne riznice, koji će u suglasnosti izdati propisnik o upravljanju Posebnim računom (fondom) za izjednačenje ciena.

Ministar narodnog gospodarstva i ministar državne riznice propisat će u suglasnosti naredbom način prienosa poslova i imovine »Zaklade za pomaganje vanjske trgovine« na Posebni račun (fond) za izjednačenje ciena.

§ 14.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama* i toga dana prestaju vrieditj svi protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 18. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXI-2098-D.V.-1943

Državni prabilježnik — čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

*** Narodne novine od 20. kolovoza 1943. broj 189.**

NAREDBA

ministra pravosuđa i bogoštovlja od 17. kolovoza 1943. broj 32229-1943 o promjeni naredbe o hranarini i poputnini ovršnih organa

Na temelju člana 19. uredbe od 4. lipnja 1937. o uvođenju zakona o ovrsi i osiguranju (Službene novine od 14. lipnja 1937. broj 131-XXXIX) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Naredba ministra pravosuđa i bogoštovlja od 17. kolovoza 1942. broj 1835-Z-1942 o hranarini i poputnini ovršnih organa (Narodne novine od 18. kolovoza 1942. broj 184) mienja se, i to:

a) U prvoj stavci § 2. zamjenjuju se svote od 50, 60, 65, 70, 75, 80 i 90 Kuna sa svotama od 100, 120, 130, 140, 150, 160 i 180 Kuna;

b) U četvrtoj stavci § 6. zamjenjuju se svote od 50 odnosno od 35 Kuna svotama od 100 odnosno 70 Kuna;

c) I § 7. zamjenjuje se svota od 50 Kuna svotom od 100 Kuna.

§ 2.

Prva rečenica prve stavke § 6. mienja se i glasi:

Ako se ovršni čin ima obaviti izvan područja mjesta službovanja ovršnog organa, pripada ovršnom organu, bez obzira na njegov činovni razred i školsku izobrazbu, poputnina od 15 Kuna za svaki kilometar.

§ 13.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 17. kolovoza 1943.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

(Broj: 1993-D.V.-1943.)

---

* Narodne novine od 20. kolovoza 1943. broj 189.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 19. kolovoza 1943. broj 18.868-R-1943 o središnjoj zakladi bratinskih blagajna i o pričuvnim zakladama glavnih bratinskih blagajna

Na temelju § 7. zakonske odredbe o izjednačenju propisa rudarskog osiguranja u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj od 17. veljače 1942. broj L-317-Z-1942 (Narodne novine od 18. veljače 1942. broj 40) propisujem u suglasju s ministrom državne riznice ovu naredbu:

§ 1.

Stavka (1) člana 2. uredbe o centralnom fondu bratinskih blagajna i rezervnim fondovima glavnih bratinskih blagajna od 13. svibnja 1937. M. s. br.342/37 (Službene novine od 18. svibnja 1937. broj 110-XXXII-) mienja se i glasi:

»(1) Sredstva zaklade jesu:

1. doprinos od 0,50% (polovina postotka) od vriednosti prodanih ili u samom poduzeću za daljnju preradbu upotriebljenih rudarskih odnosno talioničkih

proizvoda, koji doprinos plaćaju sva ona rudarska odnosno talionička poduzeća, čiji su radnici osigurani u bratinskoj blagajni;

2. rudarski družtvovni doprinosi, koji se naplaćuju pri prometu antracita, kamenog ugljena i koksa, i to:

a) za kameni permo-karbonski ugljen i antracit:

rovni ugljen . . . . 20 Kuna po toni

kod veličine zrna od 10—30 mm . . . . 4.— Kune po toni

kod veličine zrna iznad 30 mm . . . . 80.—Kuna po toni

ugljen za veleobrt cementa . .4.— Kune po toni

b) za koks:

za veleobrtne i metaluržke svrhe . . . . 4.— Kune po toni

za ostale svrhe . . . . . . 80.— Kuna po toni

Sumnjive slučajeve o vrsti ugljena rješava Ministarstvo narodnog gospodarstva.

Ove doprinose ne plaćaju državne i od države subvencionirane prometne ustanove i plinare.«

§ 2.

Član 6. naredbe od 30. listopada 1940. broj 9341-VI-1940 (Narodne novine od 4. prosinca 1940. br. 277) o izmjenama i dopunama uredbe o centralnom fondu bratinskih blagajna i rezervnim fondovima glavnih

bratinskih blagajna od 13. svibnja 1937. M. s. br. 324-1937 mienja se i glasi:

»Središnjom zakladom bratinskih blagajna upravlja središnji organ glavnih bratinskih blagajna, a do osnutka središnjeg organa činovnik Glavnog ravnateljstva za rudarstvo, kojega odredi Glavno ravnateljstvo za rudarstvo, i to pored njegove redovne dužnosti«.

§ 3.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 19. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. ing. Josip Balen, v. r.

(Broj: 2011-D.V.-1943)

* Narodne novine od 20. kolovoza 1943. broj 189.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 23. kolovoza 1943. o izdavanju i odkupu žitarica i drugih poljodjelskih proizvoda za sjemenske potrebe

Na temelju ovlaštenja iz § 5. zakonske odredbe o stavljanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodina i krumpira pod monopolnu razpoložbu države, o zaštiti pobiranja, spremanja i preradbe poljodjelskih proizvoda i o kažnjavanju čina protiv sigurnosti prehrane od 26 .lipnja 1943. broj CXXXIV-1627-D.V.-1943 izdajem u sporazumu s ministrom unutarnjih poslova sliedeću naredbu:

§ 1.

Za osiguranje dovoljnih količina valjanog sjemena onim proizvoditeljima, koji ne budu imali dovoljne količine vlastitog sjemena, kao i onim proizvoditeljima, koji žele zamjenom nabaviti bolje sjeme, dostavit će Glavno ravnateljstvo za poljodjelstvo Glavnom ravnateljstvu za prehranu izkaz cjelokupnih potreba sjemena, kao i priedlog o razpodjelbi tih količina sjemena na velike župe odnosno kotarske oblasti.

Glavno ravnateljstvo za prehranu doniet će na temelju primljenog izkaza i priedloga odluku, koje se količine izdvajaju u sjemenske svrhe, te će te količine staviti na razpolaganje Glavnom ravnateljstvu za poljodjelstvo radi razdiobe na velike župe i kotarske oblasti.

Velike župe dužne su po župskim i kotarskim gospodarskim izvjestiteljima kod proizvoditelja izdvojiti i označiti vrstu, odliku i količinu sjemena prema uputama Glavnog ravnateljstva za poljodjelstvo, te se ove količine izdvajaju od upotrebe za potrebe prehrane.

Ovlašćuju se velike župe, da sjeme ostave uskladišteno kod proizvoditelja do konačne razpoložbe Glavnog ravnateljstva za poljodjelstvo, ako to mjestne i sigurnostne prilike iziskuju. Proizvoditelj je dužan povjereno mu sjeme čuvati pomnjom uredna gospodara.

Sjeme, koje se tako izdvaja i označuje po propisima prednjih stavaka, može prieći zaokruženu količinu (kontingent), koju su odnosni proizvoditelji dužni predati prema § 3. naredbe Ministarstva narodnog gospodarstva od 30. lipnja 1943. broj 28.000-1943 o odkupu i odkupnim cienama žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira od žetve odnosno berbe u godini 1943.

§ 2.

Sve količine žitarica i drugih poljodjelskih proizvoda, što su ih proizvoditelji dužni povratiti Glavnom ravnateljstvu za poljodjelstvo s naslova dodieljenog im sjemena u gospodarskoj godini 1942.-43., računaju se u zaokruženu količinu (kontingent), koju su dužni predati prema propisu, navedenom u stavci 3. § 1.

Ali ako takvi proizvoditelji imaju po obvezi povratiti veću količinu od propisane zaokružene količine, dužni su predati tu veću količinu.

Proizvoditelji iz prednje stavke moraju povratiti valjanu i za sjeme prikladnu očišćenu robu, a gdje to nije moguće, vratit će robu. kakvu imaju. Nakupne će ustanove na zahtjev nadležnog gospodarskog izvjesti-

telja povraćenu, za sjeme neprikladnu robu zamieniti iz drugih svojih zaliha robom prikladnom za sjeme.

§ 3.

Prvomolbene obćeupravne oblasti dužne su po dovršenju žetve odnosno berbe odmah, a za krumpir u proljeće, produzeti potrebne mjere, da svi proizvoditelji kojima je bilo dodieljeno sjeme, udovolje bezuvjetno svojoj dužnosti povrate odnosno predaje sjemena.

§ 4.

Za poljodjelske prozivode, navedene u prednjim propisima, imaju nakupne ustanove voditi posebne skladištne knjige, te o prikupljenim količinama uz naznaku vrste i odlike povremeno izvješćivati Glavno ravnateljstvo za poljodjelstvo i glavno ravnateljstvo za prehranu.

§ 5.

Odkup i uskladištenje izdvojenih poljodjelskih proizvoda obavljaju ovlaštene nakupne ustanove sporazumno s nadležnim kotarskim oblastima odnosno gradskim poglavarstvima.

Prikupljene količine imaju služiti za potrebe sjetve u gospodarskoj godini 1943.-44. Iz tih količina pokrit će se prvenstveno potrebe velike župe, na čijem je području sjeme prikupljeno. S preostalim višcima podmirivat će Središnja zadruga za sjemenarstvo potrebe onih velikih župa, koje ne budu mogle podmirivati potrebe iz zaliha, razpoloživih na vlastitom području.

Odprema robe na odredište vršit će se na temelju odpremnih listova ovlaštene nakupne ustanove, koji se izdaju po odpremnim odobrenjima Ministarstva narodnog gospodarstva, Glavnog ravnateljstva za prehranu.

§ 6.

Izdvojeni poljodjelski proizvodi smiju se dodjeljivati za sjetvu samo onim proizvoditeljima, koji pružaju sigurnost, da će dodieljeno im sjeme zaista posijati i istu količinu iz dotičnog priroda u gospodarskoj godini 1943.-44. povratiti Ministarstvu narodnog gospodarstva.

§ 7.

Prozivoditelji, koji nemaju vlastitog sjemena, kao i oni, koji žele svoje sjeme zamieniti boljim ili istovrstnim sjemenom a s drugim odlikama, mogu potrebno sjeme nabaviti:

a) zamjenom kod ovlaštene nakupne ustanove, odnosno njezinih područnih gospodarskih postaja ili podružnica, koje će od količine, dopremljene na zamjenu, odbiti razliku u kakvoći, a za troškove poslovanja zadržati 2% od one količine, koju bi proizvoditelj imao primiti;

b) kupnjom od Ministarstva narodnog gospodarstva.

§ 8.

Tko želi kupiti sjeme od Ministarstva narodnog gospodarstva, prijavit će svoju potrebu kod nadležnog obćinskog odnosno gradskog poglavarstva. Prijave se podnašaju za jesenjsku sjetvu do 10. rujna 1943., a za proljetnu do 20. siečnja 1944. Obćinska odnosno

gradska poglavarstva preizpitat će opravdanost traženja sjemena prema svim podatcima, kojima razpolažu, te sastaviti poimenični izkaz traženja u 2 primjerka. Jedan primjerak predložit će obćinsko poglavarstvo najkasnije do 15. rujna 1943. za jesensku, a do 25. siečnja 1944. za proljetnu sjetvu nadležnoj kotarskoj oblasti, gdje će ga preizpitati kotarski gospodarski izvjestitelj i priradni nadzornik, a zatim će ga kotarska oblast predložiti nadležnoj velikoj župi najkasnije do 20. rujna 1943. za jesenjsku, a do 30. siečnja 1944. za proljetnu sjetvu. Gradska poglavarstva predlažu svoj izkaz velikoj župi.

Kod velike župe župski gospodarski izvjestitelj i župski priradni nadzornik zajednički će preizpitati izkaze kotarskih i gradskih poglavarstava i oblasti, te će svoje mišljenje i priedloge iznieti velikom županu, koji će ih sa svojim možebitnim primjetbama dostaviti Ministarstvu narodnog gospodarstva, Glavnom ravnateljstvu za poljodjelstvu, u roku od 5 dana iza rokova, propisanih u predhodnoj stavci.

§ 9.

Glavno ravnateljstvo za poljodjelstvo odjeljuje količine sjemena pojedinim kotarskim odnosno gradskim poglavarstvima prema njihovim potrebama na temelju preizpitanih poimeničnih izkaza, a izvršenje ove podjele obavlja Središnja zadruga za sjemenarstvo.

Kotarske oblasti dužne su dodieljene im količine razdieliti pojedinim obćinama prema njihovim potrebama na temelju preizpitanih poimeničnih izkaza, a obćinska odnosno gradska poglavarstva dužna su dodieljene im količine sjemena uz naplatu protuvriednosti i troškova razdieliti pojedinim proizvoditeljima prema

poimeničnom izkazu, te to zabilježiti u Glavnu knjigu proizvodnje i potrebe prehrane kućanstva i stoke.

Ako bi razpodjelbu pojedinim proizvoditeljima vršile neposredno same kotarske oblasti, onda su one dužne ubrati protuvriednost i možebitne troškove, te o izvršenoj razpodjelbi obaviestiti občinska poglavarstva radi upisa prodanih količina pojedinim proizvoditeljima u Glavnu knjigu proizvodnje i potrebe prehrane pučanstva i stoke.

Kotarske oblasti odnosno občinska i gradska poglavarstva dužna su pri razdiobi sjemena držati se preizpitanih poimeničnih izkaza.

§ 10.

Odkup izdvojenih količina sjemena u smislu § 1. kao i odkup povraćenih količina u smislu § 2. vrši se po cienama, ustanovljenim u § 7. naredbe od 30. lipnja 1943. broj 28.000-1943.

Za izdvojeno sjeme odobrava se još i posebna nagrada (premija) u visini od 25% na određene odkupne ciene.

Za viške izdvojenog sjemena, koji prelaze zaokruženu količinu, koju su proizvoditelji dužni predati prema propisu naredbe Ministarstva narodnog gospodarstva, ima se dati u zamjenu jednaka količina poljodjelskih proizvoda, određenih za prehranu, i platiti razlika u vriednosti.

Ako su predane žitarice čišćene i primljene odnosno razvrstane za sjetvu (selektirane), dodaje se odkupnoj cieni u ime naknade tih troškova Kuna 80.— za svakih 100 kg, a ako je sjeme i razkuženo, dodaje se cieni 120 Kuna za svakih 100 kg sjemena.

§ 11.

Za one proizvoditelje, koji uslied elementarnih nepogoda ne bi mogli udovoljiti svojoj dužnosti povrate sjemena pozajmljenog u gospodarskoj godini 1942.-43., stavit će kotarske oblasti odnosno gradska poglavarstva putem nadležnih velikih župa Glavnom ravnateljstvu za poljodjelstvo priedlog radi djelomičnog ili podpunog oslobođenja od dužnosti predaje poljodjelskih proizvoda.

§ 12.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se prema propisima zakonske odredbe o stavljanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira, pod monopolnu razpoložbu države, o zaštiti pobiranja, spremanja i preradbe poljodjelskih proizvoda, o kažnjavanju čina protiv sigurnosti prehrane od 26. lipnja 1943. broj CXXXIV-1627-D.V.-1943.

§ 13.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. kolovoza 1943.

(Broj: 2085-D.V.-1943)

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

* Narodne novine od 23. kolovoza 1943. broj 191.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 19. kolovoza 1943. broj 25529-I-1943 o proizvodnji pekmeza od svježih šljiva u pokretnim pekmezarama

Na temelju propisa § 2 .zakonske odredbe o preradbi i konzerviranju poljodjelskih proizvoda broj CCVI-1651-Z-1942 od 20. srpnja 1942. propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Pod imenom »pekmez od šljiva, proizveden u pokretnim pekmezarama«, razumieva se pekmez, dobiven ukuhavanjem zdravih i čistih svježih šljiva, pripremljen bez ikakvih primjesa i siguran od kvarenja.

§ 2.

Pekmezu od šljiva iz § 1. ne smiju se dodavati nikakvi dodatci, a posebice se ne smije dodavati slador, sirup, sladki sok, suhe šljive, razne repe, bundeve, voće, povrće i konzervirajuća sredstva.

§ 3.

Pečenje pekmeza u pokretnim pekmezarama može se obavljati samo na temelju posebne dozvole. Dozvole izdaje velika župa za svoje područje.

Dozvola za pečenje pekmeza u pokretnim pekmezarama, dat će se u pravilu svakom molitelju, koji dokaže, da razpolaže uređajem za pečenje pekmeza prema propisima ove naredbe.

§ 4.

Svaki, koji peče pekmez od šljiva u pokretnim pekmezarama, dužan je prije početka pečenja pekmeza šljive uredno oprati čistom vodom i odstraniti sve primjese lišća, peteljaka, grana, trave i svega, što se smatra nečistoćom. Šljive se peru u bubnjevima za pranje voća, ili tuševima, izpod kojih se šlijve propuštaju prije nego dospiju u »čorbaš«.

§ 5.

Vlastnici uređaja za pečenje pekmeza u pokretnim pekmezarama dužni su, u najdužem roku od 2 godine, nabaviti za svaki uređaj stroj za procjeđivanje razkuhanih šljiva, kojim se mogu uredno odjeljivati koštice i peteljke, i njima se imaju služiti u poslu.

§ 6.

Održavanje zdravstvenih propisa, u pokretnim pekmezarama, koji su propisi predviđeni u ovom paragrafu, stoji pod nadzorom zdravstvene oblasti.

Svaki radnik, zaposlen u pokretnoj pekmezari, mora biti zdrav i bez rana na tielu. Osim toga mora svaki radnik:

a) biti opasan čistom pregačom od vrata do nožnih članaka,

b) imati na glavi čist pokrivač biele boje ili raditi podpuno ošišan,

c) imati od lakata oprane i čiste ruke, rukave zasukane i nokte odrezane,

d) biti čist u odielu i tielu.

Sav pribor za posao kod pečenja pekmeza mora biti uviek čist, a kotlovi bez zagoretina i u bezpriekornom redu.

§ 7.

Burad, sanduci i ostali pribor za opremu pekmeza moraju biti čisti i bez ikakvog mirisa.

§ 8.

Nadzor nad tehnikom postavne uređaje i izradbe pekmeza u pokretnim pekmezarama, obavljaju po propisima ove naredbe velike župe s pomoću stručnjaka, što će ih u tu svrhu imenovati iz reda stručnih gospodarskih službenika sa svog područja.

§ 9.

Tko se ogrieši o ovu naredbu bit će kažnjen po zakonskoj odredbi o redarstvenim prekršajima i redarstvenom postupku od 5. listopada 1942. broj CCLXIX-2161-Z-1942. Novčane kazne idu u korist Zemaljske gospodarstvene zaklade.

§ 10.

O pravomoćno izrečenim kaznama po propisima ove naredbe obaviestit će obća upravna oblast prve molbe, koja je kaznu izrekla, veliku župu i Ministarstvo narodnog gospodarstva, Glavno ravnateljstvo za poljodjelstvo.

§ 11.

Troškove nadzora nadzornih službenika djelatnika snose proizvoditelji pekmeza u pokretnim pekmezarama.

Ako je predmetom jednog uredovanja više proizvoditelja, troškovi se razmjerno diele na sve proizvoditelje.

§ 12.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 19. kolovoza 1943.

(Broj: 2030-D.V.-1943)

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. ing. Josip Balen, v. r.

* Narodne novine od 24. kolovoza 1943. broj 192.

NAREDBA

Ministarstva državne riznice od 21. kolovoza 1943. broj 23729 o izvozu i uvozu poštanskih maraka

Na temelju § 8. zakonske odredbe o novcu Nezavisne Države Hrvatske od 7. srpnja 1941. broj CLXXXIV-632-Z. p.-1941 (Narodne novine od 8. srpnja 1941. broj 70), nadopunjene zakonskom odredbom od 30. svibnja 1942. broj CLIV-1321-Z-1942, izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Izvoz i uvoz svih vrsti poštanskih maraka domaćih i stranih i to onih u prometu kao i onih povučenih iz prometa, bilo rabljenih bilo nerabljenih može se vršiti samo na temelju posebne dozvole Ministarstva državne riznice.

Izvoznik (pošiljatelj), kojemu Ministarstvo državne riznice dozvoli izvoz poštanskih maraka mora kod kojeg ovlaštenog novčanog zavoda obvezati se, da će u roku od 90 dana protuvriednost izvezenih maraka unieti u zemlju u stranoj valuti odnosno u slučaju, da mu bude dozvoljena zamjena (kompenzacija) za strane marke, da će u istom roku opravdati svoju obvezu uvozom maraka.

§ 2.

Prigodom izdavanja dozvole za izvoz poštanskih maraka Ministarstvo državne riznice može odrediti, da se protuvriednost izvezenih maraka ima naplatiti u slobodnim devizama.

§ 3.

Svaki izvoz i uvoz maraka mora se vršiti putem carinsko-poštanskog odsjeka ili putem redovite carinarnice. Na pošiljci mora biti jasno označen sadržaj: poštanske marke.

Kod izvoza pošiljatelj je dužan carinsko-poštanskom odsjeku odnosno redovitoj carinarnici predočiti dozvolu Ministarstva državne riznice i potvrdu o osiguranju valute, a ovi su dužni na tim izpravama zabilježiti količinu i vriednost izvezenih maraka.

§ 4.

Poštansko, carinsko i ostalo osoblje, koje je po postojećim propisima dužno izpitati sadržaj pošiljaka za inozemstvo, kao i carinsko osoblje, koje vrši pregled putnika pri prielazu granice, bit će pozvano na odgovornost za svaki propust obzirom na propise ove naredbe.

§ 5.

Svaki prekršaj ove naredbe smatrat će se deviznovalutnim prekršajem te će se kazniti po zakonskoj odredbi o kažnjavanju devizno-valutnih prekršaja broj CCXXVII-1796-Z-1942 od 8. kolovoza 1942.

§ 6.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 21. kolovoza 1943.

Ministar državne riznice:

Dr. Antun Filipančić, v. r.

(Broj: 2130-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 24. kolovoza 1943. broj 192.

Gradsko poglavarstvo u Zagrebu

Broj: 24517-2-V-43

Ograničenje potroška električne struje za potrošak kućanstva, rasvjete i ostalih posebničkih potreba

Na temelju §§ 1., 2., 3. i 5. naredbenika o ograničenju potroška električne struje iz Električne centrale občine grada Zagreba odlučujem sliedeće:

1. Potrošak električne struje za stanove, kako je do sada bio određen u smislu obaviesti Električne centrale občine grada Zagreba od 28. studenoga 1942. (Narodne novine broj 271 od 28. studenoga 1942.), ograničuje se na 60% od dosada dozvoljenog potroška.

2. Potrošak javnih i posebničkih ureda kao i svih ostalih posebničkih uređaja (ordinacije, dizala i t. d.) ograničuje se na 60% od do sada dozvoljenog potroška odnosno kod protrošača, kojima do sada potrošak nije bio ograničen, na 60% onog potroška, koji su imali u dotičnom mjesečnom razdoblju godine 1942. Potrošačima, koji u prošloj godini još nisu trošili električnu struju Gradske električne centrale u Zagrebu, odredit će Gradska električna centrala dozvoljeni potrošak pojedinačno prema postojećim propisima.

Ova odluka zadobiva pravnu moć danom 24. kolovoza 1943.

Ova odluka donesena je s razloga, što Električna centrala obćine grada Zagreba ne razpolaže dovoljnim količinama ugljena, kojima bi mogla podmiriti potrebe potrošaka na električnoj struji u onom obsegu, u kojem je to do sada bilo dozvoljeno.*

Zagreb, dne 21. kolovoza 1943.

Gradski načelnik:

Ivan Werner, v. r.

* Narodne novine od 24. kolovoza 1943. broj 192.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama i nadopunama vojnog kaznenog zakonika od 11. veljače 1930. sa svim njegovim kasnijim promjenama i nadopunama

§ 1.

§ 3. toč. 5. vojnog kaznenog zakonika mienja se i glasi:

»5. propis § 71. kaznenog zakonika od 27. siečnja 1929. ne može se primieniti na kažnjive čine iz §§ 36., 37., 38., 38.a), 42., 53. st. 1., 59., 61. i 131. ovoga zakonika.«

§ 2.

Iza § 38. dodaje se novi § 38.a), koji glasi:

»Tko iz straha od opasnosti za svoju osobu povriedi vojnu dužnost, koju bi imao izvršit bez obzira na ovu opasnost, kaznit će se radi kukavštine smrću.

Ako se počinitelj nakon takvog čina iztakne osobitom hrabrošću, može se izreći mjesto smrtne kazne kazna težke tamnice.«

§ 3.

§ 59. mienja se i glasi:

»Samovoljno udaljenje počinja pripadnik oružanih snaga, kad namjerno i bez odobrenja nadležnog

predpostavljenika u redovitom stanju dulje od tri dana, a u mobilnom ili ratnom stanju dulje od jednog dana:

1. napusti svoju postrojbu, ili svoju službu, ili mjesto ovršenja kazne, ili mjesto pritvora;

2. ne vrati se po izmaku dozvoljenog ili naloženog boravka izvan postrojbe, ili službe, ili mjesta prisilnog boravka u svoju postrojbu, ili službu ili mjesto prisilnog boravka;

3. ne dođe po izmaku određenog roka u mjesto novog opredjeljenja;

4. ne vrati se po prestanku zapreke, a nakon što je bez svoje krivnje bio odieljen od svoje postrojbe ili službe, u svoju postrojbu ili službu, odnosno u najbližu vojnu postrojbu;

5. ne prijavi se po povratku iz zarobljeničtva najbližoj vojnoj postrojbi.«

§ 4.

§ 60. mienja se i glasi:

»Samovoljno udaljenje kažnjava se:

1. u redovitom stanju strogim zatvorom ili zatvorom;

2. u mobilnom ili ratnom stanju:

a) ako je samovoljno udaljenje trajalo manje od sedam dana, strogim zatvorom najmanje tri mjeseca;

b) ako je samovoljno udaljenje trajalo dulje od sedam dana, strogim zatvorom najmanje šest mjeseci;

c) ako je samovoljno udaljenje trajalo dulje od jednog mjeseca, tamnicom ili strogim zatvorom najmanje jednu godinu.«

§ 5.

§ 61. mienja se i glasi:

»Bjegunstvo počinja pripadnik oružanih snaga:

1. kad u slučajevima iz § 59. toč. 1.—5. samovoljno udaljenje potraje dulje od dva mjeseca;

2. kad je samovoljno udaljenje bez obzira na trajanje udaljenja izvršio;

a) iz borbe ili iz borbenog područja svoje postrojbe ili službe, odnosno s kojeg bilo područja ili mjesta, ako je njegova postrojba imala biti upućena u borbeno područje ili ako je tamo sa službom imao biti upućen, a počinitelj je to znao ili je prema prilikama to mogao znati;

b) u namjeri, da izbjegne službu u oružanim snagama;

c) u namjeri, da stupi u nedozvoljenu svezu s neprijateljem;

d) u namjeri, da prebjegne k neprijatelju ili da mu se preda;

e) u namjeri, da pobjegne u inozemtsvo.«

§ 6.

§ 62. mienja se i glasi:

»Bjegunstvo se kažnjava:

1. u redovitom stanju tamnicom ili strogim zatvorom;

2. u mobilnom ili ratnom stanju smrću.

Ukoliko se počinitelj prije uhićenja svojevoljno povrati u svoju postrojbu ili službu, odnosno ako se pri-

javi vojnim ili građanskim oblastima radi upućivanja u njegovu postrojbu, kaznit će se:

a) u redovitom stanju strogim zatvorom ili zatvorom;

b) u mobilnom ili ratnom stanju težkom tamnicom najmanje deset godina.«

§ 7.

§ 63. mienja se i glasi:

»Vrieme, označeno u §§ 59. i 61. toč. 1., počinje teći od završetka dvadeset i četvrtog sata onog dana, kad se počinitelj prema propisima § 59. toč. 1.—5. i § 61. toč. 1. samovoljno udaljio.

Okolnost, da je samovoljno udaljenje trajalo dulje nego li je počinitelj htio, nema utjecaja na izračunavanje trajanja samovoljnog udaljenja.«

§ 8.

§ 64. mienja se i glasi:

»Čin i položaj počinitelja kažnjivog čina iz §§ 59. i 61. uzima se u obzir kod odmjerivanja kazne kao olakotna odnosno otegotna okolnost, a predviđene vrste kazne mogu se primieniti na svakog počinitelja bez obzira na čin.«

§ 9.

§ 65. mienja se i glasi:

»Ukoliko iz kažnjivih čina, označenih u §§ 59. i 61., ili u savezu s ovim kažnjivim činima nastane za državu šteta u opremi, naoružanju ili tvorivu, ili bude udarna snaga postrojbe, kojoj pripada počinitelj, osla-

bljena, ili nastanu koje ine štetne posljedice za oružane snage, ne može se izreći najmanja zapriečena kazna.«

§ 10.

§ 66. mienja se i glasi:

»Pripadnik oružanih snaga, koji sazna, da se sprema kažnjivi čin iz §§ 59. ili* 61., i tu okolnost ne prijavi predpostavljeniku u vremenu, dok bi se kažnjivi čin mogao još spriečiti, a kažnjivi čin bude izvršen, kaznit će se kaznom strogog zatvora najmanje tri mjeseca, ukoliko ovo ne prelazi u teži kažnjivi čin.«

§ 11.

Iza § 66. dodaje se novi § 66.a), koji glasi:

»Tko drugoga nagovara na izvršenje samovoljnog udaljenja ili bjegunstva, kaznit će se bez obzira, da li je kažnjivi čin izvršen, kao da je sam kažnjivi čin počinio.«

§ 12.

§ 131. mienja se i glasi:

»Tko proda, založi ili inako odtuđi, ili tko smišljeno upropasti, pokvari ili ošteti kakvu stvar, koju je primio na službenu upotrebu, ili to učini s državnom stvari, koja mu je inače bila pristupačna, kaznit će se težkom tamnicom ili tamnicom.

Ako to čini s državnim oružjem ili streljivom, državnim konjem ili samokretnim vozilom, s plovnim ili zrakoplovnim vozilom, kaznit će se smrću.«

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 30. kolovoza 1943. broj 197.

§ 13.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom, kada zadobije pravnu moć zakonska odredba o ustrojstvu vojnih sudova i o postupku pred vojnim sudovima od 24. srpnja 1943. broj CXLI-1704-D.V.-1943.*

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXII-2133-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

*** Narodne novine od 26. kolovoza 1943. broj 194.**

Gradsko poglavarstvo u Zagrebu

Broj: 24518-2-V-43

Ograničenje potroška električne struje za obrtna poduzeća

Na temelju § 1., 2., 5. i 6. naredbe Ministarstva narodnog gospodarstva od 11. kolovoza 1943. broj 89709-1943 o razpodjelbi električne struje, koju proizvodi Gradska električna centrala u Zagrebu (Narodne novine od 13. kolovoza 1943. broj 183), a povodom zaključka, predloženog od strane savjetodavnog povjerenstva za razpodjelu električne struje, odlučilo je ovo Gradsko poglavarstvo sliedeće:

1. Onim veleobrtnim poduzećima, kao i onim obrtnim poduzećima, čiji potrošak električne struje u godini 1942. premašuje 5.000 KWh, ograničuje se do daljnje odredbe dosadašnji dozvoljeni tromjesečni potrošak na 50% od toga potroška.

2. Onim obrtnim poduzećima, čiji potrošak u godini 1942. nije prekoračio 5.000 KWh, ograničuje se do daljnje odredbe dosadašnji dazvoljeni tromjesečni potrošak na 60% od toga potroška.

3. Veleobrtna poduzeća, kojima je ograničen potrošak električne struje posebnim odlukama na temelju uvodno spomenute naredbe, izuzimaju se od odredaba pod 1. i 2.

Ova odredba zadobiva pravnu moć danom 24. kolovoza 1943.

Zahtjevi i tužbe za naknadu štete, nastale provedbom ove odluke, nisu dopustivi. Utoci ili ini pravni liekovi protiv ove odluke nemaju odgodne moći.

Tko se ogrieši o propise ove odluke kaznit će se novčanom kaznom do Kn 100.000.— i obustavom davanja električne struje.

Ova odluka donesena je s razloga, što električna centrala obćine grada Zagreba ne razpolaže dovoljnim količinama ugljena, kojima bi mogla podmiriti potrebe potrošača na električnoj struji u onom obsegu, u kojem je to do sada bilo dozvljeno.*

Zagreb, 21. kolovoza 1943.

Gradski načelnik:

Ivan Werner, v. r.

---

* Narodne novine od 26. kolovoza 1943. broj 194.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni zakonske odredbe od 30 .prosinca 1942. broj CCCLV-3006-Z-1942 o izvanrednom porezu na ratne dobitke

§ 1.

U § 3. mienja se stavka druga i glasi:

»Ako je porezovniku iz stavke 1. u jednoj od ovih godina odmjeren minimalni porez, smatra se čistim dobitkom u odnosnoj godini idealno proračunani dobitak, od kojega bi se imao odmjeriti temeljni i dopunski porez, kad minimalni porez ne bi bio veći od ovih .Ako je minimalni porez odmjeren zbog toga, što je bio ustanovljen stvarni gubitak, ne će se za odnosnu godinu odmjeriti izvanredni porez na ratne dobitke, a ako se radi o poreznim godinama 1938., 1939. i 1940., ne će se takva godina uzeti u obzir kod proračunavanja srednjeg čistog dobitka. Ova vriedi i za porezovnike tečevine iz čl. 53 a) zakona o izvanrednim porezima.«

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXVII-2069-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 27. kolovoza 1943. broj 195.

NAREDBA

ministra pravosuđa i bogoštovlja od 6. kolovoza 1943. broj 38633-I-1943, kojom se ukida naredba ministra pravosuđa i bogoštovlja od 29. svibnja 1943. broj 28373-I-1943 o ustanovljenju nadležnosti odbora za podpore pri Kotarskom sudu u Bugojnu za odlučivanje o molbama za podporu i dodatak obitelji osoba, pozvanih na vojnu dužnost s područja Kotarskog suda u Livnu

Na temelju § 1. zakonske odredbe od 31. siečnja 1942. broj XL-296-Z-1942 o preinaci i nadopuni uredbe o podpori obiteljima osoba, pozvanih na vojnu dužnost od 3. listopada 1939. M. s. broj 1237 s izmjenom i dopunom ove uredbe od 7. kolovoza 1940. M. s. broj 1009 propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Ukida se naredba ministra pravosuđa i bogoštovlja o ustanovljenju nadležnosti odbora za podpore pri Kotarskom sudu u Bugojnu za odlučivanje o molbama za podporu i dodatak obitelji osoba, pozvanih na vojnu dužnost s područja Kotarskog suda u Livnu od 29. svibnja 1943. broj 28373-I-1943 (Narodne novine od 18. lipnja 1943. broj 137).

Od dana, kojeg ova naredba zadobije pravnu moć, odlučivat će o molbama za podpore i dodatke obitelji osoba, pozvanih na vojnu dužnost s područja Kotarskog suda u Livnu odbor za podpore pri Kotarskom sudu u Livnu.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 6. kolovoza 1943.

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:

Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

(Broj: 2093-D.V.-1943.)

---

* Narodne novine od 27. kolovoza 1943. broj 195.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 25. kolovoza 1943. broj 94.709-1943 o odkupnim cienama lanene stabljike iz priroda godine 1943.

Na temelju ovlaštenja iz § 1. toč. 2. zakonske odredbe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941. o uređenju prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe, a u sporazumu s Ministarstvom državne riznice i Ministarstvom unutarnjih poslova izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupne ciene lanene stabljike iz priroda godine 1943. i zaliha iz prijašnjih godina ustanovljuju se kako sliedi:

1. lanena stabljika I. razreda, duljine iznad 75 cm Kn 395.—
2. lanena stabljika II. razreda, duljine od 60—75 cm Kn 330.—
3. lanena stabljika III. razreda, duljine do 60 cm Kn 250.—

sve za 100 kg lanene stabljike sa sjemenom, bez korova i oštećenja, utovareno u željeznička kola ili teglenicu (šlep) ili dostavljeno u tvornicu, ukoliko je ova bliža od navedenih prometnih sredstava.

§ 2.

Kod lanene stabljike, koja je oštećena ili sadrži korov, odbija se postotak oštećenja odnosno korova od ustanovljene ciene.

§ 3.

Na odkupnu cienu lanene stabljike, ustanovljene u § 1. ove naredbe, plaća Ministarstvo državne riznice u ime državne premije, a radi povećanja proizvodnje, sliedeće državne premije:

1. za lanenu stabljiku I. razreda, duljine iznad 75 cm	Kn 205.—
2. za lanenu stabljiku II. razreda, duljine od 60—75 cm	Kn 102.—
3. za lanenu stabljiku III. razreda, duljine od 60 cm	Kn 75.—

sve za 100 kg lanene stabljike sa sjemenom, bez korova i oštećenja.

Za lanenu stabljiku iz zaliha prijašnjih godina ne će se plaćati nikakva premija.

Državnu premiju izplaćuje zajedno s cienom iz § 1. u ime i za račun države kupac, kome će Ministarstvo državne riznice staviti potrebna sredstva na razpolaganje.

§ 4.

Osim odkupne ciene i državne premije iz §§ 1. i 3. dat će kupci lanene stabljike kod odkupa lana ugovornom proizvoditelju kao daljnju nagradu za svakih 100 kg predane prvorazredne lanene stabljike lanenih tkanina ili gotova novca u vriednosti od Kn 228.—, a za predanu stabljiku II. razreda lanenih tkanina ili gotova novca u vriednosti od Kn 114.— dok će za lanenu stabljiku III. razreda osim ciene i državne premije dati lanenih tkanina ili gotova novca u vriednosti od Kn 35.—, a obračunat će se na temelju oblastno ustanovljenih ciena. Ukoliko kupci nisu u mogućnosti predviđene nagrade u robi izdavati odmah, dužni su prodavaču na odgovarajuću robu izdati obveznicu,

koju imaju bezuvjetno izkupiti najkasnije do 31. ožujka 1945. Na premiju i nagradu imaju pravo i prerađivači vlastitog priroda.

§ 5.

Državnu premiju, ustanovljenu u § 3., i nagradu iz § 4. plaćat će kupci proizvođiteljima lanene stabljike iz priroda 1943. samo ako im se roba preda najkasnije do 30. rujna 1943. a za lanenu stabljiku iz zaliha prijašnjih godina kao i za lanenu stabljiku iz priroda 1943., koja nije predana u propisanom roku, ne će se plaćati nikakva premija ni nagrada.

§ 6.

Odkup lanene stabljike imaju pravo vršiti izključivo prerađivači lanene stabljike, koji su predhodno dobili dozvolu od Zajednice za tekstil.

§ 7.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kažnjava se novčanom kaznom do 100.000 Kuna ili zatvorom do tri mjeseca, a u težim slučajevima i obim kaznama. Uz ove kazne može se izreći i zapljena robe, koja je predmetom kaznenog čina. Priupadnik, ako je priradnik, može se kazniti i kaznom oduzimanja prava na obavljanje poslovanja do godine dana.

U slučaju neutjerivosti zamjenjuje se novčana kazna zatvorom, i to po razsudi oblasti, no najviše do tri mjeseca.

Za izricanje kazne nadležne su obće upravne oblasti prve molbe. Izrečene novčane kazne kao i utržak zaplienjene robe idu u korist državne blagajne.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriedi oblastna odluka Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica, od 25. kolovoza 1942. broj 10.439-1942 o odkupnim cienama lanene stabljike iz priroda goustanovljenja odkupnih ciena lanene stabljike iz priustnovljenja odkupnih ciena lanene stabljike iz priroda godine 1943. (Narodne novine od 29. kolovoza 1942. broj 194) s kasnijom promjenom i nadopunom.

U Zagrebu. dne 26. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

(Broj: 2154-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 27. kolovoza 1943. broj 195.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 25. kolovoza 1943. broj 94.708-1943 o odkupnim cienama konopljine stabljike iz priroda godine 1943.

Na temelju ovlaštenja iz § 1. toč. 2. zakonske odredbe od 4. studenoga 1941. broj CCXCIII-1935-Z-1941 o uređenju prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe, a u sporazumu s Ministarstvom državne riznice i Ministarstvom ununtarnjih poslova izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupne ciene konopljine stabljike iz priroda godine 1943. i zaliha iz prijašnjih godina ustanovljuju se kako sliedi:

1. konopljina stabljika I. razreda, duljine iznad 130 cm, a ne deblja od 1 cm u donjem kraju . . . . Kn 350.—
2. konopljina stabljika II. razreda, duljine 100 do 130 cm, a ne deblja od 1 cm u donjem kraju . . . . Kn 245.—
3. konopljina stabljika III. razreda, duljine do 100 cm . . . . Kn 130.—

sve za 100 kg konopline stabljike bez korova i oštećenja, redovito listnate, posve suhe u stabljici i u lišću utovareno u željeznička kola ili teglenicu (šlep) ili

dostavljeno u tvornicu, ukoliko je ova bliža od navedenih prometnih sredstava.

§ 2.

Kod konopljine stabljike, koja je oštećena i sadrži korov, odbija se postotak oštećenja odnosno korova od ustanovljene ciene.

§ 3.

Na ukupnu cienu knopljine stabljike, ustanovljenu u § 1. ove naredbe, plaća Ministarstvo državne riznice u ime državne premije, a radi povećanja proizvodnje, sliedeće državne premije:

1. za konopljinu stabljiku I. razreda, duljine iznad 130 cm, a ne deblju od 1 cm u donjem kraju . . . . Kn 50.—
2. za konopljinu stabljiku II. razreda, duljine od 100 do 130 cm, a ne deblju od 1 cm u donjem kraju . . . Kn 35.—
3. za konopljinu stabljiku III. razreda, duljine do 100 cm . . . . Kn 20.—

sve za 100 kg stabljike bez korova i oštećenja, redovito listnate, posve suhe u stabljici i u lišću.

Za konoplinu stabljiku iz zaliha prijašnjih godina ne će se plaćati nikakva premija.

Državnu premiju izplaćuje zajedno s cienom iz § 1. u ime države i za račun države kupac, kome će Ministarstvo državne riznice staviti potrebna sredstva na razpolaganje.

§ 4.

Osim odkupne ciene i državne premije iz §§ 1. i 3. dat će kupci konopljine stabljike kod odkupa konoplje ugovornom proizvoditelju kao daljnju nagradu za

svakih 100 kg predane prvorazredne konopljine stabljike daljnju vriednost od Kn 200.— bilo u kudjeljnoj robi, bilo u gotovu novcu, a za predanu konopljinu stabljiku drugog razreda, daljnju vriednost od Kn 100.— bilo u kudjeljnoj robi, bilo u gotovu novcu, dok će se za konopljinu stabljiku trećeg razreda osim ciene i državne premije dati daljnje vriednost od Kn 34.— bilo u kudeljnoj robi, bilo u gotovu novcu. Kudeljna roba, koja će se kao nagrada davati, sliedeća je: vreće, užarija, slamnjače, vezivo za lozu, vezivo za žito po slobodnom izboru i u stvarnoj potrebi, a obračunavat će se na temelju oblastno ustanovljenih ciena. U koliko kupci nisu u mogućnosti predviđene nagrade u robi izdavati odmah, dužni su prodavaču na odgovarajuću robu izdati obveznicu, koju imaju bezuvjetno izkupiti najkasnije do 31. ožujka 1944. Na premiju i nagradu imaju pravo i prerađivači vlastitog priroda.

§ 5.

Državnu premiju, ustanovljenu u § 3., i nagradu iz § 4. ove naredbe plaćat će kupci proizvoditeljima konopljine stabljike iz priroda 1943. samo ako im se roba preda najkasnije do 31. listopada 1943. Za konopljinu stabljiku iz priroda 1943., koji nije predana u propisanom roku, ne će se plaćati nikakva premija ni nagrada.

§ 6.

Odkup konopljine stabljike imaju pravo vršiti izključivo prerađivači konopljine stabljike, koji su predhodno dobili za to dozvolu od Zajednice za tekstil.

§ 7.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kažnjava se novčanom kaznom do Kn 100.000.— ili zatvorom do 3 mjeseca, a u težim slučajevima i obim kaznama. Uz

ove kazne može se izreći i zapljena robe, koja je predmetom kaznenog čina. Priupadnik, ako je priradnik može se kazniti kaznom oduzimanja prava na obavljanje poslovanja do godine dana.

U slučaju neutjerivosti zamjenjuje se novčana kazna zatvorom, i to po razsudi oblasti, no najviše do tri mjeseca.

Za izricanje kazne nadležne su obće upravne oblasti prve molbe. Izrečene novčane kazne kao i utržak zaplienjene robe idu u korist državne blagajne.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriedi oblastna odluka Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 25. kolovoza 1942 broj 13.175-1942 o odkupnim cienama konopljine stabljike iz priroda godine 1942. i zaliha iz prijašnjih godina te o načinu ustanovljenja odkupnih ciena konopljine stabljike iz priroda godine 1943. (Narodne novine od 29. kolovoza 1942. broj 194) sa kasnijom promjenom i nadopunom.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

Broj 2153-D. V.-1943.)

* Narodne novine od 27. kolovoza 1943. broj 195.

NAREDBA

Ministarstva prometa od 13. kolovoza 1943. Prs. broj 447-1943 o otvaranju državnog poštanskog ureda u Kotorskom, kotar Doboj, velika župa Usora i Soli

Na temelju § 2. zakona o pošti, telegrafu i telefonu od 16. srpnja 19431. P. t. broj 68485-1931, te § 1. zakonske odredbe od 26. studenoga 1942. broj CCCXIX-2703-Z-1942 o ovlaštenju ministru prometa, da može naredbama osnivati i ukidati poštanske urede, propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Osniva se razredni državni poštanski ured III. razreda 1. skupine u Kotorskom, kotar Doboj, velika župa Usora i Soli.

§ 2.

Pod poštanski ured Kotorsko spadaju mjesta: Kotorsko, Johovac, Foča, Prnjavor Mali, Kladari, Obsine, Zarići, Rukovac Veliki i Vranduk.

§ 3.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 13. kolovoza 1943.

Ministar prometa:

Ing. Bešlagić, v. r.

(Broj: 2083-D. V.-1943)

---

* Narodne novine od 27. kolovoza 1943. broj 195.

NAREDBA

Ministarstva prometa od 26. lipnja 1943. broj 22282-1943 o promjenama pravilnika o radnicima državnih saobraćajnih ustanova od 24. lipnja 1939. (Službene novine od 11. srpnja 1939. broj 154-LIII) s njegovim kasnijim promjenama i nadopunama

Na temelju stavke druge § 37. zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih prometnih službenika od 28. siečnja 1942. broj XXXVII-240-Z-1942 (Narodne novine od 30. siečnja 1942. broj 25) izdajem u sporazumu s ministrom državne riznice ovu naredbu:

§ 1.

Član 50 mienja se i glasi:

Radniku zaposlenom izvan mjesta njegova redovitog rada u većoj udaljenosti od 2 km pripada osim redovite satnine i dnevnice za putovanje.

Ako je izbivanje trajalo preko 12 sati radniku pripada puna dnevnica, a ako je izbivanje trajalo manje od 12 a preko 4 sata, pol dnevnice.

Radnicima sekcija za održavanje pruge, koji izbivaju iz mjesta redovitog rada manje od 12 sati ne pripada putna naknada, a za izbivanje preko 12 sati, makar samo i započetih, računa im se u ime putne naknade pol dnevnice.

Mjesto redovitog rada u smislu stavke prve jest građevinsko područje mjesta, u kojem je radnik stalno zaposlen, a za radnike sekcija za održavanje pruge, čiji nadzirateljski odsjek ne zaprema područje ciele sekcije, smatra se mjestom redovitog rada cielo područje njihova nadzirateljskog odsjeka.

U mjestima s užim i širim građevinskim područjem razumieva se mjestom redovitog rada samo uže građevinsko područje. Odluku o granicama užeg i šireg građevinskog područja izdaje prema potrebi nadležna prvomolbena građevinska oblast.

Radnicima, koji obavljaju dužnosti imenovanih službenika, pripadaju putne naknade iz propisnika o ranicima po načelima, koja po propisniku o nuzgrednim berivima vriede za imenovane službenike.

Kada o postojećim propisima za službena putovanja radniku treba odrediti putni paušal, odobrit će ga Glavno ravnateljstvo prema načelima propisnika o nuzgrednim berivima službenika državnih prometnih ustanova.

Putujućim čistačicama za putovanje u turnusu od najmanje 10 dana mjesečno pripada putni paušal od Kuna 1000.— mjesečno.

§ 2.

U čl. 52. stavka 1. mienja se i glasi:

»Redovitom radniku, kada je na službenom putu, pripada za prvih 10 dana povrh beriva, koja ima, kad je na poslu u mjestu svog redovitog rada, još i dnevnica za putovanje, i to:

obrtniku Kuna 240.—, poluobrtniku Kuna 220.— i običnom radniku Kuna 200.—

Poslije deset dana ova se dnevnica snizuje za 50%.

§ 3.

U članu 57. točki 9. pod 1) i 2) rieči »po 35 para« zamjenjuju se sa riečima »po 2.50 Kuna«.

§ 4.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom iz proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se od 1. lipnja 1943. osim propisa pod točkama 1) i 2), koji će se primjenjivati počevši od 1. siečnja 1942.

U Zagrebu, dne 26. lipnja 1943.

Ministar prometa:

Ing. Bešlagić, v. r.

(Broj 2101-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 27. kolovoza 1943. broj 195.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni i nadopuni zakonske odredbe o pravu osoba vojničkog zvanja na hranu

§ 1.

U paragrafu 1. zakonske odredbe o pravu osoba vojničkog zvanja na hranu od 6. srpnja 1943. broj CXXXIX-1633-D.V.-1943 (Narodne novine od 7. srpnja 1943. broj 151) iza rieči: »Nezavisne Države Hrvatske« stavljaju se rieči: »kao i pripadnici Državne radne službe«.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom 1. kolovoza 1943.*

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXVI-2128-D.V.-1943

Državni prabilježnik — čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

ZAKONSKA ODREDBA
o promjeni i nadopuni zakonske odredbe o berivima državnih službenika i umirovljenika

§ 1.

U § 12. zakonske odredbe o berivima državnih službenika i umirovljenika od 19. rosinca 1942. broj CCCXL-2738-Z-1942 (Narodne novine od 21. prosinca 1942. broj 289) iza rieči: »pripadnika oružane sile«, briše se zarez i dodaju se rieči: »i Državne radne službe,«

§ 2.

U § 13. iste zakonske odredbe iza rieči: »pripadnika Ustaške vojnice«, stavlja se zarez i dodaju se rieči: »te Državne radne službe«.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXV-2127-D.V.-1943

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

ZAKONSKA ODREDBA
o izvanrednim satima nastave u srednjim i učiteljskim školama

§ 1.

Ovlašćuje se ministar narodne prosvjete, da mimo propisa stavke 2. § 87. zakona o srednjim školama i stavke 2. § 62. zakona o učiteljskim školama može nastavnicima srednjih i učiteljskih škola propisati broj sati, koji se imaju održavati preko broja sati, propisanog u stavci 1. navedenog paragrafa, te im za ove sate ustanoviti posebnu nagradu.

Ove nagrade ne mogu prieći iznos od 100 Kuna po održanom satu.

§ 2.

Nagrade prema § 1. izplaćuju se iz sredstava predviđenih u državnom proračunu.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXIX-2099-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni uredbe sa zakonskom snagom od 17. lipnja 1939. o Ekonomsko-komercialnoj visokoj školi u Zagrebu

§ 1.

Iza stavke prve članka 215. uredbe sa zakonskom snagom od 17. lipnja 1939. o Ekonomsko-komercialnoj visokoj školi u Zagrebu I. br. 23402 (Službene novine broj 179-LX od 9. kolovoza 1939.) dodaje se nova stavka, koja glasi:

»Rektorat može kandidatu i prije predaje propisanog broja tiskanih primjeraka doktorske disertacije dozvoliti polaganje svečane prisege i izdati doktorsku diplomu, ako se kandidat obveže, da će do roka, koji prema prilikama odredi rektorat, udovoljiti toj svojoj obvezi.«

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjuje se i na one, koji su doktorske izpite polagali u školskoj godini 1942.-1943.

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXIV-2125-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

ZAKONSKA ODREDBA
o izuzimanju razplodne stoke, upisane u javne matične knjige, od prisilnog odkupa

§ 1.

Sva razplodna stoka, upisana u javne matične knjige, kao i uvezena razplodna stoka, dok je porota za izmjeru i ocjenu razplodne stoke ne izključi od razploda, izuzima se od prisilnog odkupa.

Isto se tako izuzima od prisilnog odkupa i podmladak spomenute stoke, mlađi od godinu dana, ako je propisno označen i upisan u javne prigojne knjige. Stariji podmladak izuzima se od prisilnog odkupa, ako ga porota pronađe sposobnim za razplod.

Od prisilnog odkupa izuzimaju se i svi javni razplodnjaci i licencirani razplodnjaci, koji služe za vlastite potrebe.

§ 2.

Porota ima najmanje jedanput godišnje izvršiti pregled razplodne stoke, upisane u javne matične knjige, kao i pregled podmladka te stoke, upisanog u javne prigodne knjige.

Članove porote predlažu one gospodarsko-stočarske ustrojbe, koje u tu svrhu odredi Ministarstvo narodnog gospodarstva. Predložene članove porote potvrđuje Ministarstvo narodnog gospodarstva, koje je ovlašteno i mimo priedloga postavljati članove porote.

§ 3.

Od imatelja matične razplodne stoke i podmladka te stoke, kao i od imatelja licenciranih razplodnjaka, ne smije se prisilno odkupljivati stočna krma: sieno, otava, djetelina, slama i kukuruzovina, osim one količine, koja predstavlja višak od cjelokupne godišnje potrebe za prehranu te stoke.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava ministru narodnog gospodarstva.

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CLXXXIII-1876-D.V.-1943.

Državni prabilježnik —
čuvar državnog pečata:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 26. kolovoza 1943. broj 11355-1943 o prisilnom odkupu stoke i stočnih proizvoda

Na temelju § 1. st. 1. toč. 5 i st. 2 zakonske odredbe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941 o uređenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe (promienjena i nadopunjena zakonskom odredbom od 24. srpnja 1943. broj CLIII-1766-D.V.-1943.), a u sporazumu s Ministarstvom unutarnjih poslova i Ministarstvom oružanih snaga izdajem sliedeću naredbu:

§ 1.

Cjelokupni promet i razpodjelba stoke i stočnih proizvoda stavlja se pod državni nadzor prema propisima ove naredbe.

§ 2.

Državi nadzor nad prometom i razpodjelbom stoke i stočnih proizvoda povjerava se Zajednici za promet stokom i stočnim proizvodima.

Upravne oblasti vrše nadzor nad radom organa Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima na svome području.

§ 3.

Ovlašćuje se Zajednica za promet stokom i stočnim proizvodima, da za podmirenje potreba vojske, pučanstva i bolnica u pogledu mesa, masti i mesnih proizvoda može prisilnim putem nabavljati živu stoku i stočne proizvode uz najviše prodajne određene ciene, ako se redovitim putem te potrebe ne mogu podmiriti.

§ 4.

Ovlaštenja iz § 3. ove naredbe izvršuje Zajednica za promet stokom i stočnim proizvodima na taj način, da Ministarstvu narodnog gospodarstva — Glavnom ravnateljstvu za prehranu stavlja priedlog za prisilni odkup stoke i stočnih proizvoda. Tom prilikom predlaže Zajednica za promet stokom i stočnim proizvodima način, mjesto i vrieme prisilnog odkupa. Prisilni odkup vrše upravne oblasti prve molbe po propisima ove naredbe na temelju naloga Ministarstva narodnog gospodarstva — Glavnog ravnateljstva za prehranu.

Imatelji stoke dužni su udovoljiti bezodvlačno pozivu na prisilnu prodaju stoke i stočnih proizvoda, izdanom prema propisima ove naredbe, i izvršiti predaju stoke i stočnih proizvoda na određenom mjestu u području svoje obćine odnosno gradskog poglavarstva, ukoliko se na tom upravnom području nalazi službena vaga, a inače u najbližoj obćini istoga kotara, gdje se takva vaga nalazi.

Kod izvršenja prisilnog odkupa u smislu prve stavke mogu građanske oblasti u slučaju potrebe zahtievati pomoćnicu (brahij) oružanih snaga (§ 66. službovnika za hrvatsko domobranstvo I. dio).

§ 5.

Ne može biti predmetom prisilnog odkupa:

1. sitna stoka (ovce i koze) i svinje, kao i proizvodi od njih, određeni za prehranu vlastitog kućanstva u smislu naredbe od 17. rujna 1942. broj 47431-1942 »o klanju stoke za vlastite potrebe«.

2. osim razplodne stoke prema propisima zakonske odredbe o izuzimanju razplodne stoke, upisane u javne matične knjige od prisilnog odkupa od 26. kolovoza 1943. broj CLXXXIII-1876-D.V.-1943. još i

sliedeća stoka: steone junice, za razplod odabrani (licencirani) bikovi do 4 godine starosti, ženska telad, junice, te mladi bikovi, za koje nadležni uredovni veterinar zbog izvrstnih sposobnosti nalazi, da su neobhodno nuždni za održanje zemaljskog stočarstva.

Na isti način ne mogu biti predmetom prisilnog odkupa suprasne krmače, te krmače, za koje nadležni uredovni veterinar radi izvrstnih sposobnosti nalazi, da su neobhodno nuždne za održanje svinjogojstva u zemlji.

Isto vriedi za ovce i koze izvrstnih razplodnih sposobnosti.

3. Tegleća stoka, koja je neobhodno potrebna za redovitu obradbu gospodarstva.

Nadležni uredovni veterinar odlučuje pod osobnom odgovornošću, koja se stoka prema propisima ovog paragrafa izuzima od prisilnog odkupa.

§ 6.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kažnjava se novčanom kaznom do 100.000 Kn ili zatvorom do 3 mjeseca, a u težkim ili ponovljenim slučajevima obim kaznama.

Uz ove kazne može se izreći i zapljena robe, koja je predmet kažnjivog čina. Priupadnik, ako je obrtnik, može se kazniti kaznom oduzimanja prava na obavljanje poslova do godinu dana.

U slučaju neizplate novčane kazne u određenom roku, zamjenjuje se novčana kazna zatvorom po razsudi oblasti, koja je kaznu izrekla, no najviše do tri mjeseca.

Za izricanje kazni nadležne su prvomolbene oblasti obće uprave.

Novčane kazne idu u korist državne blagajne, a zaplienjena stoka i stočni proizvodi imaju se predati Zajednici za promet stokom i stočnim proizvodima odnosno njezinim područnim organima. Protuvriednost zaplienjene robe ide u korist računa za promicanje stočarstva kod Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima.

§ 7.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* i toga dana prestaju vriediti svi protivni joj propisi, a napose naredba o prisilnom odkupu stoke i stočnih proizvoda od 10. prosinca 1941. broj 2206-Z-1941 i naredba o nadzoru nad prometom i razpodjelbom stoke od 29. svibnja 1942. broj 47004-1942.

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Prof. dr. ing. Josip Balen v. r.

(Broj: 1188-D.V.-1943.)

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 26. kolovoza 1943. broj 20.369-1943 o promjeni naredbe Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 3. travnja 1942. broj 28.601-1942 o prometu stokom

Na temelju § 1. st. 1. toč. 5. i st. 2 zakonske odredbe o uređenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941 (promienjena i nadopunjena zakonskom odredbom od 24. srpnja 1943. broj CLIII-1766-D.V.-1943), a u sporazumu s ministrom unutarnjih poslova izdajem sliedeću naredbu:

§ 1.

Paragraf 4. mienja se i glasi:

»Izvan sajma mogu kupovati stoku:

a) u upisnike uneseni (registrirani) tovljači obrtnici, koji tove više od 20 svinja na temelju pismene dozvole Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima, i to od većih odgajivača svinja,

b) djelatnici Poslovne središnjice za promet stokom i stočnim proizvodima kod vršenja prinudnog odkupa.«

§ 2.

Paragraf 17. mienja se i glasi:

»Občinska odnosno gradska poglavarstva dužna su voditi očevidnik stoke po vrstama, utvrđenim u § 1., a po uputama Ministarstva narodnog gospodarstva, Glavnog ravnateljstva za prehranu.

Imatelji stoke dužni su u roku od 8 dana svaku prinovu, nastalu priplodom ili nabavom, a isto tako i

svako smanjenje broja stoke prijaviti nadležnom občinskom odnosno gradskom poglavarstvu uz predočenje propisanih izprava u svrhu vođenja očevidnika stoke.

Na temelju prijave imatelja stoke, izvještaja o kupljenoj ili prodanoj stoci odnosno na temelju zapisnika o izvršenoj kupoprodaji dužna su občinska odnosno gradska poglavarstva svaku promjenu u vlastničtvu stoke u roku od 5 dana unieti u očevidnik, te stoku iz popisa prodavača odpisati, a unieti je u kupčev popis.

Občinska odnosno gradska poglavarstva dužna su svakog petnaestog u mjesecu izviestiti Zajednicu o stanju stoke prvog dana u mjesecu, i to o ukupnom stanju: bikova, volova, krava, junica, teladi, nerasadi, ovnova, ovaca, janjadi, jaraca, koza, jaradi, pastuha, konja, kobila, ždrebadi, magaraca, magarica, mazga, i mula.«

§ 3.

U § 19. iza stavke 3. dodaje se nova stavka, koja glasi:

»Stoka, koju prema § 17. ove naredbe imatelj nije prijavio u svrhu očevidnosti, zaplienit će se u korist države bez prava na odštetu.«

Dosadanja stavka 4. § 19. postaje stavka 5.

§ 4.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Prof. dr. ing. Josip Balen v. r.

(Broj: 1200-D.V.-1943)

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

NAREDBA

Ministarstva prometa od 26. lipnja 1943. broj 22281, kojom se na temelju § 1. zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDXIII-1831-Z-1941 o nuzgrednim berivima službenika državnih prometnih ustanova mienja propisnik Ministarstva prometa od 31. kolovoza 1942. broj O. 11965-42 o nuzgrednim berivima službenika državnih prometnih ustanova (Narodne novine od 26. rujna 1942. broj 217)

§ 1.

Visina putnih dnevnica za službena putovanja u tuzemstvu u § 5. mienja se i glasi:

Tek. br.	Vrsta službenika	Kuna
1.	činovnicima III. i IV. činovnog razreda	600.—
2.	činovnicima V. činovnog razreda	540.—
3.	činovnicima VI. činovnog razreda	480.—
4.	činovnicima VII. i VIII. činovnog razreda	420.—
5.	činovnicima IX. i X. činovnog razreda	360.—
6.	činovnicima XI. činovnog razreda i činov. vježbenicima s visokom školom	320.—
7.	činovnicima XII. činovnog razreda i činov. vježbenicima s podpunom sred. školom	280.—
8.	činovničkim vježbenicima s nepodpunom srednjom školom i dočinovnike	240.—
9.	podvornicima	200.—

§ 2.

§ 7. mienja se i glasi:

»Kod putovanja željeznicom, brodom ili drugim javnim redovitim prievoznim sredstvom pripada službenicima naknada u iznosu od Kuna 40.— danju, a Kuna 60.— noću za prievoz prtljage od stana do postaje prievoznog sredstva i obratno, te u svim slučajevima prielaza iz jednog prevoznog sredstva u drugo.

Za unos ručne prtljage u vlak, brod ili drugo javno redovito prievozno sredstvo kao i za iznos ručne prtljage iz tih prievoznih sredstava pripada službenicima na svim polaznim, dolaznim i prielaznim postajama naknada u iznosu od Kuna 20.—«

§ 3.

U § 8. st. 1. toč. b) mienja se i glasi:

b) za putovanje kopnenim putem na udaljenosti većoj od 2 km naknada od 10 km po kilometru, a za putovanja morskim putem za svaku morsku milju (1825 m) Kuna 15. Započeti kilometar odnosno morska milja računaju se kao cieli. Ova naknada pripada službeniku samo onda, ako nije mogao upotriebiti jeftinije prievozno sredstvo.«

§ 4.

Visina putnog paušala u skrižaljci § 15. mienja se i glasi:

Tek. br.	Vrsta službenika	do Kuna
1.	za činovnike VI. činovnog razreda	4.800.—
2.	za činovnike VII. i VIII. činovnog razreda	4200.—
3.	za činovnike IX. i X. činovnog razreda	3600.—
4.	za činovnike XI. činovnog razreda i činovničke vježbenike s visokom školom	3200.—
5.	za činovnike XII. činovnog razreda i činovničke vježbenike s podpunom srednjom školom	2800.—
6.	za činovničke vježbenike s nepodpunom srednjom školom i dočinovnicima	2400.—
7.	za podvornike	2000.—

§ 5.

U § 25. st. 1. toč. 4. umjesto rieči »1 Kuna« stavljaju se rieči »2.50 Kn«.

§ 6.

U § 36. st. 14. umjesto rieči »20 Kuna« stavljaju se rieči »60 Kn«.

§ 7.

Putne satnine strojarskog i vlakopratnog osoblja u skrižaljci § 37. mienja se i glasi:

	Satnina kod vlakova		
	1.	2.	3.
	dvorskog, brzog putničkog, strojnog i motornog	svih ostalih	za razmještavanje
	po satu		
	Kuna	Kuna	Kuna
strojovođi	14.—	12.50	7.50
ložaču	11.—	10.—	6.—
vlakovođi i manipulantu	10.—	9.—	—
kondukteru i kočničaru	8.50	7.50	—

§ 8.

U § 38. st. 1. u točkama a), b) c) umjesto rieči: »Kuna 4.—, Kuna 3.50, Kuna 3.—« stavljaju se rieči: Kuna 6.—, Kuna 5.—, Kuna 4.50«.

§ 9.

§ 40. mienja se i glasi:

»Službenicima samovoznog prometa, koji obavljaju službu na traktoru s prievoznikom, pripada u ime putne naknade za svaki prevezeni vagon:

a) upravljaču traktora Kuna 30.—
b) pratiocu prievoznika „ 15.—

§ 10.

Visina kilometrine u skrižaljci § 42. mienja se i glasi:

	Za vožnju na samovozu		
	osobnom	teretnom	traktoru
	za svaki prevaljeni kilometar		
	Kuna	Kuna	Kuna
upravljaču	0.80	1.—	2.—
kondukteru	0.60	—	—
pratiocu	—	0.50	1.—

U stavci četvrtoj § 42. rieči: »30.— Kuna« zamjenjuju se riečima: »60.— Kuna«.

§ 11.

U § 43. Iiza stavke 2. dodaje se nova stavka, koja glasi:

»Vlakopratnom i strojarskom osoblju kao voznom osoblju samovozne službe, kada se nalazi na službenom putovanju, može Glavno ravnateljstvo za promet odobriti izdavanje hrane u željezničkim kuhinjama uz pogodovnu cienu.«

Dosadanja treća stavka postaje četvrta.

§ 12.

Visina nagrada za noćni rad u skrižaljci § 49. mienja se i glasi:

	Iznos nagrade za jednu noć		
	1.	2.	3.
	odpremnicima vlakova	ostalim činovnicima	ostalim službenicima
	Kuna	Kuna	Kuna
u Glavnom ravnateljstvu za promet, u ravnateljstvima državnih željeznica te u dispozicionim postajama glavnih pruga	100.—	80.—	60.—
u dispozicionim postajama sporednih pruga i ostalim službenim mjestima glavnih pruga	80.—	60.—	40.—
u svim ostalim službenim mjestima	60.—	50.—	30.—

§ 13.

U § 50. na kraju st. 1. iza rieči »Kuna 60« briše se točka i stavlja se zarez te se dodaju rieči: »ako se predavanje vrši za vrieme službe, a ako se ono vrši u izvanslužbeno vrieme, Kuna 120.—«.

§ 14.

a) Visina nagrada za pregled prievoznih izprava u skrižaljci u stavci 1. § 51. mienja se i glasi:

	ZA PREGLED	Nagrada po stavci Kuna
1	Carinskih specifikacija	0.20
2	Prtljažnica, ekspresnih listova, prievoznica, doplatnih voznica i bjelica svih vrsta uzporedba s računom i zbrajanje računa	0.30
3	Računa kartonskih voznica putničkih blagajna	0.30
4	Računa i odmjere pristojbi navjerene vozarine za preselice putnika i sastav računa	0.60
5	a) Odmjere pristojbi kod brzovoznih i sporovoznih pošiljaka	0.60
	b) Uzporedba računa predaje odnosno pregled ili sastav obračuna inozemnog prometa robe	0.50
	c) sastav izdatbenih računa (popis) inozemnog prometa robe	0.40
6	a) Predatbenih računa brzovozne i sporovozne robe u tuzemnom prometu sa slaganjem listarki	0.30
	b) Odmjere pristojbi brzovoznog i sporovoznog tuzemnog prometa robe	0.50

b) u stavci petoj § 51. brojka »1200« zamjenjuje se brojkom »2400«.

§ 15.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se od 1. lipnja 1943. Osim točke 4. st. 1. § 25. ove naredbe, koji će se primjenjivati počevši od 26. rujna 1942.

U Zagrebu, dne 26. lipnja 1943.

Ministar prometa:

Ing. Bešlagić, v. r.

(Broj 2100-D.V.-1943)

* Narodne novine od 28. kolovoza 1943. broj 196.

NAREDBA*

ministra državne riznice od 28. kolovoza 1943. broj 13.194-3-1943 o poprečnoj vriednosti običnog vina i rakije kao poreznog temelja za odmjeru poreza na poslovni promet i poreza na razkoš, te o popisu zaliha ovih proizvoda radi odmjere i naplate poreza na poslovni promet i poreza na razkoš

Na temelju § 78. zakonske odredbe od 6. srpnja 1943. broj CXL-1690-D.V.-1943 o porezu na poslovni promet (Narodne novine od 12. srpnja 1943. broj 155) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Kod odmjere poreza na poslovni promet i poreza na razkoš na promet običnim vinom i rakijom imaju se bez dodavanja bilo kakvih sporednih troškova uzeti kao porezni temelj sliedeće poprečne vriednosti:

1. Za obično vino iz toč. 1. stavke 115 pristojbenika:

a) kada se stavlja u promet u bačvama i sličnim posudama po litri . Kuna 150.—

b) kada se stavlja u promet u čvrsto zatvorenim bocama po litri . . . Kuna 200.—

2. Za rakiju od vina (vinjak) iz točke 2. stavke 112 pristojbenika:

a) kada se stavlja u promet u otvorenim bocama, bačvama i sličnim posudama po litri . . . . . . Kuna 600.—

* Po izpravku u Narodnim novinama od 6. rujna 1943. broj 203.

b) kada se stavlja u promet u čvrsto zatvorenim bocama po litri . . . Kuna 800.—

3. Za rakiju od voćaka iz stavke 113 pristojbenika:

a) kada se stavlja u promet u otvorenim bocama, bačvama i sličnim posudama, i to:

aa) za meku rakiju (do uključivo 34% jakosti) za svaki stupanj jakosti po . . . . Kuna 9.—

bb) za ljutu rakiju iznad 34% jakosti) za svaki stupanj jakosti po . . . . Kuna 12.—

b) kada se stavlja u promet u čvrsto zatvorenim bocama po litri . . . Kuna 500.—

§ 2.

Poprečna vriednost iz § 1. ove naredbe primjenjivat će se u svakom slučaju stavljanja u promet običnog vina, rakije od vina i rakije od voća, ako ne postoji račun ili ako je porezovnik propustio predati prijavu prema propisu § 38. zakonske odredbe o porezu na poslovni promet, odnosno ako nije bio obvezan ovu prijavu predati, kao i u svakom slučaju, kada je ciena ovih proizvoda po računu ili po podnesenoj prijavi niža od određene poprečne vriednosti

Propisi § 1. ove naredbe ne će se primjenjivati:

a) na sva fina vina;

b) na ostala vina i rakiju ako se stavljaju u promet u originalno zatvorenim bocama providenima naljepnicama;

c) na sva ostala alkoholna pića, koja se stavljaju u promet u originalno zatvorenim bocama providenima naljepnicama.

Na predmete iz točke a) do c) imaju se primjenjivati obći propisi § 38. zakonske odredbe o porezu na poslovni promet i propisi § 68. naredbe o provedbi ove zakonske odredbe.

§ 3.

Ako budu za proizvode iz § 1. ove naredbe nadležno određene najviše (maksimalne) ciene, imaju se one uzeti kao poprečne vriednosti kod odmjere poreza na poslovni promet i poreza na razkoš.

§ 4.

U svrhu odmjere i naplate poreza na poslovni promet i poreza na razkoš prema propisima pristojbenika poreza na poslovni promet od 22. srpnja 1943. broj 11.224-3-1943 ima se na dan 1. rujna 1943. obaviti popis zaliha svih vrsta vina, na koje se do toga dana plaćao porez na poslovni promet po stavci 156-1. pristojbenika skupnog poreza na poslovni promet, a na koje je državna trošarina već u tom času plaćena, te popis zaliha rakije od voća i vina, na koje se do toga dana plaćao porez na poslovni promet po stavci 153. spomenutog pristojbenika, a za koje je također državna trošarina u tom času već plaćena.

Popis iz stavke 1. ovog paragrafa obavit će se kod svih prodavača navedenih proizvoda na malo i na veliko, te kod svih proizvoditelja i prerađivača, koji se bave prodajom ili preradbom alkoholnih pića.

Prodavači, proizvoditelji i prerađivači, kod kojih ne bi bio popis iz bilo kojeg razloga obavljen najkasnije

do 3. rujna 1943., imaju sami prijaviti svoje zalihe navedenih predmeta nadležnom razdjelu rizničke straže. Količine navedenih predmeta, koje se za vrieme popisa odnosno podnošenja prijave budu nalazile na putu, imaju se prijaviti odmah po primitku, ukoliko nije na njih već plaćen porez na poslovni promet i porez na razkoš prema propisima stavke 113 i 115 pristojbenika poreza na poslovni promet.

Porez na poslovni promet i porez na razkoš, koji se ima uplatiti na podređene odnosno prijavljene zalihe navedenog vina i rakije prema propisima stavke 113 i 115 pristojbenika poreza na poslovni promet, ima se ubrati najkasnije do 30. rujna 1943.

Propust podnošenja prijave prema propisima stavke 2. ovog paragrafa smatrat će se kao kriomčarenje i kazniti prema propisima § 69. zakonske odredbe o porezu na poslovni promet.

§ 5.

Prodavači, proizvoditelji i prerađivači, koji podnose prijavu prema propisima stavke 3. § 4. ove naredbe, imaju tom prijavom pod prietnjom kazne iz stavke 5. istog paragrafa prijaviti sve količine drugih alkoholnih pića, za koje je državna trošarina već plaćena, a koje ne mogu dokazati, da je na njih porez na poslovni promet i porez na razkoš već plaćen.

§ 6.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezini propisi primjenjivat će se od 1. rujna 1943.

U Zagrebu, dne 28. kolovoza 1943.

Ministar Državne riznice:

(Broj: 2193-D.V.-1943) *Dr. Filipančić, v. r.*

* **Narodne novine od 31. kolovoza 1943. broj 198.**

NAREDBA

Ministarstva državne riznice od 28. kolovoza 1943. broj 12.386-3-1943 o promjeni naredbe od 15. svibnja 1943. broj 5153-3-1943 k zakonskoj odredbi o izvanrednom porezu na ratne dobitke

Na temelju § 10. zakonske odredbe od 30. prosinca 1942. broj CCCLV-3006-Z-1942 o izvanrednom porezu na ratne dobitke, promienjene zakonskom odredbom od 26. kolovoza 1943. broj CLXXXVII-2069-D.V.-1943, propisujem ovu naredbu:

§ 1.

§ 7. mienja se i glasi:

»Na način izložen u § 6. ove naredbe, postupa se u svim slučajevima, kad je družtvu odmjeren temeljni i dopunski porez. U slučaju, da je družtvu u nekoj od ovih godina (1938.—1942.) odmjeren minimalni porez, treba ustanoviti, da li je družtvu odmjeren minimalni porez zbog toga, što je ovaj veći od temeljnog i dopunskog poreza, proračunanog na utvrđeni dobitak za tu godinu, ili je minimalni porez odmjeren zbog toga, što kod družtva za odnosnu godinu nije bilo poreznog temelja za odmjeru temeljnog i dopunskog poreza radi stvarnog gubitka. U slučaju, kad je utvrđen dobitak, uzima se on kao dobitak za tu godinu, pa se od njega odbija plaćeni minimalni porez sa samoupavnim prirezima i dielom obranbenog prireza i tako ustanovljuje čisti dobitak za tu godinu. Ako su u pitanju porezne go-

dine 1938., 1939. i 1940., uzima se takav čisti dobitak u obzir za proračunavanje srednjeg čistog dobitka, a ako su u pitanju porezne godine 1941. i 1942., takav čisti dobitak služi kao temelj za ustanovljenje viška, podložnog izravnom porezu na ratne dobitke. U slučaju, kad je utvrđen stvarni gubitak, ne ulazi odnosna godina u obzir kod proračunavanja srednjeg čistog dobitka, a ako se radi o poreznoj godini 1941. ili 1942., ne će se za odnosnu godinu odmjeriti izvanredni porez na ratne dobitke. Ako je za sve tri godine, t. j. za 1938., 1939. i 1940., odmjeren minimalni porez zbog toga, što nije bilo poreznog temelja, a za poreznu godinu 1941. odnosno 1942. utvrđen je dobitak, uzima se taj dobitak nakon odbitka plaćenog poreza sa samoupravnim prirezima i nakon odbitka diela obranbenog prireza kao višak dobitka, podložnog izvanrednom porezu na ratne dobitke.

Propisi predhodne stavke vriede i za porezovnike tečevine iz člana 53a) zakona o izravnim porezima, ako im je odmjeren minimalni porez.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 28. kolovoza 1943.

Ministar Državne riznice:
Dr. Filipančić, v. r.

(Broj: 2070-D.V.-1943)

* Narodne novine od 31. kolovoza 1943. broj 198.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva — Glavnog ravnateljstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 28. kolovoza 1943. broj 44.586-1943 o produženju obuke u ženskim stručnim školama

Na temelju § 13. zakona o ženskim zanatskim i ženskim stručnim školama od 31. ožujka 1932. I. broj 9.856-O-1932 s promjenama i nadopunama, izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Obuka u ženskim stručnim školama traje četiri godine, i to: tri godine u tri stručna razreda i jednu godinu u školskoj radionici.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 28. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Ing. Dr. Josip Balen, v. r.

(Broj: 2183-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 31. kolovoza 1943. broj 198.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 28. kolovoza 1943. broj 44585-1943 o promjeni naredbe Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu o ustrojstvu i djelokrugu stručnih kućanskih škola od 25. kolovoza 1941. broj 1141-Z. p.-1941

Na temelju § 9. zakonske odredbe od 20. kolovoza 1941. broj CCLXI-1052-Z. p.-1941 (Narodne novine od 21. kolovoza 1941. broj 107) o stručnim kućanskim školama izdajem ovu naredbu:

§ 1.

U stavci 1. točki 3. § 13. naredbe o ustrojstvu i djelokrugu stručnih kućanskih škola od 25. kolovoza 1941. iza rieči »3 godine« briše se točka i zarez, stavlja se točka i dodaje se nova rečenica, koja glasi:

»Uz stručnu višu žensku svratištarsku školu otvaraju se dva pripravna razreda za one učenice, koje su svršile 4 razreda srednje ili obće niže srednje (građanke) škole;«

§ 2.

Stavka 3. § 16. mienja se i glasi:

»U prvi razred stručne više ženske svratištarske škole primaju se učenice, koje su svršile osam razreda srednje škole, odnosno one, koje su svršile četiri razreda srednje ili obće niže srednje škole i dva pripravna razreda stručne više ženske svratištarske škole.«

§ 3.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 28. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

(Broj: 2182-D.V.-1943) *Dr. Ing. Josip Balen*, v. r.

* Narodne novine od 31. kolovoza 1943. broj 198.

PROPISNIK

ministra narodnog gospodarstva od 27. kolovoza 1943. broj 37763-1943 o zamjeni zaokruženih količina žitarica, kukuruza i mahunastih plodova za druge proizvode

Na temelju stavke 2. § 9. naredbe Ministarstva narodnog gospodarstva od 30. lipnja 1943. broj 28.000-1943 o odkupu i odkupnim cienama žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira od žetve odnosno berbe u godini 1943. (Narodne novine od 30. lipnja 1943. broj 145) izdajem ovaj propisnik:

§ 1.

Proizvoditeljima, koji nisu u mogućnosti, da od svoga priroda udovolje dužnosti predaje zaokruženih količina žitarica i kukuruza, jer na svom posjedu gaje pretežno druge vrste kultura, dozvolit će se, da u zamjenu za obvezatne zaokružene količine žitarica i kukuruza predaju ovlaštenoj nakupnoj ustanovi one proizvode, koji su navedeni u § 3. ovog propisnika, a koje dobivaju sa svoga posjeda.

§ 2.

S obzirom na to, da su prema § 3. naredbe Ministarstva narodnog gospodarstva od 30. lipnja 1943. broj 28.000-1943 proizvoditelji dužni predavati zaokruženu količinu žitarica i kukuruza u pšenici odnosno u raži,

suraži ili jarom ječmu, ustanovljuje se omjer zamjene izključivo na temelju pšenice, raži, suraži odnosno jarog ječma.

§ 3.

U zamjenu za žitarice i kukuruz primaju se sliedeći proizvodi u sliedećem omjeru:

Za 100 kg pšenice (raži, suraži ili jarog ječma):

kukuruza u zrnu	125 kg
ozimog ječma, zobi, prosa ili heljde . . .	115 kg
graha i graška	75 kg
leće	50 kg
grahoričina sjemena (merkantilne robe) .	30 kg
jestivog krumpira	500 kg
lanene stabljike	300 kg
konopljine stabljike	500 kg
sladorne repe	1.000 kg
lanenog ili konopljinog sjemena	30 kg
sjemena crvene djeteline (merkant. robe) .	20 kg
sjemena lucerne	15 kg
suncokretova sjemena	200 kg
bundevskih koštica	150 kg
siena (djeteline i lucerne)	350 kg
siena sladkog	600 kg
slame pšenične ili ječmene	1.500 kg
zobne slame	700 kg
maslinova ulja	20 kg
suhih smokava	75 kg
badema u ljusci	50 kg
badema tučenog	10 sg
oraha u ljusci	50 kg
lješnjaka u ljusci	50 kg

ogrjevnog drva . . . . 3 m³
stolnog vina s najmanje 10 st. maligana . . 100 l
kvalitetnog vina — sortnog (Sartenwein), kao na pr. traminca, silvanca, sauvignona, bielog i sivog burgundca i sl., s najmanje 12 stupnjeva maligana, finog okusa (buket), sposobnog za punjenje u boce . . . 50 l

Proizvoditelji mogu navedene proizvode ponuditi u zamjenu samo u onom slučaju, ako su im ti proizvodi slobodni od predaje prema postojećim propisima ili sklopljenim ugovorima.

§ 4.

Proizvoditeljima, kod kojih se stječu uvjeti iz § 1. ovog propisnika, dozvolit će se, da svojoj dužnosti predaje zaokruženih količina mahunastih plodova udovolje predajući ovlaštenoj nakupnoj ustanovi u zamjenu svoje proizvode, navedene u § 3. ovog propisnika uz omjer, da jednoj stotini kilograma pšenice odgovara 75 kg mahunastih plodova.

§ 5.

Kakvoća proizvoda, koji se daju u zamjenu za žitarice propisana je naredbom Ministarstva narodnog gospodarstva od 30. lipnja 1943. broj 28000-43 dok kukuruz, mahunasti plodovi i krumpir moraju odgovarati onoj kakvoći, koja će biti određena za predaju dužnih količina tih proizvoda.

Kakvoća za ostale proizvode, navedene u §§ 3. i 4. ovog propisnika, mora odgovarati postojećim propisima o utvrđenju ciena i nadnica.

Kakvoća vina mora odgovarati naravnoj kakvoći vina od plemenitih trsova u kraju, u kojem je vino proizvedno, a vino mora biti zdravo i čisto bez zadaha, a ne smije biti ciknuto.

§ 6.

Tko se ogrješi o propise ovog propisnika, kaznit će se prema § 13. naredbe Ministarstva narodnog gospodarstva od 30. lipnja 1943. broj 28.000-43 o odkupu i o odkupnim cienama žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira od žetve odnosno berbe u godini 1943.

§ 7.

Ovaj propisnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 27. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Ing. Dr. Josip Balen, v. r.

(Broj: 2202-D. V.-1943)

* Narodne novine od 1. rujna 1943. broj 199.

HRVATSKA DRŽAVNA LUTRIJA

Na temelju § 4. zakonske odredbe o Hrvatskoj državnoj lutriji od 26. studenoga 1942. br. CCXLVIII-2773-Z-1942 (Narodne novine od 28 studenoga 1942. broj 271) propisujem sliedeću osnovu vučenja i obća pravila igre:

OSNOVA

Ova igra ima 60.000 komada srećaka razdieljenih u četvrtine po Kn 250.— t. j. 240.000 četvrtina u vriednosti od Kn 60,000.000.—. Ždrebanje petog kola vršit će se od 9. listopada do 20. listopada 1943.

Nagrada (premija):

1 od	Kn	2,000.000.—	=	Kn	2,000.000.—
9 po	„	100.000.—	=	„	900.000.—

Zgoditaka:

1 od	„	1,000.000.—	=	„	1,000.000.—
1 „	„	500.000.—	=	„	500.000.—
1 „	„	300.000.—	=	„	300.000.—
1 „	„	200.000.—	=	„	200.000.—
1 „	„	100.000.—	=	„	100.000.—
5 po	„	80.000.—	=	„	400.000.—
10 „	„	50.000.—	=	„	500.000.—
20 „	„	30.000.—	=	„	600.000.—
50 „	„	20.000.—	=	„	1,000.000.—
100 „	„	10.000.—	=	„	1,000.000.—
300 „	„	5.000.—	=	„	1,500.000.—
995 „	„	3.000.—	=	„	2,985.000.—
4.500 „	„	2.000.—	=	„	9,000.000.—
14.015 „	„	1.000.—	=	„	14,015.000.—

Ukupno zgoditaka 20.000 i 10 nagrada (premija) Kn 36,000.000.—.

OBĆA PRAVILA IGRE

§ 1.

Za pravni odnos između igrača i Hrvatske državne lutrije vriede osnova vučenja i obća pravila.

Srećke prodaju samo ovlašteni prodavači srećaka. Ugovori, sklopljeni između igrača i ovlaštenih prodavača, koji nisu u skladu s obćim pravilima i sa zakonskom odredbom o Hrvatskoj državnoj lutriji i njezinim propisnicima, nisu za Hrvatsku državnu lutriju obvezatni. Hrvatska državna lutrija može prema igraču upotriebiti svako pravo, koje pristoji ovlaštenom prodavaču iz prodaje srećke prema njezinu vlastniku.

Srećka se ima kod izručenja odmah platiti. Visina ciene srećke označena je u osnovi vučenja. Prodavanje srećaka izpod te ciene ili iznad nje zabranjeno je.

Pravo na zahtjev za izručenje srećaka stanovitog broja ne postoji. Možebitni prigovori imaju se upravljati izključivo samo na Hrvatsku državnu lutriju.

§ 2.

Srećka glasi na donositelja. Izdaje se 60.000 komada srećaka. Svaka srećka nosi oznaku po jednog od brojeva 1—60.000. Srećke se izdaju u četvrtinama, pa su osim brojevima označene slovima A, B, C i D.

Svaka srećka ima odtisnut podpis upravitelja Hrvatske državne lutrije. Osim toga mora svaka srećka nositi žig ovlaštenog prodavača srećaka. Samo tako označene srećke imaju punu vriednost.

§ 3.

ŽDREBANJE SREĆAKA

Srećke se ždrebaju javno na dane određene u osnovi vučenja pred za to određenim povjerenstvom. Za ždrebanje upotrebljavaju se dva bubnja za vučenje, i to bubanj za brojeve i bubanj za zgoditke.

Prije samog vučenja ubaci se u bubanj za brojeve 60.000 komada brojnih listića, a u bubanj za zgoditke odgovarajući broj listića s odtisnutim svotama zgoditaka prema osnovi vučenja. Ubacivanje listića u bubnjeve je javno a vrši se pred za to određenim povjerenstvom.

Na svaki broj, koji bude izvučen iz bubnja za brojeve, odpada zgoditak označen na listiću, koji je istodobno izvučen iz bubnja za zgoditke.

Brojeve, koji nakon dovršenog ždrebanja svih zgoditaka ostanu u bubnju (za brojeve), bezvriedni su.

Nagrade (premije) od po Kn 100.000.— dobivaju oni brojevi, koji na prvih devet dana vučenja budu izždrebani kao posljednji sa zgoditkom od Kn 2.000.— ili više.

Nagradu (premiju) od Kn 2,000.000.— dobiva onaj broj, koji na posljednji dan vučenja bude izždreban kao posljednji sa zgoditkom od 2.000.— ili više.

Ako takovih zgoditaka ne bi više bilo u bubnju za zgoditke, onda nagradu (premiju) dobiva onaj broj, koji kao posljednji bude toga dana izždreban.

Iza vučenja izdaje se službena listina vučenja, koju će ovlašteni prodavači prodavati igračima uz cienu, koju odredi Hrvatska državna lutrija. Druge listine vučenja ili izvještaji o vučenju ne daju pravo na zahtjev za izplatu zgoditka.

§ 4.

PRAVO NA IGRU I ZGODITAK

Igrač stječe pravo na igru i zgoditak pravodobnom uplatom i pravovaljanim preuzećem srećke. Kod pošiljke srećaka poštom, gdje srećka nije unapried plaćena, stječe igrač pravo na igru i zgoditak, ako je uplata kod pošte usliedila prije vučenja.

§ 5.

IZPLATA DOBITAKA

Izplatu dobitaka obavlja ovlašteni prodavač uz predaju izždrebane srećke bez ikakvog odbitka, počevši od petnaestog dana pa do zaključno devetdesetog dana nakon svršetka vučenja.

Za slučaj, da ovlašteni prodavač ne može izplatiti dobitak na srećku, koju je prodao, dužan je vlastniku srećke izdati izjavu, propisanu po Hrvatskoj državnoj lutriji, i na stražnjoj strani srećke staviti svoj žig i podpis s nadnevkom, kad mu je srećka bila predložena na izplatu dobitka. Izjavu i srećku mora vlastnik u napried označenom roku poslati Hrvatskoj državnoj lutriji na unovčenje. Ako ovlašteni prodavač ne bi htio dati izjavu, vlastnik srećke ima pravo pritužiti se Hrvatskoj državnoj lutriji u istom roku, ali mora uz pritužbu priposlati i izždrebanu srećku, jer se inače pritužba ne će uzeti u obzir. Tko propusti napried navedeni rok bilo u kojem slučaju, gubi pravo na izplatu zgoditaka.

Zgoditak se također ne će izplatiti, ako srećka, predložena na izplatu ne odgovara propisima ovih pravila ili ako je izgubila vriednost.

Ovlašteni prodavač može uzkratiti izplatu zgoditaka, ako ima opravdanih razloga za sumnju, da donositelj srećke ima pravo njome razpolagati. U tom slučaju mora ovlašteni prodavač uputiti donositelja, da se radi izplate obrati na Hrvatsku državnu lutriju.

Pošiljanje srećaka kao i uplate putem pošte idu izključivo na teret i pogibelj igrača.

§ 6.

PRIJAVA IZGUBLJENIH SREĆAKA

Ako igrač srećku izgubi, može zgoditak zahtievati samo on, ali je dužan gubitak prijaviti pismeno kod onog ovlaštenog prodavača ili podzastupnika, kod kojega je srećku kupio. Ovaj je opet dužan smjesta o tome izviestiti Hrvatsku državnu lutriju uz priposlanje izvorne prijave o nestanku srećke.

Ako na srećku, čiji je gubitak na ovaj način prijavljen, padne zgoditak, a srećku u određenom roku prema § 5. nitko ne predloži na izplatu, može izplatu zgoditka potraživati prijavitelj, ali samo u roku od daljnjih trideset dana. Ovo vriedi samo onda, ako srećka prije prijave nije bila već izplaćena.

Ako u roku od devedeset dana prema § 5. netko drugi podnese na izplatu srećku, koja je bila prijavljena kao izgubljena, onda će Hrvatska državna lutrija staviti svotu u sudski polog i prepustiti pravorieku suda, da on odluči o tome, komu pripada srećka, a prema tome i zgoditak.

To isto vriedi i za slučaj, ako je više osoba prijavilo jednu te istu srećku kao izgubljenu.

§ 7.

RAČUNANJE ROKOVA

Ako posljednji dan stavljenog roka, prema napried navedenoj osnovi vučenja, pada u nedjelju ili na drugi koji blagdan, ima se zaključnim danom roka smatrati naredni radni dan.

§ 8.

OBĆI PROPISI

Ova pravila obvezatna su kako za ovlaštene prodavače tako i za kupce srećaka Hrvatske državne lutrije. Ovlašteni prodavači srećaka dužni su upoznati kupce-igrače srećaka s propisima ovih pravila.

U Zagrebu, dne 31. kolovoza 1943.*

Ministar državne riznice:

Dr. Antun Filipančić, v. r.

(Broj: 2216-D.V.-1943)

* Narodne novine od 2. rujna 1943. broj 200.

PROPISNIK*

Ministarstva narodnog gospodarstva od 25. kolovoza 1943. broj 28545-I- o opremi svježeg voća za izvoz

Na temelju čl. 2. st. 3. i čl. 12. st.2. uredbe o kontroli voća i voćnih prerađevina, namienjenih izvozu, od 1. srpnja 1938. M. S. br. 661 (Službene novine od 12. srpnja 1938. broj 154-L) propisujem ovaj propisnik:

§ 1.

Za svježe voće, namienjeno za izvoz u inozemstvo, izrađivat će se i upotrebljavati oprema prema propisima ove naredbe.

§ 2.

Vrste voćne opreme su sliedeće:

1. Krletka (gajba ili štajgna) za oko 10 kg sadržaja sa sliedećim mjerama:

a) poklopac 45×32 cm, sastavljen od 12 kom. poprečnih letvica 25 mm širokih, 6 mm debelih i od 3 kom. uzdužnih letvica iste širine i debljine;

b) vanjska mjera dna na krletci je 30×17 cm. Dno je sastavljeno od jedne ili dviju daščica (bez razmaka) 8 mm debljine. Svaka daščica dna mora biti krajevima pribita s najmanje dva čavla;

c) stranice krletke imaju 12 kom. kosih letvica 18 cm dugih, 25mm širokih i 6mm debelih; 2 kom. kosih daščica 18 cm dugih, 8 cm širokih i 6 mm debelih za nadpis »Croatia«, 8 kom. kosih uglovnih daščica 8 mm

* Po izpravku u Narodnim novinama od 15. rujna 1943. broj 210.

debelih, koje se dobiju uzdužnim rezanjem dašćica od 18 cm duljine i 12 cm širine na dva diela, tako da svaki dio ima širinu na vrhu 10 cm, a na dnu 2 cm.

Nadpis »Croatia«, koji se utiskuje usijanim žigom s oba čela krletke na spomenutim dašćicama, mora biti dug 11 cm, s 3 cm visokim slovima;

d) stranice od kosih letvica obuhvaćaju 2 vodoravna okvira, jedan pri vrhu i jedan pri dnu. Svaki se okvir sastoji od 4 letvice debljine 10 mm, a širine najviše 3 cm. Vodoravne letvice okvira, kada su već pribite, moraju biti na uglovima učvršćene kopčama lima (po mogućnosti bieloga) dugačkog 55 mm, i širokog 10 mm, kojem su uglovi zaokruženi.

Krletke se prave od gladko rezanog, čistog, bezmirisnog i suhog jelovog ili smrekovog drveta.

2. Košarica sa sliedećim mjerama:

a) promjer gornjeg otvora 35 cm;

b) promjer dna 20 cm;

c) dubina 20 cm;

d) težina najviše do 80 dkg.

Ova košarica pravi se od oljuštenog vrbovog pruća. Košarica mora imati na gornjem i donjem rubu po jedan vienac izpleten od po 3 nerazkoljena pruta. Ostalo pruće može biti razkoljeno.

Pod poklopac stavljat će se papir s tiskanim nadpisom »Croatia«. Na ovom papiru može biti natiskana i oznaka tvrdke izvoznika.

3. Otvoreni sanduci:

A. Veliki, sa sliedećim mjerama:

a) dno 52×41 cm i 7 mm debljine;

b) bočne stranice 52×10 cm i 10 mm debljine;

c) čeone stranice 41×10 cm i 10 mm debljine;

d) četiri trouglate nožice u uglovima sanduka od 15 cm visine, koje se dobiju poprečnim razsiecanjem kvadratnih letvica od 4×4 cm.

Stranice ovog sanduka moraju biti složene samo od po jedne dašćice. Dno se slaže najviše od 4 dašćice, bez razmaka među njima.

Veliki otvoreni sanduk mora biti napravljen s najmanje 46 čavala, odgovarajuće dužine i jačine. Svaka dašćica na dnu mora biti pribita na svakom kraju najmanje s dva čavla.

B. Srednji, sa sliedećim mjerama:

a) dno 50×30 cm, 5—7 mm debljine;

b) bočne stranice 50×8 cm, 5—7 mm debljine;

c) čeone stranice 30×8 cm, 10mm debljine;

d) četiri trouglate nožice u uglovima sanduka od 15cm visine, koje se dobiju poprečnim razsiecanjem kvadratnih letvica od 4×4 cm.

Stranice sanduka moraju biti složene od po jedne dašćice. Dno se slaže najviše od tri dašćice, bez razmaka među njima.

Srednji otvoreni sanduk mora biti napravljen sa najmanje 42 čavla, odgovarajuće dužine i jačine. Svaka dašćica na dnu mora biti pribita na svakom kraju najmanje sa 2 čavla.

C. Mali, sa sliedećim mjerama:

a) dno 40×25 cm, 5 mm debljine;

b) bočne stranice 40×5 cm, 5 mm debljine;

c) čeone stranice 25×5 cm, 7 mm debljine;

d) četiri trouglate nožice u uglovima sanduka od 10 cm visine, koje se dobiju poprečnim razsiecanjem kvadratnih letvica od 25×25 mm.

Stranice ovog sanduka moraju biti složene samo od po jedne dašćice. Dno se slaže od najviše tri dašćice, bez razmaka među njima.

Mali otvoreni sanduk mora biti napravljen s najmanje 38 čavala odgovarajuće dužine i jačine. Svaka dašćica na dnu mora biti pribita na svakom kraju najmanje s 2 čavla.

Jedna od čeonih strana sanduka pod A., B. i C. mora nositi naslov »Croatia« 11 cm dug, s 3 cm visokim slovima, utisnut usijanim žigom. Na istoj strani može izvoznik staviti i oznaku svoje tvrdke, a suprotnu može po odobrenju Glavnog ravnateljstva za poljodjelstvo upotriebiti za promičbene svrhe.

Ove vrste voćnih sanduka prave se od gladko rezanog čistog, bezmirisnog i suhog jelovog, smrekovog, topolovog, lipovog i bukovog drveta, mjere dašćica moraju biti 1—2 mm tanje

4. **Holandski sanduk s razmaknutim dašćicama i sliedećim mjerama:**

a) dno 655×415 mm sastavljeno od 4 razmaknute dašćice 655×90×12 mm;

b) bočne stranice 655×330 mm bez debljine dna, sastavljene od po 4 razmaknute dašćice 655×60×12 mm;

c) čeone stranice 390×330 mm bez debljine dna i bočnih stranica, sastavljene od po 4 razmaknute dašćice 390×60×12 mm;

d) četiri trouglate nožice u uglovima od 330 mm visine, koje se dobiju poprečnim razsjecanjem kvadratnih letava 50×50 mm.

Sanduk mora biti pojačan iznad i izpod svake čeone strane s po 1 dašćicom 415×50×12 mm, zabitom

u trouglate letvice u uglovima sa po 2 čavla. Rubovi daščica s unutrašnje strane sanduka moraju biti zaobljeni. Sanduk mora biti napravljen najmanje s 90 čavala odgovarajuće dužine i jačine.

Težina velikog holandskog sanduka mora biti oko 5½ kg.

Na drugoj daščici odozdol, na objema bočnim stranicama sanduka mora biti utisnut usijanim žigom nadpis »Croatia« 20 cm dug, s 3 cm visokim slovima.

Ova vrst voćnih sanduka pravi se od gladko rezanog, čistog, bezmirisnog i suhog jelovog, smrekovog, topolovog, lipovog i bukovog drveta. Ako se sanduk pravi od bukovog drveta, mjere daščica moraju biti za 1—2 mm tanje.

5. Američki sanduk, sa sliedećim mjerama:

a) unutrašnja mjera: 45×29×27 cm;

b) poklopac i dno 7 mm debljine;

c) bočne stranice 9 mm debljine;

d) čeone stranice 12 mm debljine.

Stranice ovog voćnog sanduka prave se od ciele daske. Dno i poklopac prave se od po dvie daske. Sanduk mora biti napravljen s najmanje 60 čavala odgovarajuće dužine i jačine. Daske moraju biti s vanjske strane sanduka blanjane.

Težina sanduka smije biti oko 3 kg, a sadržaj oko 20 kg.

Jedna od čeonih stranica mora nositi naslov »Croatia« 11 cm dug, s 3 cm visokim slovima, utisnut usijanim žigom.

Ova vrsta voćnih sanduka pravi se od gladko rezanog, čistog, bezmirisnog i suhog jelovog, smrekovog, topolovog, lipovog ili bukovog drveta.

6. **Kabinetski sanduk**, sa sliedećim mjerama:
a) unutrašnja mjera: 40×33×9 cm;
b) poklopac i dno 5—6 mm debljine;
c) bočne stranice 5—6 mm debljine;
d) čeone stranice 10 mm debljine.

Stranice ovog voćnog sanduka prave se od ciele daske. Dno i poklopac moraju biti sastavljeni najviše od po dvie daščice, bez razmaka među njima. Poklopac s vanjske strane mora biti blanjan. Sanduk mora biti napravljen s najmanje 46 čavala, odgovarajuće dužine i jačine. Svaka daščica dna mora biti pribita na svakom kraju najmanje s 2 čavla.

Težina sanduka sa sadržajem mora biti do 5 kg. Jedna od čeonih stranica mora nositi naslov »Croatia« 11 cm dug, s 3 cm visokim slovima, utisnut usijanim žigom.

Ova vrsta voćnih sanduka pravi se od gladko rezanog, čistog, bezmirisnog i suhog jelovog, smrekovog, topolovog, lipovog ili bukovog drveta.

§ 3.

Od navedenih vrsta voćnih oprema upotrebljavat će se:

1. za svježe stolne šljive:
   a) krletka (gajba ili štajgna),
   b) veliki otvoreni sanduk,
   c) srednji otvoreni sanduk;
2. za svježe stolno grožđe:
   a) srednji otvoreni sanduk,
   b) košarica;
3. za kabinetske jabuke i kruške:
   kabinetski sanduk

4. za svježe stolne jabuke, kruške i dunje:
   a) veliki otvoreni sanduk,
   b) holandski sanduk,
   c) američki sanduk;
5. za svježe stolne kajsije i breskve:
   srednji otvoreni sanduk;
6. za svježe stolne trešnje i višnje:
   a) krletka,
   b) srednji otvoreni sanduk,
   c) košarica;
7. za svježe stolne jagode i maline:
   mali otvoreni sanduk.

§ 4.

Ako se jagode i maline izvoze željeznicom ili brodom kao komadne pošiljke, sanduci s jagodama ili malinama moraju biti stavljeni u okviru letava, i to u dva reda po 5 sanduka. Gornja dva sanduka jagoda ili malina moraju biti pokriveni odozgo crvenim ili bielim velom.

§ 5.

Pri opremi svježeg grožđa, trešanja i višanja za izvoz, sadržaj mora biti uvijen u pergament-papir u zatvorenoj opremi sa svih strana, a u otvorenoj, samo na dnu i bočnim stranama.

§ 6.

Izvoz jabuka, krušaka i dunja u razsutom stanju obavlja se u smislu čl. 13. uredbe o kontroli voća i voćnih prerađevina namienjenih izvozu.

Ako se jabuke izvoze u Njemačku u razsutom stanju, vagon mora biti podieljen u 5 pregrada.

§ 7.

Dunje se mogu izvoziti i u novim vrećama preko 40 kg težine, ako to inozemni kupac zahtieva.

§ 8.

Zalihe opreme voća, napravljene po dosadašnjim propisima, a zatečene na dan, kada ovaj propisnik zadobije pravnu moć, mogu se upotriebiti za izvoz samo još u godini 1943.

§ 9.

Kažnjavanje prekršaja propisa ovog propisnika vrši se po propisu čl. 47. uredbe o kontroli voća i voćnih prerađevina namienjenih izvozu od 1. srpnja 1938. M. S. br. 661 (Službene novine od 12. srpnja 1938. broj 154-L).

§ 10.

Ovaj propisnik zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama,* kojim danom gube pravnu moć pravila o pakovanju svježeg voća namienjenog izvozu od 27. svibnja 1939. VI.br. 20236 (Službene novine od 31. svibnja 1939. broj 119 XL).

Zagreb, dne 25. kolovoza 1943.

Ministar narodnog gospodarstva:

Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

(Broj: 1812-D.V.-1943)

---

* Narodne novine od 2. rujna 1943. broj 200.

NAREDBA

Ministarstva unutarnjih poslova od 21 kolovoza 1943. broj 7540-II-R-U-1943 o podjeli upravne obćine Konjic, kotar Konjic, na upravne obćine Bjelemić i Konjic

Na temelju zakonskee odredbe od 23. listopada 1942. br. CCLXXXIX-1823Z-1942 o ovlaštenju ministru unutarnjih poslova, da može naredbama propisivati promjene obćinskog područja (Narodne novine od 26. listopada 1942. broj 242) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Upravna obćina Konjic sa sjedištem u Konjicu, kotar Konjic, dieli se na upravnu obćinu Bjelemić sa sjedištem u Bjelemiću i na upravnu obćinu Konjic sa sjedištem u Konjicu, obje kotar Konjic.

§ 2.

Upravna obćina Bjelemić obuhvaća katastralnu obćinu Bjelemić i Župa, a upravna obćina Konjic ostale katastralne obćine dosadanje upravne obćine Konjic.

§ 3.

Velika župa Hum u Mostaru odredit će dan, kada će upravna obćina Bjelemić početi djelovati.

§ 4.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 21. kolovoza 1943.

Ministar unutarnjih poslova:

(Broj: 2204-D.V.-1943) *Dr. Andrija Artuković*, v. r.

---

* Narodne novine od 3. rujna 1943. broj 201.

NAREDBA

Ministarstva narodnog gospodarstva od 26. kolovoza 1943. broj 40.194-1943 o odkupnoj i prodajnoj cieni krumpira, mahunastih plodova i kukuruza, te o odkupnoj cieni dobrovoljno predanog viška jarog i ozimog ječma, raži, suraži, prosa i heljde iz priroda godine 1943.

Na temelju § 5. zakonske odredbe od 26. lipnja 1943. broj CXXXIV-1627-D.V.-1943 o stavljanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira pod monopolnu razpoložbu države; o zaštiti pobiranja, spremanja, i preradbe poljodjelskih proizvoda i o kažnjavanju čina proti sigurnosti prehrane, a u sporazumu s ministrom unutarnjih poslova i ministrom državne riznice izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupna ciena krumpira za proizvoditelje i ostale imatelje zalihe ustanovljuje se:

1. Jestivi krumpir:

a) ruževac rani, krasnik (Schneeflock) Kn 6.—
b) »Ella«, ruževac kasni, »Wohltmann« i drugi Kn 5.50

i to po 1 kg zdravog, neproklijalog, biranog, nenagrizenog krumpira, bez zemlje i pieska, ne izpod veličine kokošjeg jajeta, za ljudsku hranu i za sjemenske svrhe.

Proizvoditelji mogu udovoljiti svojoj dužnosti predaje količine krumpira, propisane u § 6. naredbe o od-

kupu i o odkupnim cienama žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira od žetve odnosno berbe u godini 1943. od 30. lipnja 1943. br. 28.000-1943, jedino prodajom jestivog krumpira kakvoće propisane ovom naredbom.

2. Krumpir za krmu i veleobrtne svrhe Kn 5.—
i to po 1 kg zdravog krumpira bez zemlje i pieska.

Odkupne ciene razumiju se postavno skladište ovlaštene nakupne ustanove na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep).

§ 2.

Odkupna ciena mahunastih plodova za proizvoditelje i ostale imatelje zaliha ustanovljuju se:

1. Grah miešani (šareni)	Kn	28.—
2. Grah jednobojni (bieli, zeleni, žuti i t. d.)	„	30.—
3. Grah trešnjevac i bieli plosnati . . .	„	32.—
4. Grašak »Viktorija«	„	32.—
5. Grašak »Express«	„	28.—
6. Leća	„	40.—
7. Bob	„	26.—

i to po 1 kg zdrave, suhe i rešetane robe, postavno skladište ovlaštene nakupne ustanove na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje mahunastih plodova, odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep).

§ 3.

Odkupna ciena kukuruza za proizvoditelje i ostale imatelje zaliha ustanovljuje se:

Za povremeno suhi, zdravi i rešetani kukuruz u zrnu . . . . Kn 10.—
i to po 1 kg, postavno skladište ovlaštene nakupne

ustanove odnosno postavno željeznika kola (vagon) ili teglenica (šlep).

§ 4.

Dobrovoljno predani višak krumpira, mahunastih plodova i kukuruza iznad onih količina, koje je proizvoditelj dužan predati na odkup prema propisu naredbe o odkupu i o odkupnim cienama žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira od žetve odnosno berbe u godini 1943. od 30. lipnja 1943. broj 28.000-43 kakvoće propisane §§ 1., 2. i 3. ove naredbe, obračunat će ovlaštena nakupna ustanova i izplatiti proizvoditeljima za:

1. Krumpir:

a) ruževac rani, krasnik (Schneeflock) Kn 7.50

b) »Ella«, ruževac kasni, »Wohltmann« i drugi . . . . , Kn 7.—

i to po 1 kg zdravog, neizklijalog, biranog, nenagrizenog krumpira, bez zemlje i pieska, ne izpod veličine kokošjeg jajeta, za ljudsku hranu i za sjemenske svrhe.

2. Mahunasti plodovi:

a) grah miešani (šareni) . . . . . . Kn 38.—

b) grah jednobojni (bieli, zeleni, žuti i slično . . . . , „ 40.—

c) grah trešnjevac i bieli plosnati . . . „ 42.—

d) grašak »Viktorija« . . . . „42.—

e) grašak »Express« . . . . „ 38.—

f) leća . . . . , , , „ 50.—

g) bob . . . . , , „ 36.—

i to po 1 kg zdrave, suhe i rešetane robe.

3. Kukuruz povremeno suhi, zdravi i rešetani . . . . , Kn 30.—

po 1 kg

Odkupne ciene razumiju se postavno skladište ovlaštene nakupne ustanove na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep).

§ 5.

Dobrovoljno predani višak jarog ječma, raži i suraži iznad onih količina, koje je proizvoditelj dužan predati na odkup prema propisu naredbe o odkupu i o odkupnim cienama žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira od žetve odnosno berbe u godini 1943. od 30. lipnja 1943. broj 28.000-1943 kakvoće propisane u § 7. iste naredbe obračunavat će ovlaštena nakupna ustanova i izplatiti proizvoditeljima po istoj cieni kao i pšenicu, t. j. po skupnoj cieni od Kn 45.— po 1 kg.
Za takav dobrovoljni predani višak ozimog ječma, zobi, prosa i heljde kakvoće propisane u § 7. naredbe o odkupu i o odkupnim cienama žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira od žetve odnosno berbe u godini 1943. od 30. lipnja 1943. broj 28.000-19443 obračunat će ovlaštena nakupna ustanova i izplatiti proizvoditeljima po 1 kg za dobrovoljno predani višak ozimog ječma, prosa i heljde Kn 30.— i to po 1 kg zdrave, suhe i čiste robe razumievajući postavno skladište ovlaštene nakupne ustanove na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, odnosno postavno željeznička kola (vagon) ili teglenica (šlep).

§ 6.

Državno povjereničtvo za ciene i nadnice utvrđuje prodajne ciene krumpira, mahunastih plodova i kukuruza na veliko i malo.

Ovako utvrđene ciene bit će obvezatne za ovlaštene nakupne ustanove, za gradske i općinske obskrbne urede (aprovizacije), prodajne ustanove potrošačkih skupina, a i za one naravne i pravne osobe, koje ovlaštena nakupna ustanova ovlasti na odkup i prodaju.

§ 7.

Tko se ogrješi o propise ove naredbe ili tko kupuje ili prodaje proizvode, navedene u ovoj naredbi, uz veće ciene, kaznit će se u smislu propisa zakonske odredbe od 26. lipnja 1943. broj CXXXIV-1627-D.V.-1943.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dan iza proglašenja u Narodnim novinama.*

Ministar narodnog gospodarstva:

Prof. Dr. Ing. Josip Balen, v. r.

(Broj: 2221-D.V.-1943)

* Narodne novine od 3. rujna 1943. broj 201.

IZPRAVCI

U Narodnim novinama od 15. rujna 1943. broj 210. donešeni su sliedeći izpravci, koji nisu provedeni u ovom izdanju:

KNJIGA XXXVI.

svezak 353. u zakonskoj odredbi o Računskom dvoru u §-u 21., redak 3. (str. 84.): mjesto »i podnošenjem« ima biti »s podnošenjem«;

svezak 358. u naredbi o izdvajanju i odkupu žitarica i drugih poljodjelskih proizvoda za sjemenske potrebe u § 10. četvrti stavak, prvi redak (str. 235) mjesto »primljene« ima biti »pripremljene«.

Podjedno valja izpraviti u glavi ove naredbe riec »izdavanje« u »izdvajanje«.

STVARNO KAZALO

ZA XXXVI. KNJIGU — SVEZAK 351.-360.

(Brojevi označuju stranice, a oni u zagradi broj svezka)

S